

**ക്രിസ്ത്യൻ-മുസ്ലീം
സംവാദം**

എച്ച്.എം. ബാഗിൽ എം.ഡി

നിച്ച് ഓഫ് ട്രൂത്ത്
കൊച്ചിൻ

Christian-Muslim Samvadam
(Malayalam)
Author:
H.M. Bagil M.D
second edition 2000 December
Published by:
Niche of Truth
Printed by:
Pioneer Offset
Pioneer Offset Printers
Cover Design
Yoonus K.K, 682658
Typesetting:
Fastcom Communication Service
Cochin

ഈ ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവുണ്ട്- ജീവൻ നൽകി വായുവും വെള്ളവും സൗകര്യപ്പെടുത്തി ഭൂമിയെ ജീവിതയോഗ്യമാക്കിയ പരമകാര്യം നിറഞ്ഞ സ്രഷ്ടാവ്. നാം ഇവിടെ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നും ഈ ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം എന്തെന്നും ദൂതന്മാർ മുഖേന സ്രഷ്ടാവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കണക്ക് മരണശേഷം നാം സ്രഷ്ടാവിന്റെ മുമ്പിൽ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അന്ന് പുണ്യം ചെയ്തവന് നന്മയും പാപം ചെയ്തവന് തിന്മയും പ്രതിഫലം കിട്ടും. അതിനാൽ സ്രഷ്ടാവ് തന്റെ ദൂതരിലൂടെ നൽകിയ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്റെ രക്ഷാമാർഗം.

നമുക്ക് ലോകസ്രഷ്ടാവ് നൽകിയ നിർദ്ദേശസംഹിതയാണ് ഖുർആൻ. മുഹമ്മദ് നബിയിലൂടെ അവൻ ആ സന്ദേശം മനുഷ്യർക്കെത്തിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതറിഞ്ഞവരും അറിയാത്തവരും നമുക്കിടയിൽ ഉണ്ട്. ലോകരെ മുഴുവൻ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സന്ദേശമറിയിക്കൽ അതറിഞ്ഞവരുടെ ബാധ്യതയാണ്. അതിനായി രൂപീകൃതമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് 'നിച്ച് ഓഫ് ട്രൂത്ത്'.

നാഥാ, സത്യമത സന്ദേശപ്രചരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വിനീതമായൊരു സംരംഭമാണിത്. നീ ഏൽപ്പിച്ച ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ നിർവഹണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള എളിയ ശ്രമം. ഇതൊരു പ്രതിഫലാർഹമായ പ്രവർത്തനമായി സ്വീകരിക്കണമേ (ആമീൻ).

ഡയറക്ടർ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

മനവകുലത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനത്തിനായി പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവ് ഒട്ടേറെ ദൂതന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും പല വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രത്തിന്റെ ചുരുളുകളിൽ, ലോകത്തിന്റെ ഭിന്ന കോണുകളിൽ ജീവിച്ചു മരിച്ചുപോയ മനുഷ്യ നാഗരികതകൾ നിരീക്ഷണം നടത്തിയാൽ അവക്ക് പിന്നിൽ സത്യത്തിന്റെയും ധർമ്മത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും പാലകരായി കടന്നുപോയ പരസഹസ്രം പുണ്യ പുരുഷന്മാരുടെ പാദമുദ്രകളും ധർമ്മശകലങ്ങളും നമുക്ക് കിട്ടും. ആദി മനുഷ്യനായ ആദം (അ)തൊട്ട് അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് (സ)വരെയുള്ള യുഗദീർഘങ്ങളിൽ ഒരു ലക്ഷത്തിലേറെ ദൈവദൂതന്മാർ ഈ ഭൂമുഖത്ത് സ്രഷ്ടാവിന്റെ സന്ദേശം പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. നൂഹ്, ഇബ്രാഹിം, മുസ, ഈസാ, മുഹമ്മദ് (അ) മുതലായവർ അവരിൽ പ്രമുഖരാണ്. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും ഈ ലോകത്ത് പ്രബോധനം ചെയ്ത മൗലിക പ്രമേയം ഏകദൈവ വിശ്വാസമായിരുന്നു. പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവായ, ഏകനായ നാഥനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാൻ പാടുള്ളുവെന്നും അവന് അനിവാര്യമായും അർപ്പിക്കേണ്ടുന്ന അർപ്പണങ്ങളും അഭ്യർത്ഥനകളും പൂജകളും പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റൊരാളോടും പാടില്ല എന്നും അത് സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം ക്ഷമിക്കാത്ത കഠോരമായ പാപമാണെന്നുമാണ് അവരെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചത്. അവർ മുഖേന ഈ ലോകത്ത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചിൽ, സബൂർ, ഖുർആൻ തുടങ്ങിയ ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം അക്കാര്യമാണ് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

പക്ഷെ, വിശുദ്ധ ഖുർആനിന് മുമ്പുള്ള ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അവയുടെ അനുയായികൾ സേച്ഛാനുസാരം കൈക്രിയകൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. സത്യവും അസത്യവും അവി്യക്തമായിത്തീർന്നു. ദൈവികവും ദൈവികമല്ലാത്തതും ഏതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുണ്ടായി. സ്രഷ്ടാവായ ഏകദൈവത്തെ വിട്ട് മറ്റാരെയും ആരാധിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് പഠിപ്പിച്ച പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലും ആരാധിക്കാൻ ആളുകൾ തുനിഞ്ഞു. യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനും അവിടെനിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ തന്നെ പദവിയിലേക്കും ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികൾ 'ത്രിയേകത്വം' അവതരിപ്പിച്ചു. ആകപ്പാടെ

പവിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവയുടെ പവിത്രത കളഞ്ഞുകളിച്ചു. അപ്പോഴാണ് സ്രഷ്ടാവിന്റെ മഹാകാരുണ്യമായി, ലോകത്തിനാകമാനം അനുഗ്രഹമായി അന്ത്യപ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് (സ) വിശുദ്ധ ഖുർആനുമായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

അന്യനവും അജയ്യവുമായി അന്ത്യനാൾ വരെ നിലനിൽക്കുമെന്ന് സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത മഹൽ ഗ്രന്ഥമാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. അത് മാത്രമാണിന്ന് മാനവകുലത്തിന് സന്മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്താൻ സഹായകമായി നിലകൊള്ളുന്നത്. അതിന്റെ സന്ദേശം ഉൾക്കൊണ്ട് ജീവിതം നയിക്കുന്നവന് മാത്രമേ മരണാനന്തരം മോക്ഷം നേടാനൊക്കൂ. വിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെ ദൗത്യം ലഭിച്ചിട്ടും അതിൽനിന്ന് വിമുഖരായി, ദേഹേച്ഛക്ക് വിധേയരായി ജീവിതം നയിക്കുന്ന ആളുകൾക്കെല്ലാംതന്നെ ഭയാനകമായ ശിക്ഷയാതിരിക്കും മരണാനന്തരം ലഭിക്കുക.

മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ നിയോഗം മാനവ കുലത്തിനാകമാനമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ്. അന്ത്യനാൾ വരെയുള്ള എല്ലാ ജനതക്കും മാർഗ്ഗദർശകമാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. മതവിശ്വാസികളും മതരഹിതരുമെന്നല്ല അഖില മനുഷ്യരും ഖുർആനിന്റെയും മുഹമ്മദ് നബിയുടെയും പ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവ് നിയോഗിച്ച സത്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ സന്ദേശമാണിത്.

“ഓ മനുഷ്യരെ, നിശ്ചയം ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്ക് ഒന്നടങ്കമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്ന് നബിയേ താങ്കൾ പറയുക.”

(ഖുർആൻ: 7:158)

“തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട നിരക്ഷരനായ പ്രവാചകനായ, ദൂതനെ അന്യായനം ചെയ്യുന്നവർ. അദ്ദേഹം അവരോട് നന്മ കൽപിക്കുകയും തിന്മ വിരോധിക്കുകയും അവർക്ക് നല്ല വസ്തുക്കളെ അനുവദിക്കുകയും ചീത്ത വസ്തുക്കളെ വിരോധിക്കുകയും അവരുടെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിലങ്ങുകളും ഭാരവും അദ്ദേഹം ഇറക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട

പ്രകാശത്തെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ അവരത്രെ വിജയികൾ.”

(ഖുർആൻ: 7:157)

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ മുഹമ്മദ് നബി തിരുമേനിയുടെ നിയോഗത്തെപ്പറ്റി പൂർവ്വ വേദങ്ങളിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന വളരെ വ്യക്തമായ സുവിശേഷങ്ങളുണ്ട്. വിശിഷ്ടാ ബൈബിൾ കൃതികളിൽ നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഏകത്വവും അവന്നുള്ള ആരാധനയിലെ നിഷ്കളങ്കതയും യേശുവിന്റെ പ്രവാചകത്വവും സ്ഥാപിക്കുകയും അദ്ദേഹം ദൈവ പുത്രനാണെന്നും ദൈവ പദവി നൽകപ്പെട്ടവനാണെന്നുമെല്ലാമുള്ള ക്രൈസ്തവ സങ്കല്പങ്ങളെ ബൈബിളിന്റെതന്നെ വെളിച്ചത്തിൽ തകർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുത്തമ കൃതിയാണ് എച്ച്.എം. ബാഗിൽ എം.ഡി. എഴുതിയ “ക്രൈസ്തവ-മുസ്ലിം സംവാദം.” ക്രൈസ്തവതയുടെ മിഥ്യയായ വാദങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി അപഗ്രഥിക്കുന്ന ഈ കൃതിക്ക് ദീർഘമായ സംവാദത്തിന്റെ ഒരു പശ്ചാത്തലമുണ്ട്. തികച്ചും രചനാത്മകവും സൗഹൃദ പൂർവ്വകവുമായ ശൈലിയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ഈ കൃതിയിലുടനീളം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇതിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ബൈബിൾ വചനങ്ങൾ അധികവും മലയാള ബൈബിൾ പതിപ്പുമായി ഒത്തുനോക്കി ശരിപ്പെടുത്തിയവയാണ്. എങ്കിലും ചിലയിടങ്ങളിൽ ഉദ്ധൃത വചനങ്ങൾക്ക് മലയാളം പതിപ്പിൽ പദഭേദങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി പേജ് 31ൽ കൊടുത്ത 2. ശാമുവേൽ (8:4) “A thousand chariots and seven hundred horsemen” എന്നതിന് “ആയിരത്തെഴുന്ന് കുതിരച്ചേകവരെയും” എന്നാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. പേജ് 91ൽ കൊടുത്ത ഉൽപത്തി (49:10) തുടങ്ങുന്നത് “ഷിലോ” എന്നതിന് പകരം “അവകാശമുള്ളവൻ” എന്നും അതുപോലെ പേജ് 92ൽ കൊടുത്ത സങ്കീർത്തനങ്ങൾ (84:6) തുടങ്ങുന്നത്. “ബക്ക താഴ്വര” എന്നതിന് പകരം ‘കണ്ണൂനീർ താഴ്വര’ എന്നും പേജ് 26ലും, 95 ലും കൊടുത്ത യെശയ്യാവ് (21:13) “The burden upon Arabia” എന്നതിന് “അറബി ദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകം” എന്നും പേജ് 105ലെ “കാര്യസ്ഥൻ” എന്നതിന് പകരം “സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ്” എന്നുമാണ് മലയാളം പതിപ്പിൽ കാണുന്നത്. മലയാളം പതിപ്പിന് ഇത്തരം ചില പദഭേദങ്ങളുണ്ട്.

പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാശ്വത സന്ദേശം

കണ്ടെത്തി ജീവിത വിജയം നേടിയെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന, സത്യാന്വേഷികളായ ആളുകൾക്ക് മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ ഈ കൃതി സസന്തോഷം സമർപ്പിക്കട്ടെ. ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന് ഈ കൃതി മലയാളത്തിലേക്ക് പരിഭാഷ ചെയ്തുതന്ന ജ:അബൂ അൻവർ ഇബ്രാഹിം സാഹിബ് ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരലോകജീവിതം സുഖസമ്പൂർണ്ണമാക്കി തീർക്കട്ടെ (ആമീൻ). ഇത് പുറത്തിറങ്ങുവാനാവശ്യമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തുതന്നവർക്ക് പ്രത്യേകം കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സൽകർമ്മമായി ഇത് സ്വീകരിക്കുമാറാകട്ടെ. (ആമീൻ)

ഡയറക്ടർ,
നിച്ച് ഓഫ് ട്രസ്റ്റ്.

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കുറിപ്പ്

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ. ക്രിസ്ത്യൻ പുരോഹിതന്മാരും മതവിശ്വാസികളുമായി നിരന്തരം നടത്തിയ സംവാദങ്ങളുടെ ഫലമാണ് ഈ ചെറു ഗ്രന്ഥം. ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ചർച്ചകൾ സൗഹാർദ്ദപരവും, സന്തോഷപൂർവ്വകവും രചനാത്മകവുമായിരുന്നു. നേരിയ തോതിൽപോലും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മതവികാരങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്തുന്നവയായിരുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷെ ക്രിസ്തുമതത്തിന് ഭീഷണവും പ്രകോപനപരവും ആയേക്കാം അത്. മതങ്ങളുടെ താരതമ്യപഠനത്തിൽ തൽപരരായ, സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഈ കൃതി ഏറെ സഹായകമായിരിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

H.M. BAAGIL, M.D
January 1984

** ** * * * * *

പ്രതികരണം

ചെറുപ്പനേ ക്രൈസ്തവ സങ്കല്പങ്ങളിൽ വളർന്നുവന്ന ഒരു അമേരിക്കക്കാരനാണ് ഞാൻ. അല്ലാഹുവിലേക്കെത്താനുള്ള എന്റെ ആത്മാവിന്റെ അദമ്യമായ ആഗ്രഹം സഫലമാവുന്നതുവരെ ഞാൻ പല കാര്യങ്ങളും സത്യമെന്നപോലെ കരുതിപ്പോന്നിരുന്നു. അനേകം ചർച്ചകളിലൂടെയും “ക്രിസ്ത്യൻ മുസ്‌ലിം സംവാദം” എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വീണ്ടും വീണ്ടുമുള്ള പാരായണത്തിലൂടെയും പിന്നീട് അതിലെ ബൈബിൾ -ഖുർആൻ ഉദ്ധരണികളുടെ സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനയിലൂടെയുമാണ് ഞാൻ ഇന്നുള്ള ഈ ധാരണയിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്. അവസാനം ഞാൻ എന്റെ സത്യസാക്ഷ്യം (ശഹാദത്ത്) പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്. “അല്ലാഹുവല്ലാതെ യാതൊരാറാധുനുമില്ല. അവൻ ഏകനും യാതൊരു പങ്കുകാരില്ലാത്തവനുമാണ്. മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനും ദൂതനുമാണെന്നും ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.”. ലഘുവായ ഈ സാക്ഷ്യപ്രസ്താവനയിലൂടെ അനേകം ആളുകൾ തങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന് സമർപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

സരളമായ ഈ ലഘു കൃതി ലോകമൊട്ടാകെ വായിക്കപ്പെടുകയും സത്യാന്വേഷികളെയും ശാന്തിയും സംതൃപ്തിയും തേടുന്ന മനുസാക്ഷികളെയും അത് ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

Roy Earl Johnson.

പ്രശ്ന

സംഭാഷണം

ക്രി. “കഴിഞ്ഞ ദശാബ്ദത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്‌ലിംകളും തമ്മിൽ ഏറെ ചർച്ചകൾ ഉണ്ടാവാതെയാണ് കാരണം?”

മു. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്, നമുക്കിടയിൽ പൊതുവായ പലതുമുണ്ടെന്നതാണ് അതിന് കാരണമെന്നാണ്. അനേകം പ്രവാചകരെ നിയോഗിച്ച ഒരേ ഒരു സ്രഷ്ടാവിൽ നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. യഹൂദന്മാർ നിഷേധിക്കുന്ന യേശുവിനെ ഞങ്ങൾ മിശിഹായായും ദൈവത്തിന്റെ ‘കലിമ’യായും അംഗീകരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കൂ:

“മലക്കുകൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) ഓ മർയം! അല്ലാഹു അവർക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു വചനത്തെക്കുറിച്ച് നിനക്ക് സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു. അവന്റെ പേര്, മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹ് ഈസാ (എന്നത്രെ) ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പ്രമുഖനായും (ദൈവ) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരിൽപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട്.....” (ഖുർആൻ 3:45)

യൂറോപ്പ്, കാനഡ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ, ആസ്ട്രേലിയ എന്നിവിടങ്ങളിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചും വത്തിക്കാനിൽവെച്ചുതന്നെയും സംവാദങ്ങൾ ഏറെ നടന്നിട്ടുണ്ട്.

വത്തിക്കാനിലെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരും ഈജിപ്തിലെ മുസ്ലിം പണ്ഡിതരുമായി 1970ൽ റോമിൽവെച്ചും 1974ലും 1978ലുമായി കെയ്റോവിൽ വെച്ചും സംവാദങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. വത്തിക്കാൻ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരും സൗദി മുസ്ലിം പണ്ഡിതരുമായി റോമിൽവെച്ച് 1974ൽ ഒരു സംവാദവും നടന്നിട്ടുണ്ട്. കൊളംബോയിൽവെച്ച് ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ ചർച്ചകൾ പലതവണ മുസ്ലിംകളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവെന്നും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ക്രി. ക്രിസ്തുമതത്തിന് രണ്ടായിരവും ഇസ്ലാംമതത്തിന് ആയിരത്തിനാനും വർഷങ്ങളുടെ പഴക്കമുണ്ടായിട്ടും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് എന്തുകൊണ്ട് ഇത്തരം സംവാദങ്ങളുണ്ടായില്ല?

മു. മുസ്ലിം ആധിപത്യമുണ്ടായിരുന്ന പല ഏഷ്യനാഫ്രിക്കൻ നാടുകളും കഴിഞ്ഞ മൂന്നുനാലു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ബ്രിട്ടൻ, ഫ്രാൻസ്, ഹോളണ്ട്, ബെൽജിയം, സ്പെയിൻ, പോർച്ചുഗൽ മുതലായ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ കോളനികളായി. ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, വൈദ്യസഹായം, ദരിദ്രർക്ക് ജോലി തുടങ്ങി തങ്ങളാലാവുന്ന മാർഗങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറികൾ മുസ്ലിംകളെ ക്രിസ്തീയവൽക്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും വളരെക്കുറച്ചു പേർ മാത്രമേ മതപരിവർത്തനത്തിന് സന്നദ്ധമായുള്ളൂ. തങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികവും വൈജ്ഞാനികവുമായ പുരോഗതിക്ക് പാതയൊരുക്കിയത് ക്രിസ്തുമതമാണെന്ന ദുർധാരണ നിമിത്തം ബുദ്ധിജീവികളിൽ ഒരു വിഭാഗം ക്രിസ്തുമതമാശ്ലേഷിച്ചു. യൂറോപ്പിൽ ചർച്ചിനെ രാജ്യഭരണത്തിൽനിന്ന് പൂർണ്ണമായി വ്യവച്ഛേദിച്ചതോടെയാണ് പ്രസ്തുത പുരോഗതിയുണ്ടായതെന്നും അവർക്ക് ധാരണയുണ്ടായിരുന്നു.

രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ഏഷ്യനാഫ്രിക്കൻ നാടുകളിൽനിന്ന് അനേകം മുസ്ലിംകൾ ജോലിക്കുവേണ്ടിയും മറ്റും പാശ്ചാത്യ നാടുകളിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്തു. ഇത് അവർക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി ബന്ധപ്പെടുവാനുള്ള അവസരമൊരുക്കി. അവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളാകട്ടെ ഇസ്ലാമിനെ പരിചയപ്പെടാൻ തൽപരരായിരുന്നു.

ക്രി. ബന്ധപ്പെട്ട മിഷ്യനുകൾതന്നെ ഏറെ സംവാദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന് മറ്റു വല്ല കാരണങ്ങളും കാണുന്നുണ്ടോ?

മു. ഇരുമതങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള വിടവ് കുറഞ്ഞുവരുന്നത് കാരണം പരസ്പര സഹിഷ്ണുത കാണിക്കപ്പെടുന്നതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഇരുവിഭാഗവും കൂടുതൽ മതപരിവർത്തനങ്ങളിൽ മത്സരിക്കുന്നു. എന്റെ ക്രിസ്ത്യൻ അദ്ധ്യാപകൻ 'മുഹമ്മദ് കൃത്രിമക്കാരനും സ്വപ്നജീവിയും അപസ്മാരരോഗിയുമായിരുന്നു'വെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നത് ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇസ്ലാമിനെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ അപൂർവ്വം എഴുത്തുകാർ മാത്രമെ അങ്ങനെ പറയുകയുള്ളൂവെന്ന് താങ്കൾക്കറിയാമല്ലോ'.

ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകൾക്ക് മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ക്രിസ്ത്യാനികളോടാണ് ഏറെ അടുപ്പം. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ തന്നെ അക്കാര്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

“നിശ്ചയം, മനുഷ്യഗണത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളോട് ഏറ്റവും കഠിന ശത്രുതയുള്ളവർ യഹൂദികളും, ശിർക്ക് ചെയ്യുന്നവരുമാണെന്ന് നിനക്ക് കാണാം. നിശ്ചയം, സത്യവിശ്വാസികളോട് ഏറ്റവും അടുത്ത സ്നേഹബന്ധമുള്ളവർ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്ന് പറയുന്നവരാണെന്നും നിനക്ക് കാണാം. കാരണം, അവരിൽ ചില പണ്ഡിതാചാര്യന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നില്ലെന്നതുമാണ്”. (ഖുർആൻ 5:82)

ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി ചില ക്രിസ്ത്യൻ വിഭാഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വളരെയധികം മുന്പോട്ട് വന്നു. മുഹമ്മദ് നബി (സ) ഇസ്ലാമിന്റെ (അ)ന്റെ രണ്ടാമത്തെ മകൻ കേദാറിന്റെ സന്താന പരമ്പരയിൽ പെട്ടവനാണെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്ബിറ്റേറിയൻ ചർച്ചിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസ ബോർഡ് 1980ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഡാവീസിന്റെ 'ബൈബിൾ ഡിക്ഷണറി'യിൽ 'കേദാർ' എന്ന പദത്തിന്റെ വിശദീകരണമായി 'ഇസ്ലാമിലിന്റെ സന്തതികളായ ഒരു ഗോത്രം' (ആവർത്തന പുസ്തകം 25:13) എന്നു തുടങ്ങി “ ആ ഗോത്രത്തിൽനിന്നാണ് അന്തിമമായി, മുഹമ്മദ് വന്നത്” എന്നുവരഹണത്തിട്ടുണ്ട് (പ്ലീനി തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ 'Cedrai' എന്നാണിവിടെ ഉപയോഗിച്ചത്.)

ഇൻറർനാഷണൽ സ്റ്റാൻറർഡ് ബൈബിൾ എൻസൈക്ലോപീഡിയ A.S. FULTON ൽനിന്ന് ഇങ്ങനെയും ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്- “ഇസ്ലാമിലെ ഗോത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് കേദാറിന്റെ ഗോത്രമായതിനാൽ പിന്നീട് മറ്റുഭൂമിയിലെ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങൾക്കും ഈ പേർ പറയപ്പെട്ടു. കേദാറിൽ (ഖൈദാർ) കുടിയാണ് മുസ്ലിം ചരിത്രകാരന്മാർ

ഇസ്‌മാഇലുമായി മുഹമ്മദിനെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്”.

‘സ്‌മിത്തി’ന്റെ ബൈബിൾ ഡിക്‌ഷണറിയും ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നുണ്ട്. കേദാർ (കറുത്തവൻ)- ഇസ്‌മാഇലിന്റെ ദിതീയ പുത്രൻ.

(ഉൽപത്തി 25:12)

കേദാരിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രസിദ്ധരായ ഖുറൈശികളിലൂടെ മുഹമ്മദ്, തന്റെ പരമ്പര ഇബ്രാഹീമിലെത്തിക്കുന്നു. ഹിജാസിലെ അറബികൾ ‘ബനീ ഹർബ്ബ്’ (യുദ്ധതൽപരർ) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. അവർ ഇസ്‌മാഇലികളാകുന്നു. തുടക്കമുതൽതന്നെ അവരുടെ ഭാഷ വളരെ സംശുദ്ധമാണ്. പാൾഗ്രേവ് [Palgrave] പറയുന്നു. “ഖുർആൻ ഇറങ്ങിയ കാലത്തേതുപോലെതന്നെ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷവും അത് സംശുദ്ധമായി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നത് പൗരസ്ത്യ സ്വഭാവങ്ങളുടെ സ്മിരതക്ക് തെളിവാണ്”.

മുസ്‌ലിം കുടിയേറ്റക്കാർ പാശ്ചാത്യ നാടുകളിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന ഏറ്റവും വലിയ ധനം, അവരുടെ മനുഷ്യശക്തിയല്ല; പ്രത്യുത ഇസ്‌ലാമാണ്. അതിപ്പോൾ അവിടെ വേരോടിക്കഴിഞ്ഞു. അവിടെ ഇസ്‌ലാമിക കേന്ദ്രങ്ങളും മുസ്‌ലിം പള്ളികളും ഒട്ടേറെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. കുറെ പേർ വീണ്ടും ഇസ്‌ലാമീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു എന്നതിനുപകരം വീണ്ടും ഇസ്‌ലാമീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പ്രയോഗിക്കാൻ കാരണം, എല്ലാവരും ജനിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന് കീഴടങ്ങുന്നവരായിട്ടാണ് എന്നുള്ളതിനാലാണ്. അഥവാ ഏവരും മുസ്‌ലിമായാണ് ജനിക്കുന്നത്; പിന്നെ അവനെ യഹൂദനോ, ക്രിസ്ത്യനോ, നാസ്തികനോ, മറ്റേതെങ്കിലും വിശ്വാസക്കാരനോ ആക്കിമാറ്റുന്നത് അവരുടെ മാതാപിതാക്കളും സമൂഹവുമാണ്.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രചരണം വാളുകൊണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നതിന് ഇതുതന്നെ പ്രകടമായ നിദർശനമാകുന്നു. ഇസ്‌ലാം പ്രചരിക്കുന്നത് മുസ്‌ലിം സംഘടനകളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും പ്രബോധന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്ത്യൻ മിഷ്യനുകൾപോലെ സംഘടിതമായ മിഷ്യനുകളില്ല.

1934നും 1984നുമിടയിൽ ലോക ജനസംഖ്യ 136% വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ

ക്രിസ്തുമതത്തിന് 47%വും ഇസ്‌ലാമിന് 235%വും വർദ്ധനവുണ്ടായി. [Plain truth: Feb 1984. സുവർണ്ണ ജൂബിലി പതിപ്പ്: ഉദ്ധരണി: “World Al manac” 1985 Readers Digest, Al manac 1983]

ക്രി. ക്രിസ്തുമതം, യഹൂദമതം, ഇസ്‌ലാംമതം ഇവ മൂന്നും ഒരേ സ്രഷ്ടാവിൽനിന്നാണ് വന്നതെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് കാരണം?

മു. ‘സമ്പൂർണ്ണമായി മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന് സമർപ്പിക്കുക’ എന്നതാണ് ആദമുതൽ മുഹമ്മദ് (സ)വരെയുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും സന്ദേശം; ഈ സമർപ്പണത്തിനാണ് അറബിയിൽ ഇസ്‌ലാം എന്നു പറയുന്നത്. ഇസ്‌ലാം എന്നാൽ, ‘സമാധാനം’ എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. അഥവാ സ്രഷ്ടാവിനും സൃഷ്ടിക്കുമിടയിൽ സമാധാനം. യഹൂദമതം, ക്രിസ്തുമതം എന്നിവയിൽനിന്ന് ഭിന്നമായി ഇസ്‌ലാം എന്ന പേർ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു തന്നെ നൽകിയതാണ്.

“ഇന്നേ ദിവസം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. മതമായി ഇസ്‌ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തൃപ്തിപ്പെടുത്തിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു”. (ഖുർആൻ. 5:3)

യഹൂദമതം എന്ന പേരോ ക്രിസ്തുമതം എന്ന പേരോ ബൈബിളിൽ കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. ഒരു ബൈബിൾ ഡിക്‌ഷണറിയൽപോലും അത് കാണുകയില്ല. ഒരു ഇസ്രാഇലി പ്രവാചകനും യഹൂദമതം എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. ‘ഭൂമിയിൽ ക്രിസ്തുമതം സ്ഥാപിക്കുമെന്ന് യേശു ഒരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും തന്നെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന് വിളിച്ചിട്ടില്ല. ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന പദം പുതിയ നിയമത്തിൽ മാത്രം മൂന്നുപ്രാവശ്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. യേശു ഭൂമിയിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോയി വളരെ കാലത്തിനുശേഷം- ക്രിസ്താബ്ദം 43ൽ ആദ്യമായി അവിശ്വാസികളും അന്ത്യോക്യയിലെ ജൂതന്മാരുംകൂടി ‘ക്രിസ്ത്യാനി’ എന്ന പേരിട്ടു. “ആദ്യം അന്ത്യോക്യയിൽവെച്ച് ശിഷ്യന്മാർക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന് പേർ ഉണ്ടായി”.

(അപ്പോ- പ്രവൃത്തികൾ 11:26)

“പിന്നീട് അഗ്രിപ്പ രാജാവ് പൗലോസിനോട് ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനി ആയിത്തീരാൻ നീ എന്നെ അൽപം കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു

പറഞ്ഞു”.

(അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തികൾ 26:28)

ചുരുക്കത്തിൽ ‘ക്രിസ്ത്യാനി’ എന്ന പേർ നൽകിയത് സ്നേഹിതരല്ല, ശത്രുക്കളാണ് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവസാനമായി പത്രോസ് വിശ്വാസിയെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്താനായി അയച്ച തന്റെ കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നത് കാണൂ- “ക്രിസ്ത്യാനിയായി കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലോ ലജ്ജിക്കരുത്.”

(പത്രോസ് 4:16)

ഭൂമിയിലെ ആദ്യത്തെ മുസ്ലിം മുഹമ്മദല്ല. അബ്രഹാമാണ്. അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും അല്ലാഹുവിന് ജീവിതം സമർപ്പിച്ചു. ആദം, നൂഹ് മുതലായ അബ്രഹാമിന്റെ മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാർക്കും ഇസ്ലാം ജീവിതമാർഗ്ഗമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഇസ്ലാം മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ ജീവിത മാർഗ്ഗമാണെന്ന് വരുന്നു.

ക്രി. എങ്ങനെയാണ് അബ്രഹാം ഒരു മുസ്ലിമാകുന്നത്; അദ്ദേഹം ഒരു യഹൂദനായിട്ടാണല്ലോ അറിയപ്പെടുന്നത്?

മു. “യഹൂദനെന്നോ? ആരാണ് നിങ്ങളോടത് പറഞ്ഞത്?”

ക്രി. “അങ്ങനെയാണ് ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ബൈബിളും അതിനെ ശരിവച്ചേക്കും”.

മു. അദ്ദേഹം ഒരു യഹൂദനായിരുന്നുവെന്ന് ബൈബിളിൽ എവിടെയാണ് പറയുന്നത്? നിങ്ങൾക്കത് കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാം. (ഉൽപത്തി 11:31) വായിച്ചുനോക്കുക.

ക്രി. “തേരഹ് തന്റെ മകനായ അബ്രാമിനെയും ഹാരാന്റെ മകനായ തന്റെ പൗത്രൻ ലോത്തിനെയും തന്റെ മകനായ അബ്രാമിന്റെ ഭാര്യയായി മരുമകളായ സാറായിയെയുംകൂടി കൽദയരുടെ പട്ടണമായ ‘ഊരി’ൽനിന്നു കനാൻ ദേശത്തേക്കു പോകുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവർ ഹാരാൻ വരെ വന്നു അവിടെ പാർത്തു”- (ഉൽപത്തി 11:31)

മു. അതിനാൽ ചാൽഡീസിലെ ‘ഊരി’ൽ ജനിച്ച അബ്രഹാം ഒരു

യഹൂദനാകാൻ തരമില്ല. ഒന്നാമതായി ചാൽഡീസ്, മെസോപൊട്ടോമിയയിലായിരുന്നു. അതിപ്പോൾ ഇറാഖിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം യഹൂദനാകുന്നതിനേക്കാൾ ‘അറബി’യാകാനാണ് സാധ്യത. രണ്ടാമതായി യഹൂദനെന്ന പേർ വരുന്നത് ‘യഹൂദാ’- അബ്രഹാമിന്റെ പൗത്രന്റെ മകൻ - വന്നതിനുശേഷമാണ്.

(പേജ് 18ലെ ചാർട്ട് നോക്കുക)

ക്രി. “ഹാരാനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ അബ്രഹാമിന് 75 വയസായിരുന്നു..... അങ്ങനെ അവർ കനാൻ ദേശത്തേക്ക് വന്നു” (ഉൽപത്തി 12:4,5)

മു. അങ്ങനെ അബ്രഹാം കനാനിലേക്കു കുടിയേറിപ്പാർത്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് 75 വയസായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ ഒരപരിചിതനായിരുന്നുവെന്ന് ബൈബിൾ വളരെ വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്.

“ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ സന്തതിക്കും നി പ്രവാസം ചെയ്യുന്ന ദേശമായ കനാൻദേശം ഒക്കെയും ശാശ്വതാവകാശമായി തരും. ഞാൻ അവർക്ക് ദൈവവുമായിരിക്കും”.

(ഉൽപത്തി 17:8)

ഇനി ഉൽപത്തി 14:13 വായിക്കുക.

ക്രി. “ഓടിപ്പോന്ന ഒരുത്തൻ വന്നു. എബ്രായനായ അബ്രാമിനെ അറിയിച്ചു”.

(ഉൽപത്തി 14:13)

മു. അബ്രാമിനെ എങ്ങനെയാണ് യഹൂദൻ എന്ന് വിളിക്കുക? ബൈബിൾ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ഹിബ്രൂ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഹിബ്രൂ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, യൂപ്രട്ടീസ് നദിയുടെ മറുകരയിൽനിന്നുള്ള ആൾ എന്നും ‘എബർ’ എന്നയാളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവൻ എന്നുമാകുന്നു. ഷേമിന്റെ പിൻഗാമിയാകുന്നു എബർ. ‘യാക്കോബ്’ എന്ന പേരിന് മാലാഖയുമായി മൽപ്പിടുത്തം നടത്തിയശേഷം, എന്തു സംഭവിച്ചു എന്ന് ഉൽപത്തി 32:28യിൽ വായിക്കുക.

ക്രി. “നീ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും മല്ലുപിടിച്ചു ജയിച്ചതുകൊണ്ട് നിന്റെ പേർ ഇനി യാക്കോബ് എന്നല്ല; യിസ്രേയേൽ

‘മനുഷ്യ സമൂഹത്തോടുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയാണിത്. ഒരു പദം പോലും മാറ്റംവരാതെ 14 നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഖുർആൻ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നത് വളരെ വ്യക്തമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. അവിശ്വാസികൾ സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ച് അതിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും ദയനീയമായി പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ‘നാം തന്നെ അത് കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതാണ്’ എന്ന വിശുദ്ധ സൂക്തമനുസരിച്ച് അല്ലാഹു അത് കാത്തുരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം ഇതര ‘പവിത്ര ഗ്രന്ഥ’ങ്ങളായ തോറയും, സങ്കീർത്തനങ്ങളും, സുവിശേഷങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ വികൃതമാക്കപ്പെട്ടു. അവയിൽനിന്ന് ചോർത്തിയും ചേർത്തിയുമെല്ലാം അതിന്റെ മൗലികത വികലമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ക്രി. മോശെയെയും അബ്രഹാമിനെയും പറ്റി ബൈബിൾ വിവരണത്തേക്കാളേറെ ഖുർആൻ എന്തു പറയുന്നുണ്ട്?

മു. “അല്ലയോ വേദക്കാരെ (യഹൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളും) നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഇബ്രാഹീമിനെ സംബന്ധിച്ച് തർക്കിക്കുന്നത്? അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷമാണല്ലോ തൗറാത്തും ഇഞ്ചിലും ഇറക്കപ്പെട്ടത് തന്നെ. എന്താണ് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? (ഖുർആൻ 3:65)

“ഇബ്രാഹീം ഒരു യഹൂദനോ ക്രിസ്ത്യാനിയോ ആയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു ശുദ്ധ മനസ്സുള്ള കിഴാതുങ്ങിയവനും (മുസ്ലിം) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ടവനായിരുന്നുമില്ല”. (ഖുർആൻ: 3:67)

“അതല്ല ഇബ്രാഹീമും ഇസ്മായീലും ഇസ്മായീലും യഅ്ഖൂബും സന്തതികളും യഹൂദികളോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയിരുന്നുവെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്. (എന്നാൽ നീ) പറയുക, നിങ്ങളാണോ ഏറ്റവും അറിയുന്നവർ, അതോ അല്ലാഹുവോ? അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ലഭിച്ചതും തന്റെ പക്കലുള്ളതുമായ സാക്ഷ്യം മറച്ചുവെച്ചവനേക്കാൾ വലിയ അക്രമി ആരുണ്ട്? നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല” (ഖുർആൻ: 2:140)

അപ്പോൾ, അവർ യഹൂദന്മാരോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയിരുന്നില്ല. യഹൂദൻ എന്ന പേര് യഹൂദാക്കുശേഷമാണ് വന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന പേരുകളെ യേശുവിന്റെ വളരെക്കാലത്തിന്

ശേഷവും.

ക്രി. ‘അല്ലാഹു എന്ന പേര് അപരിചിതമായി തോന്നുന്നല്ലോ. എന്താണ് നിങ്ങൾ ദൈവം എന്ന പേര് ഉപയോഗിക്കാത്തത്?’

മു. അതെ, അല്ലാഹു എന്ന പേര് അമൂസ്ലിംകൾക്ക് വളരെ അപരിചിതമാണ്. പക്ഷെ, ആദാമുതൽ മുഹമ്മദ് (അ)വരെയുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും ഉപയോഗിച്ച പദമാണിത്. ‘അൽ’ എന്നും, ‘ഇലാഹ്’ എന്നും കൂടിച്ചേർന്നതാണ്. (യഥാർത്ഥ ആരാധ്യൻ എന്നർത്ഥം) ‘ഇലാഹ്’ലെ ആദ്യാക്ഷരം ഉപേക്ഷിച്ചു, ചേർത്തിപ്പറയുമ്പോൾ ‘അല്ലാഹു’ എന്ന പദം കിട്ടും. അറബി ഭാഷയിൽ ഒരു വാചകത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ പദത്തിന്റെ രൂപം ‘അല്ലാഹ്’ എന്നായിരിക്കും. ഇത് ഹിബ്രുവിലെ ‘ഇലോഹ്’ (സ്രഷ്ടാവ്) എന്നതിന്റെ വളരെ അടുത്ത പദമാണ്. പക്ഷെ, യഹൂദന്മാർ ഇതിന്റെ ബഹുവചനമായ ‘എലോഹിം’ എന്നാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഒന്നിലധികം ദൈവങ്ങളെ അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ‘അല്ലാഹ്’ എന്ന പദമാണ് യേശു ഉപയോഗിച്ച അറമായ പദത്തോട് (അലാഹ്) ഏറ്റവും അടുത്തുവരുന്നത്. [Encyclopedia Britannica-1980, Allah, Elohim എന്നിവ നോക്കുക] അങ്ങനെ ‘അല്ലാഹു’ എന്ന പദം അമൂസ്ലിംകൾക്ക് അപരിചിതമാണെങ്കിലും ആദം മുതലുള്ള ഒരു പ്രവാചകനും അത് അപരിചിതമല്ല. കാരണം, അവരെല്ലാം പ്രചരിപ്പിച്ചത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരേ ‘ഇസ്ലാം’മാണ്, -അഥവാ അല്ലാഹുവിന് സമ്പൂർണ്ണമായ സമർപ്പണം. ‘അല്ലാഹു’ എന്നത് അത്യുന്നതമായ ഒരു ശക്തിയെ -ദൈവത്തെ- സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അത് ബഹുത്വമോ ലിംഗഗുണമോ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതല്ല.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ‘ദൈവ’ങ്ങളും ദേവീദേവന്മാരും ഉള്ളതുപോലെ ഒന്നിലധികം ‘അല്ലാഹു’മാരില്ല; സ്ത്രീ പുരുഷ ‘അല്ലാഹു’മാരും ഇല്ല. ഇംഗ്ലീഷിലെ God എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും അപാകതയുണ്ട്. കാരണം, ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്ന പല ക്രിസ്ത്യാനികളും യേശുവിനെ God ആയി കാണുന്നു. ‘സ്രഷ്ടാവ്’ എന്ന പദംപോലും കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുന്നു. കാരണം, പല ക്രിസ്ത്യാനികളും യേശുവിനെ ലോകസ്രഷ്ടാവായി കാണുന്നുണ്ട്.

അല്ലാഹു എന്ന പദം മാത്രമല്ല അമൂസ്ലിംകൾക്ക് അപരിചിതമായിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹുവിനുള്ള ആരാധനയും അതിന്റെ

രൂപവും (ദേഹശുദ്ധി വരുത്തൽ, കുമ്പിടൽ, മുട്ടുകുത്തൽ, സുജൂദ് ചെയ്യൽ, നോമ്പനുഷ്ഠിക്കൽ മുതലായവ) അമുസ്ലിംകൾക്ക് അപരിചിതമാണ്. പക്ഷെ, പ്രവാചകർക്ക് ഒരിക്കലും അവ അപരിചിതമായിരുന്നില്ല. പ്രാർത്ഥനക്ക് മുമ്പുള്ള ദേഹശുദ്ധീകരണം (മുഖവും കൈകാലുകളും കഴുകുകയും തല തടവുകയും ചെയ്യൽ) പുത്തൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കയ്യാഴിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുസ്ലിംകൾ അത് ഇപ്പോഴും ആവശ്യമായി കാണുന്നു. പൂർവ്വ പ്രവാചകരും അങ്ങനെയൊന്നായിരുന്നുവെന്ന് ബൈബിളിൽ കാണാം.

“മോശെയും അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും അതിൽ കയ്യും കാലും കഴുകി. അവർ സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ കടക്കുമ്പോഴും യോഗപീഠത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോഴും കൈകാലുകൾ കഴുകും.” (പുറപ്പാട് 40:31-32)

പൗലോസ് ശീഹാ യേശുവിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽ അനേകം മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശുദ്ധീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ച നിർദ്ദേശം അദ്ദേഹം വിശ്വസതമായി നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്.

“അങ്ങനെ പൗലോസ് ആ പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പിറ്റേന്നാൾ അവരോടുകൂടെത്തന്നെ ശുദ്ധി വരുത്തി ദേവാലയത്തിൽ ചെന്നു.....’ (അപ്പോ-പ്രവൃത്തികൾ 21:26)

1. കോരിന്ത്യൻ 11:5, 6-13ൽ പറഞ്ഞതുപോലെ മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നത് തല മറച്ചുകൊണ്ടാണ്.

“മുടുപടമില്ലാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ പ്രവചിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏത് സ്ത്രീയും തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു. അത് അവൾ ക്ഷൗരം ചെയ്യിച്ചതുപോലെയല്ലെല്ലാ. സ്ത്രീ മുടുപടമിടുന്നില്ലെങ്കിൽ മുടി കട്ടിച്ചുകളയട്ടെ. കട്ടിക്കുന്നതോ ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കുന്നതോ സ്ത്രീക്ക് ലജ്ജയെങ്കിൽ മുടുപടം ഇട്ടുകൊള്ളട്ടെ..... നിങ്ങൾ തന്നെ വിധിപ്പിൻ, സ്ത്രീ മുടുപടമിടാതെ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് യോഗ്യമോ? (1 കോരിന്ത്യൻ 11:5, 6-13)

മുസ്ലിംകൾ പൂർവ്വ പ്രവാചകന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ കുമ്പിടൽ,

മുട്ടുകുത്തി, സാഷ്ടാംഗം ചെയ്ത് പാദരക്ഷയണിയാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. (സങ്കീർത്തനം 95:6)

“വരുവിൻ, നാം വണങ്ങി നമസ്കരിക്ക; നമ്മെ നിർമ്മിച്ച യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുക”. (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 95:6)

“അപ്പോൾ യേശുവ സാഷ്ടാംഗം വീണ് നമസ്കരിച്ചു.” (യോശുവ: 5:14)

“ഏലിയാവോ കർമ്മേൽ പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറി നിലത്തുകുമ്പിട്ടുനിൽക്കുമ്പോൾ മുഖം തന്റെ മുഴുക്കാലുകളുടെ നടുവിൽവെച്ചു”. (1 രാജാക്കന്മാർ 18:42)

“എന്നാലെ മോശെയും അഹരോനും സഭയുടെ മുമ്പിൽനിന്ന് സമാഗമന കൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ചെന്ന് കവിണ്ണു വീണു. യഹോവയുടെ തേജസ് അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷമായി”. (സംഖ്യാ പുസ്തകം 20:6)

“അപ്പോൾ അബ്രാം സാഷ്ടാംഗം വീണു; ദൈവം അവനോട് അരുളി ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ..... (ഉൽപത്തി 17:3)

‘അപ്പോൾ അവൻ ഇങ്ങോട്ട് അടുക്കരുത്. നീ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധ ഭൂമിയാകയാൽ കാലിൽനിന്ന് ചെറുപ്പ് അഴിച്ചുകള എന്ന് കൽപിച്ചു”. (പുറപ്പാട് 3:5)

മുസ്ലിംകൾ ഇന്ന് നിർവഹിക്കുന്ന ഹജ്ജും തീർത്ഥയാത്രയും മക്കയിലെ കഅ്ബക്ക് ചുറ്റുമുള്ള പ്രദക്ഷിണവുമെല്ലാം തന്നെ ഇസ്രായേലിലെ പ്രവാചകന്മാരുടേതുള്ള അനേകം പ്രവാചകന്മാർ ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് കേൾക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അമ്പരപ്പുള്ളവായേക്കാം.

ക്രി. ‘ഹജ്ജിനെപ്പറ്റിയോ പുണ്യ ശിലയെപ്പറ്റിയോ ബൈബിളിൽ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടേയില്ല’.

മു. വളരെ വ്യക്തമായി ബൈബിളിൽ ഇക്കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, ബൈബിൾ വായനക്കാർ അവ കാണാതെ പോവുകയാണ്.

1. യാക്കൂബ് തന്റെ പദാൻ അറാമിലേക്കുള്ള വഴിമദ്ധ്യേ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു: പിറ്റേദിവസം രാവിലെ ഒരു ശിലാസ്തംഭമുണ്ടാക്കി അതിന് ബേഥേൽ- ദൈവഭവനം-എന്നു പേരിട്ടു.
(ഉൽപത്തി 28:18, 19 നോക്കുക)

2. കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷം അതേ പ്രവാചകൻ യാക്കൂബ് തന്നെ വീണ്ടും 'ബെത്-ഏലിൽ' പോകാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടു.
(ഉൽപത്തി 35:1-4, 14-15 നോക്കുക).

അവിടേക്ക് പോകുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ എല്ലാ അപരിചിത ദേവന്മാരെയും നീക്കിക്കളഞ്ഞു. പിൽക്കാലത്ത് മുഹമ്മദ് (സ) മക്കയിലെ കഅബയിലെ എല്ലാ ബിംബങ്ങളേയും ഒഴിവാക്കി.

3. മറ്റൊരു സ്തുപം യാക്കൂബും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ പിതാവ് ലാബനും കൂടി നിർമ്മിച്ചു.
(ഉൽപത്തി 31:45-49 നോക്കുക)

“യാക്കൂബ് ഒരു കല്ലെടുത്തു ഒരു തൂണായി നിർത്തി. കല്ല് കൂട്ടുവീൻ എന്ന് യാക്കൂബ് തന്റെ സഹോദരന്മാരോട് പറഞ്ഞു. അവർ കല്ലെടുത്തു കുമ്പാരമുണ്ടാക്കി. ആ കുമ്പാരത്തിന്മേൽ വെച്ചു അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ലാബാൻ അതിന് യെഗർ-സഹദുമാ (സാക്ഷ്യത്തിന്റെ കുമ്പാരം) എന്ന് പേരിട്ടു. ഈ കുമ്പാരം ഇന്ന് എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ സാക്ഷി എന്ന് ലാബാൻ പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അതിന്നു ഗലേദ് എന്നും മിസ് പാ (കാവൽമാടം) എന്നും പേരായി. നാം തമ്മിൽ അകന്നിരിക്കുമ്പോൾ യഹോവ എനിക്കും നിനക്കും നടുവെ കാവലായിരിക്കട്ടെ.....”

(ഉൽപത്തി 31:45-49)

4. യിഹ്താഹും അമേന്യരും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. താൻ ജയിക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്റെ ഏക മകളെ ബലിയർപ്പിക്കാമെന്ന് യിഹ്താഹ് ഗിലെയാദിലെ 'മിസ് പ'യിൽനിന്ന് യഹോവയോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ജയിച്ചു. തന്റെ മകളെ ജീവനോടെ ബലിയർപ്പിച്ചു.

(ന്യായാധിപന്മാർ 11:29-39 നോക്കുക)

5. 4 ലക്ഷം ഭടന്മാർ ഇസ്രാഹൂലിന്റെ 11 ഗോത്രങ്ങളിലും നിന്ന് മിസ് പയിൽവെച്ച്, ബെഞ്ചമിൻ ഗോത്രത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാമെന്ന് ദൈവത്തോട് ശപഥം ചെയ്തു.

(ന്യായാധിപന്മാർ: 20, 21 അദ്ധ്യായങ്ങൾ നോക്കുക).

6. ശാമുവേലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇസ്രാഹൂൽ മക്കൾ, 'മിസ് പ'യിൽവെച്ചു ഫിലിസ്ത്യൻമാരെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചാൽ എല്ലാ ബിംബങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കാമെന്ന് ശപഥം ചെയ്തു.

(1 ശാമുവേൽ: 7 നോക്കുക.)

7. ഇസ്രാഹൂൽ ജനങ്ങൾ മുഴുവൻ 'മിസ് പ'യിൽ സമ്മേളിച്ചു. ശാമുവേലിനെ ഇസ്രാഹൂലിന്റെ രാജാവായി നിശ്ചയിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ.

(1 ശാമുവേൽ: 10 നോക്കുക)

ലോകത്ത് പുണ്യനഗരമായ മക്കയിലൊഴിച്ചു ഒരിടത്തും ഒരു 'മിസ് പ'യും [Mizpah] അവശേഷിക്കുന്നില്ലെന്നത് വളരെ വ്യക്തമാണ്. മക്കയിൽ അബ്രഹാമും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഇസ്മായീലും നിർമ്മിച്ചതാണ്. അവരുടെ പരമ്പരയിൽനിന്നാണ് അന്ത്യപ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് (സ) നിയുക്തനായത്. പ്രവാചകന്മാരുടെയെല്ലാം യഥാർത്ഥ അനുയായികൾ മുസ്ലിംകളാണ്. ഇസ്ലാമിനെയും മുസ്ലിംകളെയും മുഹമ്മദ് നബി (സ)യേയും സംബന്ധിച്ച് ബൈബിളിലുള്ള മറ്റു പലതും ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. പക്ഷെ, താങ്കൾ സത്യാന്വേഷിയല്ലെങ്കിൽപ്പിന്നെ അതുകൊണ്ടെന്ത് പ്രയോജനം?

ക്രി. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെന്ന നിലക്ക് എനിക്കെന്റെ മതത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ട്. പക്ഷെ, ഇരു മതങ്ങളെപ്പറ്റിയും കൂടുതൽ അറിയാൻ എനിക്കതിയായ അന്തർദ്ദാഹമുണ്ട്. മുസ്ലിംകളാൽ വിരചിതമായ കൃതികൾ വായിക്കുമ്പോൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെന്ന നിലക്ക് ഞാൻ സ്വയം പരിഹാസ്യനായിത്തീരുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നാറുണ്ട്.

മു. താങ്കളുടെ മതജീവിതത്തിൽ അത് സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ക്രി. അതെ, മുമ്പത്തെപ്പോലെ ഞാനിപ്പോൾ ചർച്ചിൽ പോകാറില്ല. മുസ്ലിംകൾ എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ രഹസ്യമായി ഞാൻ വായിക്കുന്നു.

എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാത്ത കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പല മുസ്ലിംകളോടും ഞാൻ ചോദിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ, അതിൽ ഞാൻ തൃപ്തിയടയാറില്ല. അന്ധമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതില്ലാത്ത, ശാസ്ത്രീയമായി സ്വീകരിക്കാവുന്ന, മനുഷ്യാന്തി പകരുന്ന, ആലംബമായി ആശ്രയിക്കാവുന്ന ഒരു വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി അന്വേഷണനിരതനാണ് ഞാൻ.

മു. ശരി, അതുതന്നെയാണ് വേണ്ടത്. താങ്കളുടെ നിലപാടിൽ എനിക്ക് മതിപ്പുണ്ട്. പക്ഷെ, ആരെയും പ്രലോഭിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കനുവാദമില്ല. ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരിലാണ് ഞങ്ങൾ പ്രചാരണം നടത്തുന്നത്.

ക്രി. ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഏതു വിശ്വാസവും തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ എനിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ആർക്കും എന്നെ തടയാനാവില്ല.

മു. അതെ; മതകാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു നിർബന്ധവും പാടില്ല.

ക്രി. എന്നാൽ മുസ്ലിംകൾ എന്തിനാണ് തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെ ക്ഷണിക്കുന്നത്?

മു. യേശുവിനെ മിശിഹയായി അംഗീകരിക്കണമെന്ന് യഹൂദന്മാരോട് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ ഞങ്ങൾ, മുസ്ലിംകൾ ക്രിസ്ത്യാനികളോടും യഹൂദന്മാരോടും അഖില മനുഷ്യരോടും മുഹമ്മദിനെ അന്ത്യപ്രവാചകനായി അംഗീകരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. 'ഒരു ഖുർആൻ സൂക്തമെങ്കിലും നിങ്ങൾ എന്റെ സന്ദേശമായി മറ്റുള്ളവർക്കെത്തിച്ചുകൊടുക്കുക' എന്ന് ഞങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് (സ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യെശുവാവ് 21:13ൽ 'The burden upon Arabia', എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, മുസ്ലിം അറബികളുടെ ഉത്തരവാദിത്തം അഥവാ 'ഇസ്ലാം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ മുസ്ലിംകളുടെയും ഉത്തരവാദിത്തം'മാണ്. ഒട്ടകങ്ങളുടെയും കഴുതകളുടെയും രഥങ്ങൾ ഒരു ദർശനത്തിൽ കണ്ടശേഷമാണ് യെശുവാവ് ഇക്കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചത്.

"ഈരണ്ടിരണ്ടായി വരുന്ന കുതിരപ്പടയേയും കഴുതപ്പടയേയും ഒട്ടകപ്പടയേയും കാണുമ്പോൾ അവൻ ബഹുശ്രദ്ധയോടെ ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ എന്ന് കൽപിച്ചു".

(യെശുവാവ് 21:7)

കഴുതകളുടെ രഥം എന്നത് യേശു യെരൂശലേമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായിരുന്നു. (യോഹന്നാൻ 12:14, മത്തായി 21:6,7ൽ നോക്കുക). പിന്നെ ആരാണ് ഒട്ടക രഥക്കാരൻ? അത് മുഹമ്മദ് (സ) അല്ലാതെ മറ്റാരാണ്? മിശൂഹയുടെ സമാഗമത്തിന്റെ ഏകദേശം 600 കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം വന്നയാളാണ് മുഹമ്മദ് (സ). ഇത് സ്വീകാര്യമല്ലെങ്കിൽപ്പിന്നെ ഈ ബൈബിൾ പ്രവചനം ഇതുവരെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നുവരും.

ക്രി. ബൈബിൾ പുനഃപരിശോധിക്കാൻ താങ്കളുടെ വിശദീകരണം എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. താങ്കളുമായി കൂടുതൽ സംവദിക്കാൻ എനിക്ക് താൽപര്യമുണ്ട്.

മു. അതെ, ഇഹലോകത്ത് താങ്കൾ വിജയിയാണെങ്കിൽ അതൊരിക്കലും പരലോകത്ത് വിജയിയായിരിക്കുമെന്നതിന്റെ യാതൊരു സൂചനയുമില്ല. പരലോകമെന്നത് ഇഹലോക ജീവിതത്തേക്കാൾ സമൂഹനന്ദം ശാശ്വതവുമാണ്. ഇക്കാലത്ത് ജനങ്ങൾ അധികവും ഭൗതിക തൽപരരും മതരഹിതരും ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. മുൻധാരണകളില്ലാതെ നമുക്കൊത്തുകൂടി പലപ്പോഴായി അഭിപ്രായഭിന്നതകളെപ്പറ്റി തുറന്ന മനസ്സോടെ ചർച്ച ചെയ്യാം. നിങ്ങൾ വെറുതെയടഞ്ഞ് ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതില്ല. ബുദ്ധിയിലധിഷ്ഠിതമായ മതമാണ് ഇസ്ലാം. നിങ്ങളുടെ ബൈബിൾ പറയുന്നതും അതാണല്ലോ.

"സകലതും ശോധന ചെയ്തു നല്ലതു മുറുകെ പിടിപ്പിൻ".
(1. തെസ്സലോനീകർ 5:21)

ക്രി. ഒട്ടക രഥത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളിപ്പോൾ ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. അത് മുഹമ്മദാണെന്നു നിങ്ങൾ തീരുമാനത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

മു. 'തീർച്ചയായും'.

ക്രി. പഴയ നിയമത്തിലോ പുതിയ നിയമത്തിലോ?

മു. രണ്ടിലും ഉണ്ട്. പക്ഷെ, ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരെ ബൈബിളിൽ താങ്കൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ല. അതായത് 'വിശുദ്ധ ത്രിത്വം', 'യേശുവിന്റെ ദിവ്യത്വം', 'ദൈവപുത്ര പദവി', 'പൂർവ്വപാപം', 'പാപമോചനം' മുതലായ സങ്കല്പങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അത് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നർത്ഥം. ഈ സങ്കല്പങ്ങളെല്ലാം തന്നെ

ബൈബിളിന്റെ പവിത്രത

- മു. ബൈബിൾ പവിത്രമാണെന്ന് താങ്കൾക്ക് ഉറപ്പുണ്ടോ?
- ക്രി. അതെ, എനിക്കുറപ്പുണ്ട്: അത് ദൈവത്തിന്റെ വചനമാണ്.
- മു. എന്നാൽ ലൂക്കോസ് (1:2,3) തന്റെ രചനയെപ്പറ്റി എഴുതുന്നത് വായിച്ചു നോക്കുക.
- ക്രി. “ശ്രീമാനായ തെയോഫിലോസേ, ആദിമുതൽ കണ്ട സാക്ഷികളും വചനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരുമായവർ നമ്മെ ഭരമേൽപിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ ഇടയിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രമാണിച്ചുവരുന്ന കാര്യങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രം ചമപ്പാൻ പലരും തുനിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ട് നിനക്ക് ഉപദേശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വാർത്തയുടെ നിശ്ചയം നീ അറിയേണ്ടതിന് അത് ക്രമമായി എഴുതുന്നത് നന്നെന്ന് ആദി മുതൽ സകലവും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ട് എനിക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു”.
(ലൂക്കോസ് 1:1-4)
- മു. താനൊരു ദുഷ്ടസാക്ഷിയല്ലെന്നും താൻ ശേഖരിച്ച വിജ്ഞാനം ദൈവം അറിയിച്ചവയല്ലെന്നും പ്രത്യുത ദുഷ്ടസാക്ഷികളിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നും

ലുക്കോസ് തന്നെ പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ബൈബിൾ ദൈവ വചനങ്ങളാണെന്നു താങ്കൾക്ക് ഇനിയും വിശ്വാസമുണ്ടോ?

ക്രി. 'ഒരുപക്ഷെ, ഈ ഭാഗം മാത്രം ദൈവ വചനമല്ലായിരിക്കാം.'

മു. കാലാകാലങ്ങളായി ബൈബിളിൽ പല മാറ്റങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. 1952ലെയും 1971ലെയും പരിഷ്കൃത പതിപ്പുകളും അമേരിക്കൻ ബൈബിളും മറ്റും ജെയിംസ് രാജാവിന്റെ ബൈബിൾ പതിപ്പിൽനിന്ന് പലതും നീക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റീഡേഴ്സ് ഡൈജസ്റ്റിന്റെ ബൈബിളിൽ പഴയ നിയമത്തിന്റെ അൻപത് ശതമാനവും പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഇരുപത്തഞ്ച് ശതമാനവും ചുരുക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കുറച്ച് കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ക്രിസ്ത്യൻ മതപണ്ഡിതന്മാർ ബൈബിളിനെ 'ഡിസെക്സ്' [Desex] ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു. 'പവിത്രം' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് തെറ്റില്ലാത്ത ബൈബിൾ എന്നാണോ?

ക്രി. അതെ, അങ്ങനെത്തന്നെയാണ്. ഏതുവിധം തെറ്റാണ് താങ്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?

മു. 'ഒരു വ്യക്തി തന്റെ 55-ാം വയസിൽ മരിച്ചു' എന്നു ഒരിടത്ത് പറയുമ്പോൾ മറ്റൊരിടത്ത് അതേ വ്യക്തി തന്നെ 60-ാം വയസിൽ മരിച്ചു എന്നു പറയുന്നു. ഇത് രണ്ടും കൂടി സത്യമാകുമോ?

ക്രി. 'ഇല്ല. അവ രണ്ടുംകൂടി ഒരിക്കലും സത്യമാകാനിടയില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ശരിയാകാം; അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും തെറ്റാകാം'.

മു. ഒരു 'പവിത്ര ഗ്രന്ഥം' പരസ്പര വിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവന ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ താങ്കൾ പവിത്രമായി ഗണിക്കുമോ?

ക്രി. ഒരിക്കലുമില്ല. പവിത്ര ഗ്രന്ഥമെന്നത് ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള അരുളപ്പാടുകളാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിൽ ഒരിക്കലും തെറ്റു വന്നുകൂടാ. പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യവും ഉണ്ടായിക്കൂടാ.

മു. 'അപ്പോൾ അത് പവിത്ര ഗ്രന്ഥമല്ലെന്നർത്ഥം'.

ക്രി. അതെ, അത് പവിത്ര ഗ്രന്ഥമല്ലാതായിത്തീരുന്നു.

മു. അങ്ങനെയെങ്കിൽപ്പിന്നെ താങ്കൾക്ക് നൂറു ശതമാനവും വിശ്വസിക്കാവതല്ലല്ലോ. എന്താണ് അങ്ങനെ വരാൻ കാരണം?

ക്രി. അത് രേഖപ്പെടുത്തിയപ്പോഴുള്ള പിഴവുകളായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ എഴുത്തുകാർ മനഃപൂർവ്വം വരുത്തിയ തെറ്റുകളായിരിക്കാം.

മു. ബൈബിളിൽ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ വാക്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ താങ്കൾ അതിനെ ഇനിയും പവിത്രമായി ഗണിക്കുമോ?

ക്രി. ബൈബിൾ പവിത്രഗ്രന്ഥമല്ലെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല. ഞാൻ അതിൽ യാതൊരു വൈരുദ്ധ്യവും ദർശിക്കുന്നില്ല.

മു. 'അതിൽ ഒട്ടേറെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ട്'.

ക്രി. 'പുതിയ നിയമത്തിലോ പഴയ നിയമത്തിലോ?'

മു. 'രണ്ടിലുമുണ്ട്. നോക്കൂ, ഇതാ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ:

2. ശാമുവൽ 8:4

1. ദിനവൃത്താന്തം 18:4

"അവന്റെ വക ആയിരത്തൊഴുപ്പുനൂറ് കുതിരച്ചേവകരെയും ഇരുപതിനായിരം കാലാളുകളെയും ദാവീദ് പിടിച്ചു".

"അവന്റെ വക ആയിരം രഥങ്ങളെയും ഏഴായിരം കുതിരപ്പടയാളികളെയും ഇരുപതിനായിരം കാലാളുകളെയും ദാവീദ് പിടിച്ചു"

ചോദ്യം: എഴുത്തുറോ ഏഴായിരമോ ഏതാണ് ശരി?

2. ശാമുവൽ 8:9,10

"ദാവീദു ഹദദേസരിന്റെ സർവ്വ സൈന്യത്തേയും തോൽപ്പിച്ചു എന്ന് ഹമാത്ത് രാജാവായ തോയി കേട്ടപ്പോൾ ദാവീദ് രാജാവിനോട് കൃശലം ചോദിച്ചാനും അവൻ ഹദദേസരിനോട് യുദ്ധം ചെയ്ത് അവനെ തോൽപ്പിച്ചതു കൊണ്ടു അവനെ അടീനന്ദിപ്പാനും തോയി തന്റെ മകൻ യോരാമിനെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു; ഹദദേസരിന് തോയി യോടു കൂടെക്കൂടെ യുദ്ധമുണ്ടായിരുന്നു. യോരാം വെള്ളി, പൊന്നു, താമ്രം

1. ദിനവൃത്താന്തം 18:9,10

"എന്നാൽ ദാവീദ് സോബാ രാജാവായ ഹദദേസരിന്റെ സൈന്യത്തെല്ലാം തോൽപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു എന്ന് ഹമാത്ത് രാജാവായ തോവു കേട്ടപ്പോൾ അവൻ ദാവീദ് രാജാവിനോട് കൃശലം ചോദിച്ചാനും അവൻ ഹദദേസരിനോട് യുദ്ധം ചെയ്ത് അവനെ തോൽപ്പിച്ചത് കൊണ്ട് അവനെ അടീനന്ദിപ്പാനും തന്റെ മകനായ ഹദദോ രാമിനെ അയച്ചു. ഹദദേസറും തോവുവും തമ്മിൽ കൂടെക്കൂടെ യുദ്ധം

എന്നിവകൊണ്ടുള്ള സാധനങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു”.

ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ പൊന്ന്, വെള്ളി, താമ്രം മുതലായ സകലവിധ സാധനങ്ങളേയും കൊണ്ടുവന്നു”.

ചോദ്യം: തോയി, തോവ്; യോരാം, ഹദോരാം എന്നിങ്ങനെ കാണുന്ന വ്യത്യാസം എന്താണ്?

2. ശാമുവൽ 10:18

“അരാമ്യർ യിസ്രായേലിന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോയി. ദാവീദ് അരാമ്യരിൽ 700 തേരാളികളെയും 40000 കൃതിരപ്പടയാളികളെയും കൊന്നു. അവരുടെ സേനാപതിയായ ശോബക്കിനെയും വെട്ടിക്കൊന്നു”.

1. ദിനവൃത്താന്തം 19:18

“എന്നാൽ അരാമ്യർ യിസ്രായേലിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് ഓടി; ദാവീദ് അരാമ്യരിൽ ഏഴായിരം തേരാളികളെയും നാൽപ്പതിനായിരം കാലാളുകളെയും നിഗ്രഹിച്ചു. സേനാപതിയായ ശോഫക്കിനെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു”.

ചോദ്യം: എഴുന്നൂറ് തേരാളികൾ, ഏഴായിരം തേരാളികൾ; നാൽപ്പതിനായിരം കൃതിരപ്പടയാളികൾ, നാൽപ്പതിനായിരം കാലാളുകൾ; ശോബക്ക്; ശോഫക്ക്- ഏതാണ് ശരി?

2. രാജാക്കന്മാർ 8:26

അഹസ്യാവു വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ ഇരുപത്തിരണ്ട് വയസായിരുന്നു.

2 ദിനവൃത്താന്തം 22:2

“അഹസയാവ് വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ 42 വയസായിരുന്നു”.

ചോദ്യം: 22 വയസ്, 42 വയസ്- ഏതാണ് ശരി?

11. രാജാക്കന്മാർ 24:8

“യെഹോയാഖിൻ വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ പതിനെട്ട് വയസായിരുന്നു. അവൻ യറുശലേമിൽ മൂന്നുമാസം വാണു”.

11. ദിനവൃത്താന്തം 36:9

“യെഹോയാഖിൻ വാഴ്ച തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ എട്ട് വയസായിരുന്നു. അവൻ മൂന്ന് മാസവും പത്ത് ദിവസവും യറുശലേമിൽ വാണു”.

ചോദ്യം: 18 വയസ്, 8 വയസ്; മൂന്നുമാസം, മൂന്നുമാസവും പത്തുദിവസവും - ഏതാണ് ശരി?

2. ശാമുവൽ 23:8

“ദാവീദിന് ഉണ്ടായിരുന്ന വീരന്മാരുടെ പേരുകളാവിത്: തഹ്കെമോന്യൻ, യോശേബ് ബൾശേബെത്ത്, അവൻ നായകന്മാരിൽ തലവൻ; എണ്ണൂറുപേരെ ഒരേസമയത്ത്

1. ദിനവൃത്താന്തം 11:11

“ദാവീദിന് ഉണ്ടായിരുന്ന വീരന്മാരുടെ സംഖ്യയാവിത്. പ്രധാനിയായി ഒരു ഹഖമോന്യന്റെ മകനായ യശോബയാം അവൻ മൂന്നുറൂപേരെ നേരെ കുന്തം ഓങ്ങി

ആക്രമിച്ചുകൊന്ന ഏസ്ത്യൻ അദിനോ ഇവൻ തന്നെ.

ഒരേ സമയത്ത് അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.

ചോദ്യം: തഹ്കെമോന്യൻ, ഹഖ്മോന്യൻ, എണ്ണൂറ്, മൂന്നുറ്- ഏതാണ് ശരി?

2. ശാമുവൽ 24:1

യഹോവയുടെ കോപം വീണ്ടും ഇസ്രായേലിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു. നീ ചെന്നു ഇസ്രായേലിനെയും യഹൂദയെയും എണ്ണുക: എന്നിങ്ങനെ അവർക്ക് വിരോധമായി ദാവീദിനെ തോന്നിച്ചു.

1. ദിനവൃത്താന്തം 21:1

“അനന്തരം സാത്താൻ യിസ്രായേലിന് വിരോധമായി എഴുന്നേറ്റ് യിസ്രായേലിനെ എണ്ണുവാൻ ദാവീദിനെ തോന്നിച്ചു”.

ചോദ്യം: ദാവീദിന്റെ യഹോവയും സാത്താനും!-എന്താ

2. ശാമുവൽ 6:23

എന്നാൽ ശൗലിന്റെ മകളായ മീഖളിന് ജീവപര്യന്തം ഒരു കുട്ടിയും ഉണ്ടായില്ല”.

2. ശാമുവൽ 21:8

അയ്യാവിന്റെ മകൾ രിസ്പാശാലിന് പ്രസവിച്ച രണ്ട് പുത്രന്മാരായ അമ്മോനിയെയും മെഫിബോശെത്തിനെയും ശൗലിന്റെ മകളായ മീഖൾ മെഹോലാത്യൻ ബർസില്ലായിയുടെ മകനായ അദ്രിയാലിന് പ്രസവിച്ച അഞ്ച് പുത്രന്മാരെയും രാജാവ് പിടിച്ചു.

ചോദ്യം: മീഖളിന് കുട്ടികളുണ്ടോ ഇല്ലേ?

(കുറിപ്പ്: ജെയിംസിന്റെ ബൈബിളിൽ ഇപ്പോഴും ഇതുണ്ട്. 1973ലെ പുതിയ അമേരിക്കൻ ബൈബിളിലാകട്ടെ മീഖൽ എന്നത് മെറാബ് എന്നാക്കി മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്).

ക്രി. ഇവയൊന്നും ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇനിയും ധാരാളമുണ്ടോ?

മു. ഇനിയും വേണോ? ബൈബിളിന്റെ പവിത്രതക്ക് കളങ്കം ചാർത്താൻ ഇതുതന്നെ പോരെ? ഇനിയും നോക്കൂ. “അപ്പോൾ യഹോവ: മനുഷ്യനിൽ എന്റെ ആത്മാവ് സദാകാലവും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയില്ല. അവൻ ജവംതന്നെയല്ലേ. എങ്കിലും അവന്റെ കാലം നൂറ്റിരുപത് സംവൽസരമാകും എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു”.

(ഉൽപത്തി: 6;3)

എന്നാൽ നോഹ മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് എത്ര വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു? 120ലധികം വയസുണ്ടായിരുന്നു. ഉൽപത്തി തന്നെ പറയുന്നത് നോക്കൂ.

“നോഹയുടെ ആയുഷ്കാലം ആകെ തൊള്ളായിരത്തമ്പത് സംവത്സരമായിരുന്നു, പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു”
(ഉൽപത്തി 9:29)

ചില ക്രിസ്ത്യൻ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത് മനുഷ്യന്റെ പരമോന്നത പ്രായം 120 ആണെന്നല്ല അതിനർത്ഥം. പ്രത്യുത 120 കൊല്ലത്തിനിടത്ത് നാശകരമായ പ്രളയമുണ്ടാകുമെന്നാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഇതും ശരിയല്ല. പ്രളയഘട്ടത്തിൽ നൂഹിന് 620 വയസായിട്ടുണ്ടാവണം. പക്ഷെ, ബൈബിൾ പറയുന്നത് 600 വയസ് എന്നാണ്. ഈ വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

“നോഹക്ക് അഞ്ഞൂറ് വയസ്സായശേഷം.....”
(ഉൽപത്തി. 5:32)

“ഭൂമിയിൽ ജല പ്രളയമുണ്ടായപ്പോൾ നോഹക്ക് അറുനൂറ് വയസ്സായിരുന്നു”.
(ഉൽപത്തി 7:6)

ക്രിസ്തുമതം പറയുന്നത് ദൈവം തന്റെ പ്രതിബിംബമായി വെളുത്തും കറുത്തും പല നിറത്തിലും ആണും പെണ്ണും ഒക്കെയായി മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നാണ്.

“അനന്തരം ദൈവം: നാം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സാദൃശ്യപ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക”.
(ഉൽപത്തി 1:26)

എന്നാൽ യെശയ്യാവ് (40:18,) (40:25) സങ്കീർത്തനങ്ങൾ (89:6) യിരമ്യാവ് 10:6,7) തുടങ്ങിയ വചനങ്ങൾക്ക് കടക വിരുദ്ധമാണിത്.

“ആകയാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ ആരോടടുപ്പമിടുക? ഏതു പ്രതിമയെ നിങ്ങൾ അവനോട് സദൃശ്യമാക്കും?
(യെശയ്യാവ് 40:18)

“ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആരോടു സദൃശ്യമാക്കും. ഞാൻ

ആരോട് തുല്യനാകും....?”
(യെശയ്യാവ് 40:25)

“സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യഹോവയോട് സദൃശ്യനായവൻ ആർ ദേവപുത്രന്മാരിൽ യഹോവക്ക് തുല്യനായവൻ ആർ?
(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 89:6)

“യഹോവേ, നിന്നോട് തുല്യനായവൻ ആരുമില്ല. നീ വലിയവനും.... നിന്നോട് തുല്യനായവൻ ആരുമില്ല”. (യിരമ്യാവ് 10:6,7)

- ക്രി. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം പഴയ നിയമത്തിലെ കാര്യമല്ലേ?
- മു. ശരി, നമുക്ക് പുതിയ നിയമത്തിലേക്ക് കടക്കാം.

‘യോഹന്നാൻ 5:37	യോഹന്നാൻ 14:9
<u>‘നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം ഒരുന്നാളും കേട്ടിട്ടില്ല. അവന്റെ രൂപം കണ്ടിട്ടില്ല.</u>	<u>“എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു”</u>

യോഹന്നാൻ 5:31	യോഹന്നാൻ 8:14
<u>“ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ സാക്ഷ്യംപറഞ്ഞാൽ എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല</u>	<u>“ഞാൻ എന്നെ കുറിച്ചുതന്നെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാലും എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമാകുന്നു”.</u>

പുതിയ നിയമത്തിലെ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണിവ. ‘ത്രിത്വസങ്കല്പം’, യേശുവിന്റെ ദിവ്യത്വം, യേശുവിന്റെ ദൈവപുത്ര സ്വഭാവം, ആദിപാപവും പാപമോചനവും തുടങ്ങി അഭിനവ ക്രൈസ്തവതയുടെ സങ്കല്പങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ചർച്ച ചെയ്താൽ ഇനിയും എമ്പാടും വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ നമുക്ക് കാണാം. പ്രവാചകന്മാർ കള്ളദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നവരായും അമ്മ പെങ്ങളാലെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നവരായും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവരായും മറ്റുമുള്ള ബൈബിളിന്റെ നികൃഷ്ടമായ ചിത്രീകരണം നമുക്ക് അവഗണിക്കാവതല്ല.

ക്രി. “ബൈബിളിൽ എവിടെയാണതെല്ലാം ഉള്ളത്?”

മു. പ്രായപൂർത്തിയായ സ്വന്തം ആൺമക്കളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽവെച്ച് നഗ്നത പ്രദർശിപ്പിക്കുമാറ് മദ്യപിച്ചതായി നോഹയെ ബൈബിൾ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് നോക്കൂ-

“ശേമും യാഫെത്തും ഒരു വസ്ത്രം എടുത്തു ഇരുവരുടെയും തോളിൽ ഇട്ടു; വിമുഖരായി ചെന്ന് പിതാവിന്റെ നഗ്നത മറച്ചു. അവരുടെ മുഖം തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് അവർ പിതാവിന്റെ നഗ്നത കണ്ടില്ല. നോഹ ലഹരിവിട്ടുണർന്നപ്പോൾ തന്റെ ഇളയ മകൻ ചെയ്തത് അറിഞ്ഞു. (ഉൽപത്തി 9:23,24) തനിക്ക് രണ്ടുപ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷനായും അന്യദേവന്മാരെ ചെന്ന് സേവിക്കരുതെന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തന്നോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ വിട്ടു ശലോമോൻ തന്റെ ഹൃദയം തിരിക്കുകയും കൽപിച്ചത് പ്രമാണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് യഹോവ അവനോട് കോപിച്ചു”.

(1. രാജാക്കന്മാർ 11:9,10)

അഹരോൻ, മോശയുടെ കൂടെ ഫറോവയുടെ അടുത്തേക്കുപോയ പ്രവാചകനാണ്. എന്നാൽ, ഇസ്രായേലികൾക്ക് ആരാധിക്കാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം സ്വർണ്ണപ്പശുക്കൂട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി എന്ന് പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു.

“അവൻ (അഹരോൻ) അത് അവരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് വാങ്ങി ഒരു കൊത്തുളികൊണ്ട് ഭാഷാവരുത്തി ഒരു കാളക്കൂട്ടിയെ വാർത്തുണ്ടാക്കി. അപ്പോൾ അവർ യിസ്രായേലിലെ ഇതു നിന്നെ മിസ്രയീം ദേശത്തുനിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു”.

(പുറപ്പാട് 32:4)

ലോത്ത് തന്റെ രണ്ട് പുത്രിമാരെ ഭോഗം ചെയ്തതായി ഉൽപത്തി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത് നോക്കൂ.

“ഇങ്ങനെ ലോത്തിന്റെ രണ്ട് പുത്രിമാരും അപ്പനാൽ ഗർഭം ധരിച്ചു.” (ഉൽപത്തി 19:36)

മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ, ഒരേസമയം രണ്ട് സഹോദരിമാരെ വിവാഹം ചെയ്തതായും ഉൽപത്തിയിൽ കാണാം. “യാക്കോബ് അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്തു. അവളുടെ ആഴ്ചവട്ടം നിവർത്തിച്ചു. അവൻ തന്റെ മകൾ റാഹേലിനെയും അവൻ ഭാര്യയായി കൊടുത്തു”.

(ഉൽപത്തി 29:28)

മറ്റൊരു പ്രവാചകന്റെ പേരിൽ വ്യഭിചാരം ആരോപിക്കപ്പെട്ടതും നമുക്ക് കാണാം.

“ദാവീദ് ദൂതന്മാരെ അയച്ച് അവളെ വരുത്തി അവൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അവൾക്ക് ജതുശുദ്ധി വന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു. അവൾ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. ആ സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിച്ചു. താൻ ഗർഭിണി ആയിരിക്കുന്നു എന്ന് ദാവീദിന് വർത്തമാനം അയച്ചു”.

(2. ശാമുവേൽ 11:4,5)

വ്യഭിചാരിയായിത്തീർന്നിരിക്കെ ദാവീദിനെ എങ്ങനെ യേശു കുടുംബത്തിൽ സ്വീകരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്ക് ചോദിക്കാനുള്ളത്? (അല്ലാഹു പൊറുക്കട്ടെ!) വ്യഭിചാര പുത്രന് അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്ന ബൈബിൾ വചനവുമായി ഇത് വൈരുദ്ധ്യപ്പെടുന്നില്ലേ?

“കൌലഭേദം യഹോവയുടെ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കരുത്; അവന്റെ പത്താം തലമുറപോലും യഹോവയുടെ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കരുത്”.

(ആവർത്തന പുസ്തകം: 23:2)

സ്വന്തം സഹോദരിയെ ബലാൽക്കാരം ചെയ്ത മറ്റൊരാൾരോപണമിതാ. ദാവീദിന്റെ മകൻ അമ്മോണിനെ സംബന്ധിച്ച് ശാമുവേൽ പറയുന്നത് നോക്കൂ.

“അവൾ അവനോട് എന്റെ സഹോദരാ; അരുതേ, എന്നെ അപമാനിക്കരുതേ; യിസ്രായേലിൽ ഇത് കൊള്ളരുതാത്തതല്ലോ, ഈ വഷളത്തരം ചെയ്യരുതേ, എന്റെ അവമാനം ഞാൻ എവിടെ കൊണ്ടുപോയി വെക്കും? നീയും യിസ്രായേലിൽ വഷളന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിപ്പോകുമല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ അവളുടെ വാക്കു കേൾപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ അവളെക്കാൾ ബലമുള്ളവനാകുകൊണ്ട് ബലാൽക്കാരം ചെയ്തു അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു”

(2. ശാമുവേൽ 13:12-14)

മറ്റൊരു ബലാൽക്കാരത്തിന്റെ കഥ ശാമുവലിൽ തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്.

“അങ്ങനെ അവർ അബ്ശാലോമിന് വെൺമാടത്തിന്മേൽ ഒരു കൂടാരം അടിച്ചു; അവിടെ അബ്ശാലോം എല്ലാ യിസ്രായേലും കാൺകേ തന്റെ അപ്പന്റെ വെപ്പാട്ടികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു”.

(2. ശാമുവൽ 16:22)

(ഇതങ്ങനെ സംഭവിക്കും? ഒരിക്കലും ഇത് വിശ്വസിച്ചുകൂട. തനി കിരാതൻപോലും ഇങ്ങനെ ചെയ്തില്ല).

മരുമകളുമായി (മകന്റെ ഭാര്യയെ) രമിച്ച മറ്റൊരു കഥ ഉൽപത്തി പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. യഹൂദ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരുമകൾ താമാറിനെ ഭോഗം ചെയ്ത് ഗർഭിണിയാക്കി. അദ്ദേഹം മരുമകളെ വേശ്യയായി തെറ്റിദ്ധരിച്ചാണിത് ചെയ്തതെന്ന് ഉൽപത്തി പറയുന്നു. ഭോഗം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് തന്റെ മുദ്രമോതിരവും മറ്റും പണയമായി അവൾക്ക് നൽകിയത്രെ!

“എന്ത് പണയം തരണം എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചതിന് നിന്റെ മുദ്രമോതിരവും മോതിരച്ചരടും നിന്റെ കയ്യിലെ വടിയും എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. ഇവ അവൾക്ക് കൊടുത്തു. അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽചെന്നു. അവൾ ഗർഭം ധരിക്കുകയും ചെയ്തു”. (ഉൽപത്തി 38:18)

മുസ്ലിംകളും യഹൂദന്മാരും അന്യോന്യം കഠിന ശത്രുക്കളാണെങ്കിൽപോലും ഇസ്രായേലി പ്രവാചകന്മാരായ യഹൂദ, ദാവീദ്, യേശു മുതലായവരെ സംബന്ധിച്ച് വ്യഭിചാരം, ബലാൽസംഗം, സഹോദരീ വേഴ്ച തുടങ്ങിയ മഹാപാപങ്ങൾ ആരോപിക്കുവാൻ ഒരൊറ്റ മുസ്ലിമും ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. (അല്ലാഹു ഈ പ്രവാചകന്മാരെ എന്നെന്നും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ). മനുഷ്യർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകാൻ വേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം നിയോഗിച്ചത്. ചീത്ത ആളുകളെ അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശികളായി നിയോഗിക്കുമെന്ന് താങ്കൾക്ക് ധാരണയുണ്ടോ?

ക്രി. ഞാൻ അങ്ങനെ കരുതുന്നില്ല. എന്നാൽ താങ്കൾക്ക് ബൈബിളിൽ വിശ്വാസമില്ലേ?

മു. എല്ലാ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ,

അവയുടെ തനതായ രൂപത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്. എല്ലാ സമുദായത്തിനും അല്ലാഹു മുന്നറിയിപ്പുകാരെ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സമൂഹത്തിന് പ്രത്യേക മാർഗ്ഗദർശനത്തിനായി അവരിൽ ചിലർക്ക് ഗ്രന്ഥങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അബ്രഹാമിന് ‘സുഹുഫ്’കളും മൂസക്ക് ‘തൊറാത്തും’, ദാവീദിന് ‘സങ്കീർത്തന’ങ്ങളും (സബൂർ), യേശുവിന് ‘ഇഞ്ചീലും’ (പുതിയ നിയമം) നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവയൊന്നും തന്നെ അവയുടെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ഇപ്പോൾ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു തന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി അന്ത്യ പ്രവാചകനായി മുഹമ്മദി(സ)നെ നിയോഗിച്ചു. അഖില ലോകത്തേയും അഖില കാലത്തേയും അഖില മനുഷ്യർക്കുമുള്ള മാർഗ്ഗദർശനമായ പരിശുദ്ധ ഖുർആനുമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിച്ചത്. ഇസ്രായേൽ സമൂഹത്തിന് മാത്രമായിട്ടാണ് താൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് യേശു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“അതിന് അവൻ യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എന്നെ അയച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.”

(മത്തായി 15:24)

“അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷിപ്പാനിരിക്കുകൊണ്ട് നീ അവന് യേശു എന്ന് പേർ ഇടേണം എന്ന് പറഞ്ഞു.”

(മത്തായി 1:21)

മതനിയമങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താനല്ല; പ്രത്യുത അതിൽ ചിലതു കൂടി ചേർക്കാനാണ് താൻ വന്നതെന്ന് യേശു പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന് വന്നു എന്ന് നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല നിവർത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നത്. സത്യമായിട്ടും ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും വരെ സകലവും നിവർത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു വളളിയെങ്കിലും പുളളിയെങ്കിലും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല”.

(മത്തായി 5:17,18)

ക്രി. പക്ഷെ, യേശു പറഞ്ഞതായി മാർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഇങ്ങനെയുണ്ടല്ലോ?

“പിന്നെ അവൻ അവരോട്, നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ”

(മാർക്കോസ് 16:15)

മു. മാർക്കോസിന്റെ ഈ പ്രസ്താവം, മത്തായി (15:24), (1:21) എന്നിവയുമായി വൈരുദ്ധ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. മാർക്കോസിലെ (16:9-20) വചനങ്ങൾ മറ്റുപല ബൈബിളുകളിലും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പുതിയ അമേരിക്കൻ ബൈബിളിൽ അത് ബ്രാക്കറ്റിലാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അതിന് ശേഷം ഒരു കുറിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “ചില പഴയ കയ്യെഴുത്തുകോപ്പികളിൽ 9 മുതൽ 20വരെയുള്ള ഭാഗം ഉപേക്ഷിച്ചതായി കാണാം”. യഹോവയുടെ സാക്ഷികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ബൈബിൾ പരിഭാഷയിൽ പറയുന്നത്, ചില പ്രാചീന കയ്യെഴുത്തു കോപ്പികൾ മാർക്കോസ് 16:8ന് ശേഷം ചില ചെറിയ കാര്യങ്ങളും ചിലതിൽ ചില നീണ്ട കാര്യങ്ങളും ചേർക്കുന്നുണ്ട്.

പക്ഷെ, പലതിലും 16:8ന് ശേഷം ഒന്നുമില്ല. ബൈബിളിന്റെ പുതിയ പതിപ്പിലെ കുറിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. ‘ചില പ്രാചീന കോപ്പികൾ 16:8ന് ശേഷം മാർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു’. യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെക്കുറിച്ച പ്രസ്താവമുള്ളത് മാർക്കോസ് 16:9ലാണ്. അതുകൊണ്ട് അത് ശരിയല്ലെന്ന് വരുന്നു.

ക്രി. എന്നാൽ, “സകല ജാതികളേയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ” എന്ന് മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ (28:20) പറയുന്നുണ്ടല്ലോ?

മു. ‘സകല ജാതികളും’ എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് പന്ത്രണ്ട് ഇസ്രാഹാലിയൻ ഗോത്രങ്ങളാകാനേ വഴിയുള്ളൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം അത് മത്തായി (15:24), (1:21) എന്നിവക്ക് എതിരായിത്തീരും. പുതിയ അമേരിക്കൻ ബൈബിളും പുതിയ ലോക പരിഭാഷയും അതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ബൈബിളിനെ സംബന്ധിച്ച് താങ്കളെന്ത് കരുതുന്നു?

ക്രി. ഇപ്പോൾ അതേപ്പറ്റി എനിക്ക് സന്ദേഹമുണ്ട്.

മു. നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായ ഭിന്നതകൾ ചർച്ച ചെയ്തു കഴിയുമ്പോൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ആധികാരികത താങ്കൾക്ക് വ്യക്തമാകുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.

ത്രിത്വസങ്കല്പം

മു. താങ്കൾ ഇപ്പോഴും ‘ത്രിത്വ’ത്തിൽ * വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

ക്രി. തീർച്ചയായും. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ പ്രഥമ ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം.

“അങ്ങിനെ അവിടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അധികൃതമായ മൂന്നെണ്ണമുണ്ട്. പിതാവ്, വചനം, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇവ മൂന്നും ഒന്നുതന്നെ. ഭൂമിയിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ മൂന്നെണ്ണമുണ്ട്. ആത്മാവും വെള്ളവും രക്തവും. ഇവ മൂന്നും ഒന്നിൽ യോജിക്കുന്നു”.

(1. യോഹന്നാൻ 5:7,8)

മു. ജയിംസ് രാജാവിന്റെ 1611ലെ അംഗീകൃത ബൈബിൾ പതിപ്പിൽ ഇതുണ്ടായിരിക്കാം. അതാണ് ത്രിത്വ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ്. എന്നാൽ “പിതാവ്, വചനം, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇവ മൂന്നും ഒന്നുതന്നെയാണ്” എന്ന ഈ ഭാഗം 1952ലെയും 1971ലെയും പുതുക്കിയ

*പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ മൂന്ന് ഭാവങ്ങളുടേതാണ് ദൈവമെന്ന ക്രൈസ്തവ ഭാഷ്യമാണ് ത്രിത്വം.

ബൈബിളിൽ കാണില്ല. പുരാതന ഗ്രീക്ക് കോപ്പികളിൽ ഇല്ല എന്ന കാരണത്താൽ മറ്റുപല ബൈബിളുകളിൽനിന്നും അത് നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പുതിയ അമേരിക്കൻ ബൈബിളിൽ 1. യോഹന്നാൻ 5:7,8 വാക്യങ്ങൾ താഴെ കൊടുത്തപ്രകാരമാണുള്ളത്. “അങ്ങനെ ആത്മാവാണു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്; കാരണം, ആത്മാവാകുന്നു സത്യം. അങ്ങനെ മൂന്നെണ്ണം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ആത്മാവ്, ജലം, രക്തം എന്നിവ. ഈ മൂന്നിന്റെയും സാക്ഷ്യം ഒന്നുതന്നെ. യഹോവ സാക്ഷികളുടെ ബൈബിളിൽ പ്രസ്തുത ഭാഗം ഇങ്ങനെയാണുള്ളത്- “അങ്ങനെ മൂന്ന് സാക്ഷ്യവാഹകരുണ്ട്. ആത്മാവ്, ജലം, രക്തം. അവ മൂന്നും ഇതിൽ യോജിപ്പിൽതന്നെ”.

ഈ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗം പുതിയ ബൈബിളുകളിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അനേകം വൈദികരും, പ്രബോധകന്മാരും ഇതിൽ ബോധവാന്മാരായി കാണാത്തതിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു.

‘ത്രിത്വം’ എന്നത് ബൈബിളിന്റേതല്ല. അത് ബൈബിളിലോ, ബൈബിൾ നിഘണ്ടുക്കളിലോ ഇല്ല. യേശു പഠിപ്പിച്ചതുമല്ല അത്. അദ്ദേഹം അതേപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല. ത്രിത്വസങ്കല്പം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും ഒരടസിസ്റ്റിമനമോ, തെളിവോ വിശദീകരണമോ ബൈബിളിലില്ല.

ക്രി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ നാം അത് ഇപ്പോഴും കാണുന്നുണ്ടല്ലോ- “പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റേയും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്.....” (മത്തായി: 28:19)

ഈ ഭാഗം ബൈബിളിൽനിന്ന് നീക്കിയിട്ടില്ല. ഇത് ത്രിത്വത്തിന് തെളിവല്ലേ?

മു. ഇതിൽ ത്രിയേകത്വമില്ല. ‘നിങ്ങൾ മൂന്നാളുകൾ ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു’ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ അവർ മൂന്നും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നർത്ഥമുണ്ടോ? ഇല്ല. ഒരു ഈജിപ്ഷ്യൻ പുരോഹിതനും അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരനുമായ ‘അത്നാസിയസി’ന്റെ സൃഷ്ടിയാണ് ‘ത്രിത്വ സങ്കല്പം’. നിഖിയാ കൗൺസിൽ A.D 325 ൽ അത് സ്വീകരിച്ചു. അതായത് ക്രിസ്തുവിന് ശേഷം മൂന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞാണിത് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ

സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിൽ റോമൻ ബിംബരാധനയുടെ സ്വാധീനമുണ്ട്. ത്രിമൂഖ ദൈവത്വം, ശാബത്ത് ഞായറാഴ്ചയിലേക്ക് മാറ്റൽ, സൂര്യദേവൻ മിത്രന്റെ ജന്മദിനമായ ഡിസംബർ 25 യേശുവിന്റെ ജന്മദിനമാക്കി മാറ്റൽ, ക്രിസ്തസ് മരങ്ങൾ അലങ്കരിക്കൽ ഇവയിലെല്ലാം തന്നെ ഈ സ്വാധീനം ദൃശ്യമാണ്. ക്രിസ്തസ് മരങ്ങളുണ്ടാക്കലും അവയെ അലങ്കരിക്കലുമെല്ലാം വളരെ വ്യക്തമായി ബൈബിൾ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. യിരമ്യാവ് 10ൽ പറയുന്നത് നോക്കുക:

“ജാതികളുടെ വഴി പഠിക്കരുത്. ആകാശത്തിലെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ട് ഭ്രമിക്കരുത്. ജാതികൾ അല്ലെല്ലാ അത് കണ്ട് ഭ്രമിക്കുന്നത്. ജാതികളുടെ ആചാരങ്ങൾ അർത്ഥശൂന്യമാണ്. വനത്തിലെ ഒരുമരം മുറിക്കുന്നു. ശില്പികളുടെ കരങ്ങൾ മഴുകൊണ്ട് അത് പണിയുന്നു. സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയുംകൊണ്ട് മനുഷ്യർ അത് അലങ്കരിച്ചു.

(യിരമ്യാവു: 10:2-5)

ക്രിസ്തുമതം, യേശുവിന്റെ അദ്ധ്യാപനത്തിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം വ്യതിചലിച്ചുപോയി. അപ്പോൾ അല്ലാഹു തന്റെ പദ്ധതിപ്രകാരം അന്ത്യപ്രവാചകൻ മുഹമ്മദി(സ)നെ യഥാർത്ഥ മതം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനായി നിയോഗിച്ചു. ക്രിസ്തുവർഷമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ റോമൻ ജൂബിലിയൻ കലണ്ടർ അവതരിപ്പിച്ചു; പന്നിമാംസം അനുവദനീയമാക്കി; പരിച്ഛേദനം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു; പൗലോസാണിത് ചെയ്തത്.

“ശ്രദ്ധിക്കുക, നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദന ഏറ്റാൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല എന്ന് പൗലോസായ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു”

(ഗലാത്യർ 5:2)

പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത് നോക്കൂ:-

“അല്ലാഹു മുഖരിൽ മൂന്നാമനാണ് എന്ന് പറഞ്ഞവർ നിശ്ചയം; സത്യനിഷേധികളായിരിക്കുന്നു. ഒരേ ഒരു ആരാധനയല്ലാതെ മറ്റൊരു ഇലാഹുമില്ല തന്നെ. തങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവർ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരിൽപ്പെട്ട അവിശ്വാസികളെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ

ബാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും”.

(ഖുർആൻ 5:73)

യേശു ഒരിക്കലും, പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ത്രിത്വസങ്കല്പത്തിൽ ഇനിയും താങ്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

ക്രി. പക്ഷേ, ദൈവവും യേശുവും ഒന്നുതന്നെ. “ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ് എന്നിലും എന്ന് എന്നെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല”. (യോഹന്നാൻ 14:11)

മു. യോഹന്നാൻ 17:11 വായിക്കുക

ക്രി. “നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ലോകം വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ എല്ലാവരും ഒന്നാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിതാവേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതിന്നുതന്നെ.....’ (യോഹന്നാൻ 17:21)

മു. ദൈവവും യേശുവും ഒന്നാണെന്ന് വ്യക്തമായത് പോലെതന്നെ യേശുവിലും ദൈവത്തിലുംകൂടി അനുയായികളും ഒന്നുതന്നെ. യേശു ദൈവത്തിലായതിനാൽ ദൈവമായി എങ്കിലും അനുയായികളും എന്തുകൊണ്ട് ദൈവമല്ല? ദൈവവും യേശുവും പരിശുദ്ധാത്മാവും ത്രിയേകത്വത്തിലെ ഒരു ഘടകമെങ്കിൽ അനുയായികളും കൂടിയാലാൽ അവരെല്ലാംകൂടി പതിനഞ്ചംഗങ്ങളുള്ള ഒരു ദൈവഘടകമായല്ലോ!

ക്രി. യോഹന്നാൻ 14:9 പ്രകാരവും യേശു ദൈവമാകുന്നു.

“ഞാൻ ഇത്രകാലം നിങ്ങളുടെയടുത്തു ഇരുന്നിട്ടും നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ലയോ ഫിലിപ്പോസേ? എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു” (യോഹന്നാൻ 14:9)

മു. സന്ദർഭംകൂടി നോക്കുക. ഇതിന് മുമ്പും പിമ്പും എന്ത് പറഞ്ഞു എന്ന് നോക്കുക.

“ഫിലിപ്പോസ് അവനോട് കർത്താവേ, പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്ക്

കാണിച്ചുതരണം. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് മതി, എന്ന് പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട് പറഞ്ഞത് ഞാൻ ഇത്രകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ലയോ ഫിലിപ്പോസേ? എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നെ പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരണം എന്ന് നീ പറയുന്നത് എങ്ങിനെ” (യോഹന്നാൻ 14:8,9)

യേശു എങ്ങനെയാണ് അനുയായികൾക്ക് ദൈവത്തെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുക? അത് അസാധ്യമാണെന്ന് ഫിലിപ്പോസിനെ അറിയിക്കുകയാണ്. സൂര്യചന്ദ്രാദികളടങ്ങിയ ദൈവത്തിന്റെ മുഴുവൻ സൃഷ്ടികളിൽകൂടിയും യേശുവിന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ കൂടിതന്നെയും ദൈവത്തെ മനസ്സിലാക്കി അവനിൽ വിശ്വസിക്കുക.

‘ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു’ (യോഹന്നാൻ 4:24)

“.... നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം ഒരുനാളും കേട്ടിട്ടില്ല, അവന്റെ രൂപം കണ്ടിട്ടില്ല”. (യോഹന്നാൻ 5:37)

നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ ഒരു ആത്മാവിനെ കാണാനാകും? യേശുവിനെ മാത്രമാണ് അവർ കണ്ടത്; ദൈവത്തെയല്ല, ബൈബിൾ പറയുന്നു.

“..... മനുഷ്യർ ആരും കാണാത്തവനും കാണാൻ കഴിയാത്തവനുമായവൻ.....’ (1. തിമോഥെയോസ് 6:16).

അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നവൻ ഒരിക്കലും ദൈവമല്ല.

ഖുർആൻ പറയുന്നു:

‘ദൃഷ്ടികൾ അവനെ കണ്ടെത്തുകയില്ല. പക്ഷേ, അവൻ എല്ലാ ദൃഷ്ടികളെയും കാണുന്നു. അവൻ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമത്രെ”

(ഖുർആൻ. 6:103)

ക്രി. സത്യം പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ചെറുപ്പത്തിൽ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് നിഷേധിക്കുക എന്നത് വലിയ വിഷമമുള്ള കാര്യമാണ്.

മു. ത്രിത്വത്തെപ്പറ്റി [Trinity] കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരുപക്ഷെ, എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ താങ്കൾക്ക് ഏറെ സഹായകമായിരിക്കും. എന്താണ് ഈ 'പരിശുദ്ധാത്മാവ്'?

ക്രി. പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നത്, ദൈവം തന്നെയാണ്. ഇങ്ങനെയാണ് ഞങ്ങൾ പഠിച്ചത്- "പിതാവ് ദൈവമാകുന്നു, പുത്രൻ ദൈവമാകുന്നു, പരിശുദ്ധാത്മാവും ദൈവവയാകുന്നു". മൂന്ന് ദൈവങ്ങൾ എന്ന് പറയാൻ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പിന്നെയോ, ഒരു ദൈവം മാത്രം.

മു. മത്തായി 1:18 വായിച്ചുനോക്കുക.

ക്രി. 'എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം ഈ വണ്ണം ആയിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മയായ മറിയ യോസേഫിന് വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവർകൂടി വരും മുമ്പേ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗർഭിണിയായി എന്നുകണ്ടു" (മത്തായി 1:18)

മു. ലൂക്കോസിന്റെ (1:26,27) വചനങ്ങളുമായി ഇത് താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുക.

ക്രി. 'ആറാം മാസത്തിൽ ദൈവം ഗബ്രിയേൽ ദൂതനെ നസറേത്ത് എന്ന ഗലീല പട്ടണത്തിൽ, ദാവീദ് ഗൃഹത്തിലുള്ള യോസേഫ് എന്ന ഒരു പുരുഷന് വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു" (ലൂക്കോസ് 1:26, 27)

മു. അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ജനന സംഭവത്തിൽ, മത്തായി പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നും ലൂക്കോസ് ഗബ്രിയേൽ ദൂതൻ എന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ ആരാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ്?

ക്രി. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഗബ്രിയേൽ ദൂതനാകുന്നു.

മു. ഇനിയും താങ്കൾ ത്രിത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

ക്രി. അപ്പോൾ ദൈവം ദൈവംതന്നെ. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഗബ്രിയേൽ, പിന്നെ യേശു.....?

മു. യേശു ഒരു പ്രവാചകനാണ്. മേരിയുടെ മകൻ.

ക്രി. നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് ഈ വിഷയം പരിഹരിക്കുന്നത്?

മു. ഞങ്ങൾ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ സഹായത്തോടെ, പൂർവ്വ വേദങ്ങളിലുള്ള മനുഷ്യകൃതികളെ മനസ്സിലാക്കി തിരുത്തുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഒരേയൊരു ദൈവത്തിലും, മേരിയുടെ മകനായ യേശു ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നും വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ ഒരടി കൂടി മുമ്പോട്ടുപോയി മുഹമ്മദ് അന്ത്യപ്രവാചകനാണെന്നുകൂടി അംഗീകരിക്കാൻ താങ്കൾക്ക് വിഷമമുണ്ടാവില്ല. ഇപ്പോൾ താങ്കൾക്ക് 'ശഹാദത്ത്' ചൊല്ലുന്നതിനും വിരോധമുണ്ടാവില്ല.

ക്രി. അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരില്ലെന്നും അവൻ ഒഴികെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനില്ലെന്നും മുഹമ്മദ് അവന്റെ അടിമയും ദൂതനാണെന്നും ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു- 'അശ്ഹദു അൻലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാ വഹ്ദദു ലാ ശരീക്ക ലഹു വ അശ്ഹദു അന്ന മുഹമ്മദൻ അബ്ദുഹു വ റസൂലഹു'

പക്ഷെ, എന്റെ പ്രപിതാമഹന്മാരെപ്പറ്റി എന്തുചെയ്യും? അവരുടെ കൂടെത്തന്നെ നിൽക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരൊക്കെ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു.

മു. തനിക്ക് സത്യം (ഇസ്ലാം) അവതീർണ്ണമായപ്പോൾ ഇബ്രാഹിം (അ) തന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും പ്രപിതാ മഹന്മാരെയുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. എല്ലാവർക്കും സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുണ്ട്. ഒരുപക്ഷെ, താങ്കൾക്കിപ്പോൾ വന്നുകിട്ടിയതായ സത്യം താങ്കളുടെ പിതാമഹന്മാർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സൗകര്യപ്പെട്ടു കാണുകയില്ല.

ഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കൂ:-

"ആർ നേർമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നുവോ തനിക്ക് വേണ്ടി മാത്രമാണവൻ നേർവഴി നടക്കുന്നത്. ആരു പിഴച്ചുനടക്കുന്നുവോ തനിക്കെതിരായി തന്നെയാണ് അവൻ പിഴച്ചുപോകുന്നത്. പാപഭാരമേറ്റ ഒരാളും തന്നെ മറ്റൊരുത്തന്റെ

പാപഭാരമേൽക്കുകയില്ല. (മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനായി) ഒരു ദൂതനെ നിയോഗിക്കാതെ നാം ആരെയും ശിക്ഷിക്കുകയില്ല തന്നെ”.

(ഖുർആൻ. 17:15)

ഇപ്പോൾ സത്യം താങ്കൾക്ക് എത്തിയിരിക്കുന്നു. താങ്കൾതന്നെയാണ് ഇതിൽ തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടത്.

ക്രി. ക്രിസ്തുമതവും ഇസ്ലാമും ഒരുമിച്ച് സ്വീകരിച്ചുകൂടെ?

മു. മതത്തിൽ യാതൊരു നിർബന്ധവുമില്ല. താങ്കൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യാം. രണ്ട് വിശ്വാസങ്ങളും ഒരുമിച്ച് സ്വീകരിച്ചാൽ താങ്കൾ താങ്കളെ അല്ലാഹുവിന് സമർപ്പിക്കുന്നില്ല. താങ്കൾ അപ്പോഴും ഒരു അവിശ്വാസിയെന്നായിരിക്കും. ഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കൂ:-

“നിൽചയം, അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും വേർപിരിച്ചുകാണുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും “ഞങ്ങൾ ചിലരിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു; ചിലരിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നു” എന്ന് പറയുകയും അതിനിടയിൽ ഒരുമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ തന്നെയാണ്. തീർച്ച. അവിശ്വാസികൾക്ക് അപമാനകരമായ ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുകയും അവർക്കിടയിൽ ആരിലും വ്യത്യസ്തം കൽപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ അവൻ പിന്നീട് നൽകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വളരെയേറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും ആകുന്നു”.

(ഖുർആൻ. 4:150-152)

കുറെക്കൂടി ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ താങ്കൾ എന്നോട് യോജിച്ചേക്കാം.

ക്രി. നാം എന്തെങ്കിലും സമ്മതിച്ച് ശഹാദത്ത് ചൊല്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. അങ്ങനെയൊരാൾ നമുക്ക് നിഷ്പക്ഷമായി കാര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്താം, അതല്ലെല്ലെ നല്ലത്?

മു. താങ്കൾക്ക് പ്രായപൂർത്തിയെത്തുകയും, മാനസികമായ പക്വതയുണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ പിന്നെ താങ്കൾ ശഹാദത്ത് ചൊല്ലിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും താങ്കൾക്ക് എല്ലാം ബാധ്യതയായിത്തീർന്നു.

അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത് വെറുതെയല്ല. നന്മതിന്മകൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവ് താങ്കൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. വളരെയധികം പ്രവാചകന്മാരെ അവൻ മുന്നറിയിപ്പുകാരായി നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ കടമ. ഈ ലോകത്ത് നമുക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ പരസ്പരം മത്സരിക്കാം. ഖുർആൻ പറയുന്നു:

“ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഇതൊന്നും നീ വെറുതെ, നിരർത്ഥകമായി സൃഷ്ടിച്ചതല്ല. നിനക്ക് സ്തുതി. നീയെത്ര പരിശുദ്ധൻ! നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷിക്കണമേ”. (ഖുർആൻ. 3:191)

ഖുർആൻ മറ്റൊരിടത്ത് പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

“മനുഷ്യന് നാം രണ്ട് കണ്ണുകൾ നൽകിയിട്ടില്ലേ? ഒരു നാവു രണ്ട് ചുണ്ടുകളും. (എന്നിട്ട്) തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന രണ്ട് പാതകൾ നാം അവന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു”.

(ഖുർആൻ. 90:8,9,10)

“എന്നെ (മാത്രം) ആരാധിച്ചുവണങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടിയല്ലാതെ ജീനിയെയും മനുഷ്യനെയും ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല” (ഖുർആൻ. 51:56)

അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഏതുകാര്യവും ആരാധനതന്നെയാണ്.*

“ഭൂതലത്തിലുള്ളതെല്ലാം നാം ഒരു അലങ്കാരമാക്കി. മനുഷ്യരിൽ ആരാണ് ഏറ്റവും നല്ല പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നവൻ എന്ന് പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി”

(ഖുർആൻ. 18:7)

*ആരാധനക്ക് പ്രവാചകന്റെ മാതൃകയുണ്ടായിരിക്കണം.

യേശുവിന്റെ ദിവ്യത്വം

മു. യേശു ദൈവമാണോ?

ക്രി. അതെ, യോഹന്നാൻ സുവിശേഷത്തിൽ അങ്ങനെ കാണാം.

“ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു. വചനം ദൈവത്തോട് കൂടെയായിരുന്നു. വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു”

(യോഹന്നാൻ 1:1)

മു. ഒരു ദൈവിക ഗ്രന്ഥത്തിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം പാടില്ലെന്ന് നാം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. രണ്ട് വചനങ്ങൾ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രമെ ശരിയാവൂ. രണ്ടും ഒരേസമയം സത്യമാവുകയില്ല; അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും അസത്യമായിരിക്കും.

യോഹന്നാൻ സുവിശേഷം (1:1) പ്രകാരം യേശു ദൈവമാണെങ്കിൽ അപ്പോൾ എത്ര ദൈവങ്ങളാണുള്ളത്? നന്നേച്ചുരുങ്ങിയത് രണ്ടെണ്ണമുണ്ട്. എന്നാൽ, ബൈബിളിലെ പല

വചനങ്ങൾക്കും എതിരാണ്. ആവർത്തന പുസ്തകം കാണുക.

‘ആകയാൽ മീതെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും താഴെ ഭൂമിയിലും യഹോവ തന്നെ ദൈവം. മറ്റൊരുത്തനുമില്ല എന്ന് നീ ഇന്ന് അറിഞ്ഞ് മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊൾക”

(ആവർത്തന പുസ്തകം 4:39)

“യിസ്രായേലേ കേൾക്ക, യഹോവ നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു. യഹോവ ഏകൻ തന്നെ”

(ആവർത്തന പുസ്തകം 6:4)

“.....എനിക്ക് മുമ്പെ ഒരു ദൈവവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്റെരക്ഷയും ഉണ്ടാകുമില്ല; ഞാൻ, ഞാൻ തന്നെ യഹോവ; ഞാനല്ലാതെ ഒരു രക്ഷിതാവുമില്ല”.

(യെശയ്യാവ് 43:10,11)

“ഞാൻ ആദ്യനും അന്ത്യനും ആകുന്നു. ഞാനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല” (യെശയ്യാവ് 44:6).

“ആകാശത്തെ സൃഷ്ടിച്ച യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു- അവൻ തന്നെ ദൈവം; അവൻ ഭൂമിയെ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി. അവൻ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു. വ്യർത്ഥമായിട്ടല്ല അവൻ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. പാർപ്പിനത്രെ അതിനെ നിർമ്മിച്ചത്- ഞാൻ തന്നെ യഹോവ. വേറൊരുത്തനും ഇല്ല”. (യെശയ്യാവ് 45:18)

സ്രഷ്ടാവ് ദൈവം മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും, മറ്റ് യാതൊരാളുമല്ല, യേശുപോലും സൃഷ്ടിയിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടില്ല എന്നും തെളിയാൻ ഈ ഒരു വചനം (യെശയ്യാവ് 45:18) മാത്രം മതി.

വേണമെങ്കിൽ അനേകം തെളിവുകൾ ഇനിയുമുണ്ട്. ആവർത്തന പുസ്തകം 4:35, പുറപ്പാട് 8:10, 2. ശാമുവൽ 7:22, 1. രാജാക്കന്മാർ 8:23, 1. ദിനവൃത്താന്തം 17:20 സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 88:8, 89:6, 113:5. ഹോശേയ 13:4, സെഖയ്യാവ് 14:9 എന്നിവ നോക്കുക. ഇവയെല്ലാം മുകളിൽ കൊടുത്ത കാര്യങ്ങൾ ശക്തിയായി ആവർത്തിക്കുന്നത് കാണാം.

ക്രി. പക്ഷ, ഇതെല്ലാം പഴയ നിയമത്തിൽ നിന്നല്ലേ? പുതിയ

നിയമത്തിൽ അങ്ങനെ വല്ലതും കണ്ടോ?

മു. ശരി, മാർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം വായിച്ചുനോക്കൂ- യേശു തന്നെ പറയുന്നതെന്താണ്?

“യിസ്രായേലേ കേൾക്ക, നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഏക കർത്താവ്”..... (മാർക്കോസ് 12:29)

“വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെ തിന്നുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ, ലോകത്തിൽ വിഗ്രഹം ഏതുമില്ല എന്നും ഏക ദൈവമല്ലാതെ ദൈവമില്ല എന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു”.

(1. കൊരിന്ത്യൻ 8:4)

“ദൈവം ഒരുവനല്ലോ, ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും മദ്ധ്യസ്ഥരും ഒരുവൻ..... മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുയേശു തന്നെ”

(1. തിമോഥെയോസ് 2:5)

ഇവിടെ ‘മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തു’ എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. അതിനാൽ ഇതോ യോഹന്നാൻ 1:1ലെ ഉപര്യക്ത വചനമോ ഏതാണ് ശരിയെന്ന് താങ്കൾക്ക് തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

ക്രി. ‘അത് തീരുമാനിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ട്’.

മു. നമുക്ക് ഖൂർആനിക വീക്ഷണം പരിശോധിക്കാം. ബൈബിളിൽ, യേശുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചതിന് സമമാണത്. യേശു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ‘വചനമാ’ണെന്ന് ഖൂർആൻ പലവുരു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“എനിട്ട് അദ്ദേഹം (സകരിയ്യാ) മിഹ്റാബിൽ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ മലക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തോട് വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു); യഹ്യാ (എന്ന കുട്ടി)യെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നിനക്ക് സന്തോഷവർത്തയറിയിക്കുന്നുവെന്ന്; അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ‘വചന’ത്തെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനും നേതാവും ആത്മനിയന്ത്രകനും സദ്വൃത്തൻമാരിൽപ്പെട്ട പ്രവാചകനുമായിക്കൊണ്ട് (ഖൂർആൻ. 3:39)

പ്രസ്തുത അദ്ധ്യായത്തിൽ തന്നെ വീണ്ടും പറയുന്നു:

“മലക്കുകൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ഓ! മർയം: നിശ്ചയം അല്ലാഹു,

അവകൾ നിന്നുള്ള ഒരു 'വചന'ത്തെക്കുറിച്ച് നിനക്ക് സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു; അവന്റെ പേർ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ എന്ന 'മസീഹാ'കുന്നു. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പ്രമുഖനായും, സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരിൽപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട്".

(ഖുർആൻ 3:45)

ഈ രണ്ട് ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങളിലും യേശുവിനെ 'അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ഒരു വചന'മെന്നും 'അല്ലാഹുവിന്റെ വചന'മെന്നുമാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

1. കൊരിന്ത്യനിലെ പ്രസ്താവം നോക്കുക:

'നിങ്ങളോ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ, ക്രിസ്തു ദൈവത്തിനുള്ളവർ'

(1. കൊരിന്ത്യൻ 3:23)

അതുപോലെ യോഹന്നാൻ 1:1ൽ "വചനം ദൈവമായിരുന്നു" എന്നതിന് പകരം 'വചനം ദൈവത്തിനുള്ളതാണ്' എന്നായിരുന്നു വേണ്ടിയിരുന്നത്. അറാമിക് ഭാഷയിൽനിന്ന് ഗ്രീക്കിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ വന്ന തെറ്റോ, അല്ലെങ്കിൽ മനഃപൂർവ്വം വരുത്തിയ മാറ്റമോ ആകാം ഇത്. ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ Theos എന്നാൽ ദൈവം (God) എന്നാണർത്ഥം. Theou എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ (God's) എന്നും. ഒരേയൊരക്ഷരത്തിന്റെ മാറ്റം വരുത്തിയ അനന്തര ഫലങ്ങൾ എത്ര വിപുലമാണ്!

[Greek Dictionary, Greek Bible, അല്ലെങ്കിൽ Muhammad in the Bible-by Prof. Abdul Ahad Dawud-P: 16 നോക്കുക]

ക്രി. ഇവിടെ രണ്ട് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും എന്തുകൊണ്ടാണ് യേശുവിനെ "ദൈവത്തിന്റെ വചനം" എന്ന് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്?

മു. മറിയയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ യേശുവിനെ സൃഷ്ടിച്ചത് ഒരു ബീജത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയായിരുന്നില്ല; പ്രത്യുത, 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ആജ്ഞകൊണ്ട് മാത്രമാണ്; ഖുർആൻ പറയുന്നത് കാണുക.

"അവൾ (മറിയം) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ, എനിക്കെങ്ങനെ കുട്ടിയുണ്ടാകും? എന്നെ ഒരു മനുഷ്യനും സ്‌പർശിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ! അവൻ

പറഞ്ഞു: 'അങ്ങനെയൊന്നാണ് (കാര്യം); അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിക്കുന്നു. (അതെ) അവൻ ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ, അതിനോട് 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് മാത്രം പറയുന്നു. അപ്പോഴേക്കും അതുണ്ടായിത്തീരുന്നു".

(ഖുർആൻ: 3:47)

ക്രി. യേശു ദൈവമാണ്; കാരണം, അദ്ദേഹത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് കുടികൊള്ളുന്നു.

മു. എന്നാൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് കുടികൊള്ളുന്ന മറ്റുള്ളവർക്ക് നിങ്ങളെന്താണ് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കാത്തത്?

'അവൻ (ബന്നബാസ്) നല്ല മനുഷ്യനും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വിശ്വാസത്താലും നിറഞ്ഞവനും ആയിരുന്നു".

(അപ്പോ-പ്രവൃത്തികൾ 11:24)

"ഈ വസ്തുതക്ക് ഞങ്ങളും ദൈവം തന്നെ അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് നൽകിയ പരിശുദ്ധാത്മാവും സാക്ഷികളാകുന്നു എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു". (അപ്പോ: പ്രവൃത്തികൾ: 5:32)

(അപ്പോ: പ്രവൃത്തികൾ 16:6, 11. പത്രോസ് 1:21, 2. തിമോഥിയോസ് 1:14,1 കൊരിന്ത്യർ 2:16, ലൂക്കോസ് 1:41. ഇവയെല്ലാംതന്നെ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം.)

ക്രി. പക്ഷെ, യേശു തന്റെ അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിൽ കുടികൊണ്ടിട്ടുണ്ട്.

മു. യോഹന്നാനെ സംബന്ധിച്ചും ഇക്കാര്യം ശരിയാണല്ലോ.

"ദൂതൻ അവനോട് പറഞ്ഞത്: സെഖയാവ് ഭയപ്പെടേണ്ട നിന്റെ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരമായി നിന്റെ ഭാര്യ എലിശബത്ത് നിനക്ക് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. അവൻ യോഹന്നാൻ എന്ന് പേരിടണം. നിനക്ക് സന്തോഷവും ഉല്ലാസവും ഉണ്ടാകും. അവന്റെ ജനനത്തിങ്കൽ പലരും സന്തോഷിക്കും. അവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വലിയവൻ ആകും. അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽവെച്ചു തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് കൊണ്ട് നിറയും".

(ലൂക്കോസ് 1:13-15)

ക്രി. എന്നാൽ, യേശുവിന് അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. 5000

ആളുകളെ 5 കഷ്ണം റൊട്ടിയും രണ്ട് മത്സ്യവുംകൊണ്ട് അവൻ തീറ്റി.

മു. ഇതേകാര്യം തന്നെ എലീശായും എലിജയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ബാർലിയുടെ ഇരുപത് അപ്പങ്ങളും മലരുംകൊണ്ട് എലീശാ നൂറ് പേരെ തീറ്റിയിട്ടുണ്ട്.

“ജനത്തിന് അത് തിന്മാൻ കൊടുക്ക; എന്ന് അവൻ കൽപിച്ചു. അതിന് അവൻ ബാലുക്കാരൻ; ഞാൻ ഇത് നൂറ് പേർക്ക് എങ്ങനെ വിളമ്പും..... അങ്ങിനെ അവൻ അവർക്ക് വിളമ്പിക്കൊടുത്തു. യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം അവർ തിന്നുകയും ശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു”.

(11. രാജാക്കന്മാർ 4:44)

എലീശാ ഒരു വിധവയുടെ എണ്ണ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം അവളോട് പറഞ്ഞു- “നീ പോയി എണ്ണ വിറ്റ് കടം വീട്ടി ശേഷിപ്പിക്കുകൊണ്ട് നീയും മക്കളും ഉപജീവനം കഴിച്ചുകൊൾക എന്ന് പറഞ്ഞു”.

(11. രാജാക്കന്മാർ 4:7)

‘യഹോവ എലിയാവ് മുഖാന്തിരം അരുളിച്ചെയ്ത വചനപ്രകാരം കലത്തിലെ മാവ് തീർന്നുപോയില്ല. ഭരണിയിലെ എണ്ണ കുറഞ്ഞുപോയതുമില്ല”.

(1. രാജാക്കന്മാർ 17:16)

“കാക്ക അവന് (എലീശാക്ക്) രാവിലെ അപ്പവും ഇറച്ചിയും വൈകുന്നേരത്ത് അപ്പവും ഇറച്ചിയും കൊണ്ടുവന്ന് കൊടുക്കും”.

(1. രാജാക്കന്മാർ 17:6)

ക്രി. എന്നാൽ, യേശു കുഷ്ഠരോഗം മാറ്റിയല്ലോ.

മു. എലീശായും അത് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നയമാൻ എന്ന കുഷ്ഠരോഗിയെ ഏഴുപ്രാവശ്യം ജോർദ്ദാൻ നദിയിൽ കുളിക്കാൻ കൽപിച്ച് കുഷ്ഠം സുഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

“അപ്പോൾ അവൻ ചെന്ന് ദൈവ പുരുഷന്റെ വചനപ്രകാരം യോർദ്ദാനിൽ ഏഴുപ്രാവശ്യം മുങ്ങി. അവന്റെ ദേഹം ചെറിയ ബാലന്റെ

ദേഹം പോലെയായി. അവൻ ശുദ്ധനായിത്തീർന്നു”

(2. രാജാക്കന്മാർ 5:14).

ക്രി. യേശു ഒരന്ധനെ കാഴ്ചയുള്ളവനായിക്കയലല്ലോ?

മു. അങ്ങനെ എലീശായും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

“പിന്നെ എലീശാ പ്രാർത്ഥിച്ചു: യഹോവ, ഇവൻ കാണത്തക്കവണ്ണം ഇവന്റെ കണ്ണ് തുറക്കേണമേ എന്ന് പറഞ്ഞു. യഹോവ ബാലുക്കാരന്റെ കണ്ണ് തുറന്നു.....”

(2. രാജാക്കന്മാർ 6:17)

“ശമര്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ എലീശാ: യഹോവേ, കാണത്തക്കവണ്ണം ഇവരുടെ കണ്ണ് തുറക്കേണമേ എന്ന് പറഞ്ഞു. യഹോവ അവരുടെ കണ്ണ് തുറന്നു. അവർ നോക്കിയപ്പോൾ തങ്ങൾ ശമര്യയുടെ നടുവിൽ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു”.

(2. രാജാക്കന്മാർ 6:20)

അന്ധത വരുത്താൻവേണ്ടിയും എലീശായോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

“അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ എലീശാ യഹോവയോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഈ ജാതിയെ അന്ധത പിടിപ്പിക്കേണമേ എന്ന് പറഞ്ഞു. എലീശായുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അവൻ അവരെ അന്ധത പിടിപ്പിച്ചു”.

(2. രാജാക്കന്മാർ 6:18)

എലീശായുടെ ജീവനില്ലാത്ത എല്ലുകൾകൊണ്ട് സ്പർശിച്ചപ്പോൾ ഒരു മരിച്ച ശരീരത്തിന് ജീവൻ കിട്ടി. “ചിലർ ഒരു മനുഷ്യനെ അടക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു പടക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടിട്ട് അയാളെ എലീശാവിന്റെ കല്ലറയിൽ ഇട്ടു. അവൻ അതിൽ വീണു. എലീശായുടെ അസ്മികളെ തൊട്ടപ്പോൾ ജീവിച്ചു കാലുണി എഴുന്നേറ്റു”.

(11. രാജാക്കന്മാർ 13:21)

ക്രി. എന്നാൽ, യേശു വെള്ളത്തിന് മുകളിൽകൂടി നടന്നിട്ടുണ്ട്.

മു. മോശെ കടലിന്മേൽ കൈ നീട്ടി.

“യിസ്രായേൽ മക്കൾ കടലിന്റെ നടുവിൽ ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി നടന്നുപോയി”. (പുറപ്പാട് 14:22)

ക്രി. പക്ഷെ, യേശുവിന് പിശാചുക്കളെ പുറന്തള്ളാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മു. മറ്റുള്ളവർക്കും അത് സാധിക്കുമെന്ന് യേശുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“ഞാൻ ബെൽസബുലിനെക്കൊണ്ട് ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു. എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആരെക്കൊണ്ട് പുറത്താക്കുന്നു”. (ലൂക്കോസ് 11:19), (മത്തായി 12:27).

ശിഷ്യന്മാർക്കും പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് യേശു പറയുന്നു.

“കർത്താവെ, കർത്താവെ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവർത്തികൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തില്ലയോ എന്ന് പലരും ആ നാളിൽ എന്നോട് പറയും”.

(മത്തായി 7:22)

കള്ളപ്രവാചകന്മാരും അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്ന് യേശു പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“കള്ള ക്രിസ്തുക്കളും കള്ള പ്രവാചകന്മാരും എഴുന്നേറ്റ് കഴിയുമെങ്കിൽ വൃതന്മാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി വലിയ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും”

(മത്തായി 24:24)

ക്രി. എലിയോവും എലീശായും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചത് ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

മു. യേശുവും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചത് ദൈവസഹായംകൊണ്ടാണ്. യേശു പറയുന്നു.

“എനിക്ക് സ്വതഃ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതല്ല”

(യോഹന്നാൻ 5:30)

“എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു സ്പഷ്ടം”

(ലൂക്കോസ് 11:20)

യേശു ചെയ്ത എല്ലാ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളും പൂർവ്വികരായ പ്രവാചകന്മാരും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അനുയായികളും ശിഷ്യന്മാരും, അവിശ്വാസികൾപോലും അവ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. യേശുവിന് വീര്യപ്രവൃത്തികളൊന്നും അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“ഏതാനും ചില രോഗികളുടെമേൽ കൈവെച്ചു സൗഖ്യം വരുത്തിയത് അല്ലാതെ അവിടെ വീര്യ പ്രവൃത്തി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ അവിശ്വാസം ഹേതുവായി അവൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവൻ ചുറ്റുമുള്ള ഊരുകളിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചുപോന്നു”.

(മാർക്കോസ് 6:5,6)

ക്രി. എന്നാൽ, മരിച്ച മൂന്നാദിവസം യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയുണ്ടായല്ലോ?

മു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് നമുക്ക് പിന്നീട് സംസാരിക്കാം. അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിച്ചതിനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളിൽ പല വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുമുണ്ട്. പൗലോസിന്റെ സുവിശേഷമാണത്. അദ്ദേഹം ജീവനോടെ യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടേയില്ല .

“ദാവീദിന്റെ സന്തിതിയായി ജനിച്ച് മരിച്ചിട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഓർത്തുകൊൾക. അത് ആകുന്നു എന്റെ സുവിശേഷം”.

(2. തിമോഥിയോസ് 2:8)

മാർക്കോസിലുള്ള (16:9-20) ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ സുവിശേഷം പല ബൈബിളുകളിൽനിന്നും നീക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത് നിലനിർത്തപ്പെട്ട ചില ബൈബിളുകളിൽ തന്നെ ബ്രാക്കറ്റിൽ കൊടുക്കുകയോ ചെറിയ അക്ഷരങ്ങളിൽ കൊടുക്കുകയോ ആണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഞാനൊന്ന് ചോദിക്കട്ടെ, ‘താൻ ദൈവമാണെന്നോ തന്നെ ആരാധിക്കണമെന്നോ യേശു വല്ലപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?’

ക്രി. ‘ഇല്ല, പക്ഷെ, അദ്ദേഹം ദൈവവും മനുഷ്യനും ആണ്.’

മു. 'അദ്ദേഹത്തിന് അങ്ങനെ വാദമുണ്ടോ?'

ക്രി. 'ഇല്ല'.

മു. എന്നാൽ, ജനങ്ങൾ തന്നെ വെറുതെ ആരാധിക്കുമെന്നും ദൈവീകമല്ലാത്ത, മനുഷ്യ നിർമ്മിതങ്ങളായ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹംതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“മനുഷ്യകർമ്മങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു”.

(മത്തായി 15:9)

അഭിനവ ക്രൈസ്തവതയുടെ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളും -ത്രിയേകത്വം, യേശുവിന്റെ ദൈവപുത്രപദവി, യേശുവിന്റെ ദിവ്യത്വം, ആദിപാപം, പാപമോചനം എന്നിവയെല്ലാംതന്നെ - മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളാണ്. പുതിയ നിയമത്തിലുള്ള, യേശുവിന്റെ സ്വന്തം വാചകങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ദിവ്യത്വം വാദിക്കുകയോ തന്നെ ദൈവത്തിന് തുല്യമായി കണക്കാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് കാണാം.

“ഞാൻ സ്വന്തമായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല”.

(യോഹന്നാൻ 8:28)

“പിതാവ് എന്നേക്കാൾ വലിയവനല്ലോ”.

(യോഹന്നാൻ 14:28)

“നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ്, ഏക കർത്താവ്”

(മാർക്കോസ് 12:29)

“എന്റെ ദൈവമെ, എന്റെ ദൈവമെ, നീ എന്തിന് എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു”.

(മാർക്കോസ് 15:34)

“പിതാവെ നിന്റെ കൈകളിലേക്ക് എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ ഏൽപ്പിക്കുന്നു”.

(ലൂക്കോസ് 23:46)

“ആ നാളും, നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ പിതാവല്ലാതെ ആരും; സ്വർഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും, പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല”.

(മാർക്കോസ് 13:32)

യേശു, ആദ്യം പ്രവാചകൻ എന്നായിരുന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള അധ്യാപകൻ, അവന്റെ അടിമ, മിശിഹ, അങ്ങനെ അത് 'ദൈവപുത്രനി'ലേക്കും അവിടെനിന്ന് 'ദൈവ'ത്തിലേക്ക് തന്നെയും വഴുതിപ്പോയി.

ഇവിടെ നാം നമ്മുടെ വിവേകം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു സൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് എങ്ങനെയാണ് ഒരു ദൈവം ജനിക്കുക?

യേശു ഉറങ്ങിയിരുന്നു. പക്ഷെ, ദൈവം ഒരിക്കലും ഉറങ്ങുന്നില്ല.

“നിന്നെ കാക്കുന്നവൻ മയങ്ങുകയില്ല. യിസ്രായേലിന്റെ പരിപാലകൻ മയങ്ങുകയില്ല; ഉറങ്ങുകയുമില്ല. യഹോവ നിന്റെ പരിപാലകൻ”.

(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 121: 3,4,5)

ദൈവം സർവ്വശക്തനായിരിക്കും. പിന്നെ എങ്ങനെ ജനങ്ങൾക്ക് അവനെ തുപ്പാനാകും? എങ്ങനെ അവനെ ക്രൂശിക്കും? ഇതര സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ യേശുവും ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചുവെങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെ യേശു ദൈവമാകും?

“അവനോ നിർജ്ജനദേശത്ത് വാങ്ങിപ്പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു”

(ലൂക്കോസ് 5:16)

നാൽപത് നാളുകളോളം പിശാച് യേശുവിനെ പരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. 'പിശാച് അവനെ നാൽപത് ദിവസം പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു'.

(ലൂക്കോസ് 4:1)

എന്നാൽ ദൈവമോ?

“ദൈവം ദോഷങ്ങളാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവൻ ആകുന്നു”

(യാക്കോബ് 1:13)

അപ്പോൾ പിന്നെ യേശു എങ്ങനെ ദൈവമായിത്തീരും? അതിനാൽ നമുക്ക് വിവേകമുപയോഗിച്ച് കാര്യങ്ങൾ അപഗ്രഥിക്കാം.

ക്രി. ശരിയാണ്, എനിക്കത് മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റിയില്ല, പക്ഷെ, ഞങ്ങൾ അന്ധമായി അംഗീകരിക്കുന്നു.

മു. ഈ നിലപാട് ബൈബിളിനുതന്നെ എതിരല്ലേ? ഏതുകാര്യവും തെളിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നല്ലോ ബൈബിൾ പറയുന്നത്.

“സകലവും ശോധന ചെയ്ത് നല്ലത് മുറുകെ പിടിച്ചിൻ”.

(1. തെസ്സലോനികൂർ 5:21)

ക്രി. ‘ആകെപ്പാടെ അങ്കലാപ്പുതന്നെ!’

മു. പക്ഷെ, ബൈബിൾ പറയുന്നത് നോക്കൂ:-

“ദൈവം കലക്കത്തിന്റെ ദൈവമല്ല, സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമത്രെ”.

(1. കോരിന്ത്യർ 14:33)

മനുഷ്യ നിർമ്മിതമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് അങ്കലാപ്പുണ്ടാക്കുന്നത്.

ദൈവപുത്ര സങ്കല്പം

മു. യേശു ദൈവപുത്രനാണോ?

ക്രി. അതെ, മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം നോക്കുക- യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ സ്നാനം ചെയ്തപ്പോൾ. “ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി”.

(മത്തായി 3:17)

മു. ‘പുത്രൻ’ എന്ന പദം താങ്കൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കരുത്. അനേകം പ്രവാചകന്മാരെയും നമ്മളെപ്പോലുള്ള സാധാരണ ജനങ്ങളെയും ബൈബിളിൽ പുത്രന്മാരെന്നോ, ദൈവത്തിന്റെ മക്കളെന്നോ വിളിച്ചതായി കാണാൻ കഴിയും. പുറപ്പാട് 4:22 വായിച്ചുനോക്കൂ-

ക്രി. “യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; യിസ്രായേൽ എന്റെ പുത്രൻ; എന്റെ ആദ്യജാതൻ തന്നെ”.

(പുറപ്പാട് 4:22)

മു. യാക്കൂബിനെ (യിസ്രായേൽ)പ്പറ്റിയും അവന്റെ 'ആദ്യജാതൻ' എന്നു പറഞ്ഞതായി കാണാം. 2. ശാമുവൽ 7:13,14. 1. ദിനവൃത്താന്തം 22:10 എന്നിവ നോക്കുക.

ക്രി. "അവൻ (സോളമൻ) എന്റെ നാമത്തിന് ഒരു ആലയം പണിയും. ഞാൻ അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനം എന്നേക്കും സ്ഥിരമാക്കും. ഞാൻ അവന് പിതാവും അവൻ എനിക്ക് പുത്രനും ആയിരിക്കും....."

(2. ശാമുവേൽ 7:13,14)

മു. യിരെമ്യാവ് (31:9) വായിച്ചു നോക്കൂ. അവിടെ ഒരു കുഴപ്പം കാണാം.

"..... ഞാൻ യിസ്രായേലിന് പിതാവും എഫ്രയീം എന്റെ ആദ്യജാതനുമല്ലോ".

(യിരെമ്യാവ് 31:9)

പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ ഇസ്രായേലിനെ 'ആദ്യജാതൻ' എന്ന് വിളിച്ചത് നാം കണ്ടുവല്ലോ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണ് ആദ്യജാതൻ-യിസ്രായേലോ എഫ്രയീമോ? ആവർത്തന പുസ്തകം (14:1) വായിക്കു-സാധാരണ ജനങ്ങളെപ്പറ്റിയും 'ദൈവപുത്ര'ന്മാരായി സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടത് കാണാം.

ക്രി. 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്ക് മക്കൾ ആകുന്നു'. (ആവർത്തന പുസ്തകം 14:1)

മു. റോമർ (8:29) നോക്കൂ- സാധാരണ ജനങ്ങളെപ്പറ്റി തന്നെ 'ആദ്യജാതൻ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടത് കാണാം.

ക്രി. 'അവൻ മൂന്നറിഞ്ഞവരെ തന്റെ പുത്രൻ അനേകം സഹോദരന്മാരിൽ ആദ്യജാതൻ ആകേണ്ടതിന് അവന്റെ സ്വരൂപത്തോട് അനുരൂപരാകുവാൻ മൂന്നിയമിച്ചുചിരിക്കുന്നു" (റോമർ 8:29)

മു. എല്ലാവരും 'ആദ്യജാത'രാണെങ്കിൽപ്പിന്നെ യേശു എന്താണ്?

ക്രി. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ 'ജനിപ്പിച്ച' ഏക മകനാണ്.

മു. യേശു ജനിക്കുന്നതിന് വളരെ മുമ്പ് ദൈവം ദാവീദിനോട് ഇപ്രകാരം

പറഞ്ഞു- "ഞാൻ എന്റെ രാജാവിനെ വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു നിർണ്ണയം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. യഹോവ എന്നോട് അരുളി ചെയ്തത്; നി എന്റെ പുത്രൻ; ഇന്ന് ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു"

(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 2:6,7)

അങ്ങനെ ദാവീദും ദൈവത്തിന്റെ 'ജനിപ്പിച്ച' മകനാകുന്നു.

അതിനാൽ, 'ദൈവപുത്രൻ' എന്നതിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം എടുക്കരുത്; അത് ആലങ്കാരിക പ്രയോഗമാണ്. ദൈവം വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആൾ എന്നാണതിന്റെ താൽപര്യം. ദൈവം തന്റെ മാത്രമല്ല, എല്ലാവരുടെയും പിതാവാണെന്ന് യേശു തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. മത്തായി (5:45-48) നോക്കുക.

ക്രി. "സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന് പുത്രന്മാരായി തീരേണ്ടതിനുതന്നെ... ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ് സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നത് പോലെ നിങ്ങളും സൽഗുണ പൂർണ്ണരാകുവിൻ".

(മത്തായി 5:45-48)

മു. അതിനാൽ ബൈബിളിലെ അനേകം വാക്യങ്ങളിൽ 'ദൈവപുത്രൻ' എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ സാമീപ്യവും സ്നേഹവും കാണിക്കാൻവേണ്ടി യേശുവിനോട് മാത്രമല്ലാതെ പൊതുവായി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട പദമാണ്. 'ദൈവത്തിന്റെ ആൺമക്കളും പെൺമക്കളും' എന്ന പ്രയോഗം തന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.

"എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് പിതാവും നിങ്ങൾ എനിക്ക് പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ആയിരിക്കും".

(11. കൊരീന്ത്യർ 6:17)

ഈ വചനത്തിന്റെയും ഇതര ബൈബിൾ വചനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ; യേശുവിനെ സാക്ഷാൽ ദൈവപുത്രനായി ഭാഷാർത്ഥത്തിൽതന്നെ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ക്രി. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന് പിതാവില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ ദൈവ പുത്രനായി പരിഗണിക്കുന്നത്.

മു. എന്നാൽ, എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആദമിനെ ദൈവപുത്രനായി പരിഗണിക്കുന്നില്ല? അദ്ദേഹത്തിന് പിതാവും മാതാവുംമില്ലല്ലോ. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയും ബൈബിളിൽ 'ദൈവ പുത്രൻ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

“...ശേത്ത് ആദാമിന്റെ മകൻ, ആദാം ദൈവത്തിന്റെ മകൻ”.
(ലൂക്കോസ് 3:38)

ബൈബിളിൽ എബ്രായരുടെ പുസ്തകം 7:3 വായിക്കുക.

ക്രി. “അവൻ പിതാവില്ല, മാതാവില്ല. വംശാവലിയില്ല. ജീവാരംഭവും ജീവാവസാനവും ഇല്ല. അവൻ ദൈവ പുത്രന് തുല്യനായി എന്നേക്കും പുരോഹിതനായിരിക്കുന്നു”.
(എബ്രായർ 7:3)

മു. ആരാണിദ്ദേഹമെന്നല്ലേ. എബ്രായരിൽ തന്നെ മറുപടിയുണ്ട്.
“ശാലേം രാജാവും അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതനുമായ ഈ മൽകീസേദക്..... അബ്രഹാമിനെ എതിരേറ്റ അനുഗ്രഹിച്ചു”.
(എബ്രായർ 7:1)

ഇദ്ദേഹം യേശുവിനേക്കാളും ആദമിനേക്കാളും യോഗ്യനാണ്. എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ദൈവ പുത്രനാക്കിയില്ല? എന്തുകൊണ്ട് ദൈവസ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തിയില്ല?

ക്രി. പിന്നെ യേശുവിനെ നിങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കും?

മു. ഞങ്ങൾ, മുസ്ലിംകൾ അദ്ദേഹത്തെ 'മറിയമിന്റെ മകൻ യേശു' എന്ന് വിളിക്കുന്നു

ക്രി. അത് ആരും നിഷേധിക്കുകയില്ല.

മു. ശരി, വളരെ എളുപ്പമാണത്. ആരും അത് നിഷേധിക്കുകയില്ല. താൻ മനുഷ്യപുത്രനാണെന്നാണ് യേശു തന്നെ പറഞ്ഞത്. തന്നെ ദൈവ പുത്രനെന്ന് വിളിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ലൂക്കോസ് (4:41) നോക്കുക.

ക്രി. “പലരിൽനിന്നും ഭൂതങ്ങൾ; നീ ദൈവ പുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്ന് നിലവിളിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പുറപ്പെട്ടുപോയി; താൻ ക്രിസ്തു എന്ന് അവ അറികകൊണ്ട് മിണ്ടുവാൻ അവൻ സമ്മതിക്കാതെ അവയെ ശാസിച്ചു”.
(ലൂക്കോസ് 4:41)

മു. തന്നെപ്പറ്റി 'ദൈവപുത്രൻ' എന്ന് വിളിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം വിലക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വളരെ വ്യക്തമാണ്. ലൂക്കോസിൽതന്നെ ഇനിയും നോക്കൂ-

ക്രി. “ അവൻ അവരോട്: എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആരെന്ന് പറയുന്നു എന്ന് ചോദിച്ചതിന് ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു എന്ന് പത്രോസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇത് ആരോടും പറയരുതെന്ന് അവൻ അവരോട് അമർച്ചയായിട്ടു കൽപിച്ചു”.
(ലൂക്കോസ് 9:20,21)

മു. പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ട മിശിഹ, ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നതിൽനിന്നെല്ലാം യേശു 'ദൈവപുത്രൻ' എന്ന സ്ഥാനത്തേക്കും, അവസാനം ദൈവത്തിന്റെ പദവിയിലേക്ക് തന്നെയും വഴുതിപ്പോയി!

“അവൻ രാത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനോട്; റബ്ബീ, നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് ഉപദേശ്ടാവായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു”.
(യോഹന്നാൻ 3:2)

“അവൻ ചെയ്ത അടയാളം ആളുകൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്: ലോകത്തിലേക്ക് വരുവാനുള്ള പ്രവാചകൻ ഇവൻ ആകുന്നു സത്യം എന്ന് പറഞ്ഞു”.
(യോഹന്നാൻ 6:14)

യോഹന്നാൻ 7:40, മത്തായി 21:11, ലൂക്കോസ് 7:16; 24:19 ഇവയെല്ലാംതന്നെ യേശുവിനെ 'പ്രവാചകൻ' എന്ന് വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. പൗലോസാണ് പിന്നീടതിന് മാറ്റം വരുത്തിയത്.

‘യേശുതന്നെ ദൈവ പുത്രൻ എന്ന് പള്ളികളിൽ (പൗലോസ്) പ്രസംഗിച്ചു. കേട്ടവർ എല്ലാം വിസ്മയിച്ചു’. (അപ്പോ-പ്രവൃത്തികൾ 9:20)

ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികൾ ജൂതപള്ളികൾ തന്നെയായിരുന്നു തങ്ങളുടെ ആരാധനാലയമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്നും, പിന്നീട് യേശു ഉപദേശിച്ചതിൽനിന്ന് മാറി ക്രിസ്തുമതം, പുതിയ രൂപമെടുത്തതിന് ശേഷമാണ് സ്വന്തം ചർച്ചകൾ സ്ഥാപിച്ചതെന്നും, മതവിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചു എന്നതിന്റെ പേരിലാണ് പൗലോസ്, ബർണാബാസ് മുതലായവരെ ജൂതപള്ളികളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കിയത് എന്നും ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. (അപ്പോ-പ്രവൃത്തികൾ 13:50; 17:18; 21:28) എന്നിവ നോക്കുക.

‘കർത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവ് ഇന്ന് ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു’
(ലൂക്കോസ് 2:11)

‘ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു. വചനം ദൈവത്തിന്റെ കൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു’.
(യോഹന്നാൻ 1:1)

യേശു കുരിശിലേറിയോ?

മു. യേശു കുരിശിലേറിയിട്ടില്ലെന്നാണ് പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നത്.

“നിശ്ചയം, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനായ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ ‘മസീഹി’നെ ഞങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും (അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുകയോ ക്രൂശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മറിച്ച് അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയാതാക്കപ്പെട്ടു”.

(ഖുർആൻ: 4:157)

അദ്ദേഹം കുരിശിൽ മരിച്ചുവെന്നാണോ ഇനിയും താങ്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്?

ക്രി. അതെ, അദ്ദേഹം മരിച്ചു, ശേഷം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു.

മു. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ സമയം ആരും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. യേശുവിനെ വെച്ചിരുന്ന ശവമാടം ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതാണെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ കാരണമുണ്ടായി.

അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞതിന് ശേഷവും പല ശിഷ്യന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുമുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതെല്ലാം - ഖുർആൻ പറഞ്ഞതുപോലെ - അദ്ദേഹം കുരിശിൽ മരിച്ചിട്ടില്ല എന്നതിന് തെളിവായിക്കൂടെ?

ക്രി. 'അതിന് തെളിവ് എവിടെ?'

മു. അതിന് ഉപോൽബലകമായ ബൈബിൾ വചനങ്ങൾതന്നെ പരിശോധിക്കാം. ശിഷ്യന്മാരും, അനുയായികളും, ഇതര സാക്ഷികളും പറഞ്ഞ കേട്ടുകേൾവികളേക്കാൾ യേശുവിന്റെ സ്വന്തം വചനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പരിഗണന കൊടുത്തുകൂടെ?

ക്രി. തീർച്ചയായും. യേശുവിന്റെ വചനങ്ങൾക്ക് തന്നെയാണ് പ്രാധാന്യം.

മു. ഈ പരിഗണന യേശുവിന്റെ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയോട് (മത്തായി 10:24) തന്നെ നീതിപൂലർത്തുന്നതാണ്.

“ശിഷ്യൻ ഗുരുവിൻ മീതെയല്ല; ദാസൻ യജമാനന്നു മീതെയുമല്ല”.

(മത്തായി 10:24)

ക്രി. മരിച്ചവരിൽനിന്ന് താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്ന് യേശുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കുകയും മൂന്നാംനാൾ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും അവന്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും യെരൂശലേമിൽ തുടങ്ങി സകല ജാതികളിലും പ്രസംഗിക്കുകയും വേണം എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു”. (ലൂക്കോസ് 24:46,47)

മു. ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി “മരിക്കുക” എന്നുതന്നെ ബൈബിളിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടത് കാണാം. പൗലോസ് പറഞ്ഞത് നോക്കൂ.

‘സഹോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ എനിക്ക് നിങ്ങളിലുള്ള പ്രശംസയാണ് ഞാൻ ദിവസേന മരിക്കുന്നു’ (ഞാൻ ദിനേന ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥം) (1. കൊരിന്ത്യർ 15:31).

കുറെക്കൂടി തെളിവുകൾ നിരത്താം.

1. കുരിശിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം ദൈവത്തോട് സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചു. “..... എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത്?” (മത്തായി 27:46)

ലൂക്കോസിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “പിതാവേ, നിനക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽനിന്ന് നീക്കേണമേ; എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, നിന്റെ ഇഷ്ടം തന്നെ ആകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു” (ലൂക്കോസ് 22:42) (പാനപാത്രം മരണത്തിന്റെ പാനപാത്രമാണ്).

2. കുരിശിൽ മരിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം സ്വീകരിച്ചു എന്ന് ലൂക്കോസ്, എബ്രായൻ, യാക്കോബ് എന്നിവയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിൽപ്പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം കുരിശിൽ മരിക്കുക?

“അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ദൂതൻ അവന് പ്രത്യക്ഷനായി”. (ലൂക്കോസ് 22:43).

ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ നിസ്സഹായനായി ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന് ഒരു ദൂതൻ ഉറപ്പ് നൽകി എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം.

“ക്രിസ്തു തന്റെ ഐഹിക ജീവകാലത്ത് തന്നെ മരണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനോട് ഉറച്ച നിലവിലിടയോടും കണ്ണുനീരോടും കൂടെ അപേക്ഷയും അഭയോചനയും കഴിക്കുകയും ഭയഭക്തി നിമിത്തം ഉത്തരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു”. (എബ്രായർ 5:7)

യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അനുകൂലമായ ദൈവ വിധിയുണ്ടായി എന്നർത്ഥം.

“നീതിമാന്റെ ശ്രദ്ധയോട് കൂടിയ പ്രാർത്ഥന വളരെ ഫലിക്കുന്നു”. (യാക്കോബ് 5:16)

“യാചിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടും; അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവീൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് തുറക്കും. യാചിക്കുന്ന ഏവനും ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവൻ

തുറക്കും. മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവൻ കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നീങ്ങളിൽ ആരുള്ളു? മീൻ ചോദിച്ചാൽ അവൻ പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ”. (മത്തായി 7:7-10)

യേശുവിന്റെ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളും (കുരിശിൽ മരിക്കാൻ എന്നതടക്കം) സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് കുരിശുമരണം സംഭവിക്കുക?

3. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾ റോമൻ പട്ടാളക്കാർ തല്ലിപ്പൊളിച്ചിരുന്നില്ല.

‘ആകയാൽ പടയാളികൾ വന്ന് ഒന്നാമത്തവന്റെയും അവനോട് കൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റേവന്റെയും കാൽ ഒടിച്ചു. അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്ന് കാൺകയാൽ അവന്റെ കാൽ ഒടിച്ചില്ല’. (യോഹന്നാൻ 19:32,33).

യേശു മരിച്ചുവെന്നതിന് ഈ പട്ടാളക്കാരുടെ പ്രസ്താവം നമുക്ക് ആശ്രയിക്കാമോ? അതോ അദ്ദേഹം നിരപരാധിയാണെന്ന് ബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നോ?

4. യേശു കുരിശിൽ മരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ രക്തം ശരീരത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുവരികയില്ല. അത് കട്ടയായിപ്പോയിട്ടുണ്ടാവും. എന്നാൽ, ബൈബിൾ പറയുന്നത് രക്തവും വെള്ളവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുചാടി എന്നാണ്.

“എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരുത്തൻ കുന്തംകൊണ്ട് അവന്റെ വിലാപ്പുറത്ത് കുത്തി; ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു”. (യോഹന്നാൻ 19:34)

5. ഫരിസേയർ തന്റെ സത്യസന്ദേശത്തിന് സാക്ഷിയായി തെളിവ് ചോദിച്ചപ്പോൾ യേശു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു-

“യോനാ കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ മൂന്ന് രാവും മൂന്ന് പകലും ഇരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ മൂന്ന് രാവും മൂന്ന് പകലും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കും”. (മത്തായി 12:40)

സമയഘടകം പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ല. അത് മൂന്ന് രാത്രിയും മൂന്ന് പകലും ആയിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസവും (ശനിയാഴ്ച പകൽ മാത്രം) രണ്ട് രാത്രിയും (വെള്ളിയാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും രാത്രി) ആയിരുന്നു. കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ യോനാക്ക് ജീവനുണ്ടായിരുന്നോ?

ക്രി. ‘അതെ’.

മു. കടലാനയുടെ വയറ്റിൽനിന്ന് ഛർദ്ദിച്ച് പുറത്തുവന്നപ്പോഴും യോനാക്ക് ജീവനുണ്ടായിരുന്നോ?

ക്രി. ‘അതെ’

മു. എന്നാൽ, യേശുവും തന്റെ പ്രവചന പ്രകാരം, ജീവനുള്ളവനായിരുന്നു.

6. താൻ കുരിശിൽ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് യേശുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞായറാഴ്ച പുലർച്ചക്ക് മഗ്ദലിന മറിയം കല്ലറയുടെ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ കല്ലറ ശൂന്യമായിരുന്നു. ഒരു തോട്ടക്കാരനെപ്പോലുള്ള ഒരാൾ അവിടെ നിൽക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു; അയാളുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ അത് യേശുവാണെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൾ സ്പർശിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. യേശു പറഞ്ഞു.

“എന്നെ തൊടരുത്. ഞാൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കയറിപ്പോയില്ല”. (യോഹന്നാൻ 20:17)

“എന്നെ തൊടരുത്”- ഒരുപക്ഷെ, പുതിയ മുറിവുകൾ വേദനിപ്പിക്കുമെന്ന് കൊണ്ടായിരുന്നോ?

“ഞാൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയില്ല” എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്നും ‘അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു, മരിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ് സൂചന. ആരെങ്കിലും ഒരാൾ മരിച്ചാൽ അവൻ സ്രഷ്ടാവിലേക്ക് തിരിച്ചുപോവുകയാണല്ലോ. ഏറ്റവും ശക്തമായ തെളിവാണിത്. യേശു തന്നെ പറഞ്ഞ തെളിവ്.

7. ഇവിടെ ആരോപിക്കപ്പെട്ട ക്രൂശീകരണത്തിന് ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ തന്റെ യഥാർത്ഥ ശരീരത്തിലുള്ള യേശുവിനെ കണ്ടില്ല. അദ്ദേഹം ആത്മീയവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടതായിട്ടാണ് ശിഷ്യന്മാർക്ക് തോന്നിയത്. കാരണം, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്ന ജഡങ്ങൾ ആത്മീയവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു.

ക്രി. ഇടക്ക് ചോദിക്കട്ടെ. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്ന ജഡങ്ങൾ ആത്മീയവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നതിന് താങ്കൾക്ക് എന്തുറപ്പുണ്ടു?

മു. അത്തരം ആളുകൾ മാലാഖന്മാർക്ക് സമാനരാണെന്ന് യേശു തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്രി. 'ബൈബിളിൽ, എവിടെയാണുള്ളത്?

മു. "ഈ ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ വിവാഹം കഴിക്കുകയും വിവാഹത്തിന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും ആ ലോകത്തിനും മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തിനും യോഗ്യരായവർ വിവാഹം കഴിക്കുകയുമില്ല; വിവാഹത്തിന് കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അവർക്ക് ഇനി മരിപ്പാനും കഴിയുകയുമില്ല. അവർ പുനരുത്ഥാന പുത്രന്മാരാകയാൽ ദൈവദൂത തുല്യരും, ദൈവ പുത്രന്മാരുമാകുന്നു".

(ലൂക്കോസ് 20:34-36)

പിന്നീട് യേശു അവരെ തന്റെ കൈകളും കാലുകളും സ്പർശിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു. അങ്ങനെ അവർക്ക് യേശു തന്നെയെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടു. സാധാരണ മനുഷ്യൻ തന്നെയാണോ എന്ന് അവർക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഭക്ഷണത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടു. ജീവനുള്ള മറ്റ് മനുഷ്യരെപ്പോലെ താനും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു ഇത്. "ഇങ്ങനെ അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവരുടെ നടുവിൽ നിന്ന്; (നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം എന്ന് പറഞ്ഞു) അവർ ഞെട്ടി ഭയപ്പെട്ടു; ഒരു ഭൂതത്തെ കാണുന്നു എന്ന് അവർക്ക് തോന്നി. അവൻ അവരോട്: നിങ്ങൾ കലങ്ങുന്നത് എന്ത്? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സംശയം പൊങ്ങുന്നതും എന്ത്? ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു എന്ന് എന്റെ കയ്യും കാലും നോക്കി അറിവിൻ; എന്നെ തൊട്ടു നോക്കുവിൻ. എന്നിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഭൂതത്തിന് മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ലല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു. (ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ കയ്യും കാലും അവരെ കാണിച്ചു). അവർ സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിശയിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ അവരോട്; തിന്നുവാൻ വല്ലതും ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു. അവൾ ഒരു ഖണ്ഡം വരുത്ത മീനും (തേൻ കട്ടയും) അവന് കൊടുത്തു. അത് അവൻ വാങ്ങി അവർ കാണുക തിന്നു"

(ലൂക്കോസ് 24:36-43)

8. അദ്ദേഹം കുരിശിൽ മരിച്ചുവെന്ന് തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കൃത്രിമ പ്രവാചകനും ദൈവശാപത്തിന് വിധേയനുമായാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്ന ബൈബിൾ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് വെളിപ്പെടും.

"ഒരുത്തൻ മരണയോഗ്യമായ ഒരു പാപം ചെയ്തിട്ട് അവനെ കൊന്ന് ഒരു മരത്തിൽ തൂക്കിയാൽ അവന്റെ ശവം മരത്തിന്മേൽ രാത്രി മുഴുവനും ഇരിക്കരുത്. അന്നുതന്നെ അത് കുഴിച്ചിടേണം; തൂങ്ങിമരിച്ചവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ശാപഗ്രസ്തൻ ആകുന്നു; നിന്റെ യഹോവയായ ദൈവം നിനക്ക് അവകാശമായിരുന്ന ദേശം നീ അശുദ്ധമാക്കരുത്."

(ആവർത്തന പുസ്തകം 21:22)

യേശു കുരിശിൽ മരിച്ചതായി വിശ്വസിക്കരുത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വത്തിനുള്ള ഒരു ചീത്തപ്പേരാണ്. യഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ച് കൊന്നതായി വാദിക്കുകയും അതിന് ശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു കള്ള പ്രവാചകനായി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ പാപമോചനത്തിന് ക്രൂശീകരണം ഒരു ആവശ്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. തന്മൂലമുണ്ടാകുന്ന യേശുവിന്റെ അധമാവസ്ഥ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയും വന്നു. ഈ ക്രൈസ്തവ സങ്കല്പം ബൈബിളിന്റെ അധ്യാപനത്തിന് എതിരാണ്.

"യാഗത്തിലല്ല, ദയയിലും ഹോമയാഗങ്ങളേക്കാൾ ദൈവ പരിജ്ഞാനത്തിലും ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു".

(ഹോശയ 6:6)

യേശുവിന്റെ തന്നെ അധ്യാപനത്തിന് വിരുദ്ധമാണിത്.

"യാഗത്തിലല്ല, കരുണയിൽ അത്രേ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് എന്ത് എന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, കുറ്റമില്ലാത്തവരെ കുറ്റം വിധിക്കയില്ലായിരുന്നു". (മത്തായി 12:7)

ക്രി. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ എന്താണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത്?

മു. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചത് പൗലോസാണ്.

“ചിലർ (യഹൂദന്മാർ) അവനോട് വാദിച്ചു. ഈ വിടുവായൻ എന്തു പറയാൻ പോകുന്നു എന്ന് ചിലരും അവൻ യേശുവിനേയും പുനരുദ്ധാനത്തെയും പ്രസംഗിക്കുകൊണ്ടു: ഇവൻ അന്യ ദേവതകളെ ഘോഷിക്കുന്നവൻ എന്ന് തോന്നുന്നു എന്ന് മറ്റ് ചിലരും പറഞ്ഞു”.

(അപ്പോ- പ്രവൃത്തികൾ 17:18)

തീരെ യേശുവിനെ കാണാത്ത ആളാണ് പൗലോസ്. മാത്രമല്ല, “ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്” തന്റെ സുവിശേഷമാണെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

“ദാവീദിന്റെ സന്തതിയായി ജനിച്ച് മരിച്ചിട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന യേശു ക്രിസ്തുവിനെ ഓർത്തുകൊൾക. അത് ആകുന്നു എന്റെ സുവിശേഷം”.

(2. തിമോഥിയോസ് 2:8)

യേശുവിനെ ആദ്യമായി “ദൈവപുത്രൻ” എന്ന് വിളിച്ചതും ഈ പൗലോസ് തന്നെയാണ്.

“യേശു തന്നെ ദൈവ പുത്രൻ എന്ന് പള്ളികളിൽ (പൗലോസ്) പ്രസംഗിച്ചു”

(അപ്പോ-പ്രവൃത്തികൾ 9:20)

ആകയാൽ യേശുവിന്റെയല്ല; പൗലോസിന്റെ അദ്ധ്യാപനമാണ് ക്രിസ്തുമതം.

ക്രി. എന്നാൽ, “യേശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തി ദൈവത്തിന്റെ വലതു ഭാഗത്താക്കി എന്ന് മാർക്കോസ് പറയുന്നുണ്ടല്ലോ?

“ഇങ്ങനെ കർത്താവായ യേശു അവരോട് അരുളി ചെയ്തശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് ഇരുന്നു.

(മാർക്കോസ് 16:19)

മു. ‘ബൈബിളിന്റെ പവിത്രത’ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ, മാർക്കോസ് സുവിശേഷത്തിലെ (16-20) വാക്യങ്ങൾ മറ്റ് പതിപ്പുകളിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകാര്യം സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. പുതുക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട അമേരിക്കൻ ബൈബിൾ, പുതിയ ലോക പരിഭാഷ

എന്നിവ നോക്കുക. യേശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഉയർത്തിയതുകൊണ്ട് ഇനിയും താങ്കൾ അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ഉയർത്തപ്പെട്ട ഇതര പ്രവാചകന്മാർക്ക് താങ്കൾ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നില്ല.

ക്രി. ‘ആരൊക്കെയാണവർ?’

മു. ഒന്ന് എലിയായ് തന്നെ.

“അങ്ങനെ ഏലിയായു ചുഴലിക്കാറ്റിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കയറി എലീശാ അതു കണ്ടിട്ട്..... പിന്നെ അവനെ കണ്ടില്ല”

(211. രാജാക്കന്മാർ 2:11,12)

ഹാനോക്കിനെയും ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കെടുത്തിരിക്കുന്നു.

“ഹാനോക്ക് ദൈവത്തോടുകൂടെ നടന്നു. ദൈവം അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടതിനാൽ കാണാതെയായി.

(ഉൽപത്തി 5:24)

ഇതുതന്നെ പുതിയ നിയമത്തിൽ (എബ്രായർ) ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

“വിശ്വാസത്താൽ ഹാനോക്ക് മരണം കാണാതെ എടുക്കപ്പെട്ടു; ദൈവം അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടതിനാൽ കാണാതെയായി. അവൻ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു എന്ന് അവൻ എടുക്കപ്പെട്ടതിന് മുമ്പെ സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചു”.

(എബ്രായർ 11:5)

പാപമോചനവും ആദിപാപവും

ക്രി. 'ക്രൂരീകരണത്തിലൂടെ പാപമോചനം' എന്നത് യേശുവിന്റെ അധ്യാപനമല്ലെന്നാണോ താങ്കൾ പറയുന്നത്?

മു. യേശുവിനുശേഷം മൂന്ന് നാല് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷമാണ് ചർച്ച് ഈ പാപമോചന സങ്കല്പം സ്വീകരിക്കുന്നത്. ബൈബിളിനുതന്നെ വിരുദ്ധമാണത്.

“മക്കൾക്ക് പകരം അപ്പന്മാരും അപ്പന്മാർക്ക് പകരം മക്കളും മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കരുത്. താന്താന്റെ പാപത്തിന് താന്താൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം”.

(ആവർത്തന പുസ്തകം 24:16)

“അപ്പന്മാർ പച്ച മുന്തിരിങ്ങ തിന്ന് മക്കളുടെ പല്ല് പുളിച്ചു എന്ന് അവർ പറയുകയില്ല. ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ അകൃത്യം നിമിത്തമത്രേ മരിക്കുന്നത്. പച്ച മുന്തിരിങ്ങാ തിരുന്നവന്റെ പല്ലേ പുളിക്കുകയുള്ളൂ”.

(യിരെമ്യാവ് 31:29,30)

“മകൻ അപ്പന്റെ അകൃത്യം വഹിക്കേണ്ട; അപ്പൻ മകന്റെ

അകൃത്യവും വഹിക്കേണ്ട. നീതിമാന്റെ നീതി അവന്റെ മേലും ദുഷ്ടന്റെ ദുഷ്ടത അവന്റെമേലും ഇരിക്കും.”

(യെഹോസ്കേൻ 18:20)

ആകയാൽ, ആദമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും പാപങ്ങൾക്ക് അവർ മാത്രം ഉത്തരവാദികളാണെന്ന് വരുന്നു. അതുതന്നെ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് മുസ്ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

ക്രി. നിങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചതെല്ലാം പഴയ നിയമമാണല്ലോ?

മു. ശരി, യേശുതന്നെ പറഞ്ഞത് (മത്തായി 7:1,2) വായിച്ചുനോക്കൂ-

ക്രി. “നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന് വിധിക്കരുത്. നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കും. നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും.”

(മത്തായി 7:1,2)

മു. 1. കൊരിന്ത്യൻ (3:8) വായിക്കുക.

ക്രി. “നടന്നവനും, നനെക്കുന്നവനും ഒരൂപോലെ. ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ അധ്വാനത്തിന് ഒത്തവണ്ണം കൂലികിട്ടും”.

(1. കൊരിന്ത്യൻ 3:8)

എങ്കിലും, ഞങ്ങൾ ആദിപാപത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്.

മു. പാപരഹിതരായിക്കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ശിശുക്കൾ ജനിക്കുന്നതെന്നതിന് താങ്കൾക്ക് ഇനിയും തെളിവ് വേണോ? എന്നാൽ മത്തായി (19:14) നോക്കുക.

ക്രി. “ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ: അവരെ തടുക്കരുത്, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതല്ലേ എന്ന് പറഞ്ഞു.”

(മത്തായി 19:14)

മു. പാപരഹിതരായിട്ടാണ് എല്ലാവരും ജനിക്കുന്നത്. എല്ലാ ശിശുക്കളും സ്വർഗ്ഗലോകത്തിന്റെതാണ്; മോശയുടെ നിയമത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തത് പൗലോസാണെന്ന കാര്യം താങ്കൾക്കറിയാമോ?

അപ്പോ-പ്രവൃത്തികൾ 13:39 വായിക്കുക.

ക്രി. “മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ നിങ്ങൾക്ക് നീതീകരണം വരുവാൻ കഴിയാത്ത സകലത്തിൽനിന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും ഇവനാൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ”

(അപ്പോ-പ്രവൃത്തികൾ 13:39)

മു. എന്തിനാണ് താങ്കൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത്? ഒരിക്കലും യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത പൗലോസ് തന്നെ അത് തന്റെ സ്വന്തം സുവിശേഷമാണെന്നും, യേശുവിന്റെതല്ലെന്നും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ക്രി. ‘എവിടെയാണ്?’.

മു. 2. തിമോമിയോസ് (2:8) വായിക്കുക.

ക്രി. ‘ദാവീദിന്റെ സന്തതിയായി ജനിച്ച് മരിച്ചിട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഓർത്തുകൊൾക. അത് ആകുന്നു എന്റെ സുവിശേഷം”.

(2. തിമോമിയോസ് 2:8)

എന്നാൽപ്പിന്നെ നാം എന്തിന് അദ്ദേഹം കുരിശിലേറിയ ശേഷം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് വിശ്വസിക്കണം?

മു. എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ബുദ്ധിയിലും യുക്തിയിലും അധിഷ്ഠിതമായ, അന്ധവിശ്വാസവും ബഹുദൈവത്വവും കലരാത്ത, അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ പ്രവാചകരുടെയും ശുദ്ധമായ അദ്ധ്യാപനമാണ് ഇസ്ലാം.

ക്രി. ‘അതെ, അതുതന്നെയാണ് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്”.

മു. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ട് താങ്കൾക്ക് ‘ശഹാദത്ത്’ -ആദ്യം സ്വന്തം ഭാഷയിലും പിന്നീട് അറബിയിലും- ചൊല്ലിക്കൂടാ?- ഞാൻ താങ്കളെ സഹായിക്കാം.

ക്രി. ‘അല്ലാഹു അല്ലാതെ യാതൊരാറാധുനുമില്ല; അവന് യാതൊരു പങ്കുകാരുമില്ല എന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മുഹമ്മദ് (സ)

ക്രിസ്ത്യൻ മുസ്ലിം സൗഹൃദം

അവന്റെ അടിമയും, തിരുദൂതരുമാണെന്നും ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു”.

“അശ്ഹദു അൻലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാ വഹ്ദഹു ലാ ശരീക്ക ലഹു വ അശ്ഹദു അന്ന മുഹമ്മദൻ അബ്ദുഹു വ റസൂലഹു”

മുഹമ്മദ് നബിയെ സംബന്ധിച്ച് ബൈബിളിൽ വല്ല പ്രവചനവുമുണ്ടോ?

മു. ഉണ്ട്, ഒരു മുസ്ലിമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചറിയാൻ ബൈബിളിനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതില്ല.

താങ്കൾ ബൈബിൾ പഠിച്ച ആളായതുകൊണ്ട് നമുക്ക് മറ്റൊരിക്കൽ അതേപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാം.

(ഇനി ചർച്ച രണ്ട് മുസ്ലിംകൾ തമ്മിലാണ്)

**മുഹമ്മദ്
ബൈബിളിൽ**

ഇസ്‌മാഇലും ഇസ്‌ഹാഖും അനുഗൃഹീതരായിരുന്നു

മു. ഇസ്‌മാഇലും ഹാജറയും എന്തിന് സാറയെ വിട്ടുപോയി?

ന.മു. ഇസ്‌ഹാഖിന്റെ മൂലകുടി കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്‌മാഇൽ കളിയാക്കുന്നതായി മാതാവ് സാറ കണ്ടു. ഇസ്‌ഹാഖിനോടൊപ്പം ഇസ്‌മാഇൽ കൂടി അവകാശിയാകുന്നത് സാറ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

”പൈതൽ വളർന്ന് മൂലകുടി മാറി; യിസ്‌ഹാക്കിന്റെ മൂലകുടി മാറിയ നാളിൽ അബ്രഹാം ഒരു വലിയ വിരുന്ന് കഴിച്ചു. മിസ്രയീമ്യദാസി ഹാഗാർ അബ്രഹാമിന് പ്രസവിച്ച മകൻ പരിഹാസി എന്ന് സാറാ കണ്ടു അബ്രഹാമിനോട്: ഈ ദാസിയേയും മകനേയും പുറത്താക്കിക്കളക; ഈ ദാസിയുടെ മകൻ എന്റെ മകൻ യിസ്‌ഹാക്കിനോടുകൂടെ അവകാശിയാകരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു”.

(ഉൽപത്തി 21:8-10)

മു. രണ്ടുവയസ്സ് പ്രായമായപ്പോഴാണ് ഇസ്‌ഹാഖ് മൂലകുടി മാറ്റിയത്.

ഇസ്‌മാഇലിനാകട്ടെ അന്ന് 16 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്‌മാഇലിനെ ഹാജറ ഗർഭം ധരിച്ചപ്പോൾ അബ്രഹാമിന് 86 വയസ്സായിരുന്നു. ഇസ്‌ഹാഖ് ജനിച്ചപ്പോഴാകട്ടെ അബ്രഹാമിന് നൂറ് വയസ്സും.

“ഹാഗാർ അബ്രാമിന് യിശ്മായേലിനെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ അബ്രാമിന് എൺപത്താറ് വയസ്സായിരുന്നു”. (ഉൽപത്തി 16:16)

“തന്റെ മകനായ യിസ്‌ഹാഖ് ജനിച്ചപ്പോൾ അബ്രാഹാമിന് നൂറ് വയസ്സായിരുന്നു”. (ഉൽപത്തി 21:5)

എന്നാൽ, ഉൽപത്തി (21:8-10) ഉൽപത്തി (21:14-21)മായി വൈരുദ്ധ്യപ്പെടുമ്പോൾ കാണാം.

ഹാജറയും ഇസ്‌മാഇലും സാറയെ പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ ഇസ്‌മാഇൽ ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയായിട്ടാണ് ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

“അബ്രഹാം അതികാലത്ത് എഴുന്നേറ്റ് അപ്പവും ഒരു തുരുത്തി വെള്ളവും എടുത്തു ഹാഗാറിന്റെ തോളിൽ വെച്ചു; കുട്ടിയെയും കൊടുത്തു അവളെ അയച്ചു.... നീ ചെന്ന് ബാലനെ താങ്ങി എഴുന്നേൽപ്പിച്ചുകൊള്ളുക.....’

(ഉൽപത്തി 21:14-21)

ഒരു പയിനേഴുകാരനെ സംബന്ധിച്ച പ്രസ്‌താവമല്ല ഇത്. ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ച വിവരണമാണ്. ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് ഇസ്‌മാഇലും ഹാജറയും ഇസ്‌ഹാഖ് ജനിക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ സാറയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു പോയിരുന്നു എന്നാണ്. ഇസ്‌ലാമിക പ്രമാണ പ്രകാരം അബ്രഹാം ഹാജറയെയും ഇസ്‌മാഇലിനെയും കുട്ടി മക്കയിൽ പുതിയൊരു താമസ സ്ഥലമുണ്ടാക്കി എന്നാണ്. മക്കയെപ്പറ്റി ബൈബിൾ പറയുന്നത് ‘പാരാൻ’ എന്നാണ്.

(ഉൽപത്തി 21:21 നോക്കുക)

ദൈവിക പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി അബ്രഹാമിന് ലഭിച്ച നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചായിരുന്നു ഇത്. ഹാജറ വെള്ളം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് സഹാ-മർവ എന്നീ രണ്ട് കുന്നുകൾക്കിടയിൽ ഏഴുപ്രാവശ്യം ഓടുകയുണ്ടായി. ഇത് പിൻകാലത്ത്, ലോകത്തിന്റെ നാനാ

ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള ലക്ഷക്കണക്കായ മുസ്‌ലിംകൾ മക്കയിലെത്തിച്ചേർന്ന് നിർവഹിക്കുന്ന മഹത്തായ ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിത്തീർന്നു. ഉൽപത്തി (21:19)ൽ പ്രസ്‌താവിക്കുന്ന കിണർ ഇപ്പോഴും നിലവിലുണ്ട്. ‘സംസം’ എന്നാണതിന് പേര്. പിന്നീട് അബ്രഹാമും ഇസ്‌മാഇലും പുണ്യഭവനമായ കഅബ നിർമ്മിച്ചു. കഅബയുടെ അടുത്ത് അബ്രഹാം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച സ്ഥലം ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. “മഖാമു ഇബ്രാഹീം” എന്നാണതിന് പേര്. ഹജ്ജിന്റെ കാലത്ത് മക്കയിലെ ഹാജിമാരും ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തുള്ള മുസ്‌ലിംകളും അബ്രഹാം ഇസ്‌മാഇലിനെ ബലിയറുക്കാൻ സന്നദ്ധമായ മഹൽ സംഭവത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി മൃഗബലി നടത്തുന്നു.

ന.മു. എന്നാൽ, ഇസ്‌ഹാഖിനെയാണ് ബലിയറുക്കാനൊരുങ്ങിയത് എന്നാണ് ബൈബിൾ പറയുന്നത്.

മു. അല്ല. അബ്രഹാമും തന്റെ ഏക മകൻ ഇസ്‌മാഇലും ദൈവവുമായിട്ടാണ് ഈ കരാർ ഉണ്ടായതെന്നാണ് ഇസ്‌ലാമിക പ്രമാണം പറയുന്നത്. ഇസ്‌മാഇലിനെയാണ് ബലിയർപ്പിക്കുവാനായി സജ്ജമാക്കപ്പെട്ടത്. അതേദിവസം തന്നെ അബ്രഹാമും, ഇസ്‌മാഇലും കുടുംബത്തിലെ മറ്റെല്ലാ പുരുഷാംഗങ്ങളും ചേലാകർമ്മം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അന്ന് ഇസ്‌ഹാഖ് ജനിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല. ഉൽപത്തി പുസ്തകം നോക്കുക.

“അബ്രഹാം പരിച്ഛേദനയേറ്റപ്പോൾ അവൻ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പത് വയസ്സായിരുന്നു. അവന്റെ മകൻ യിശ്മായേൽ പരിച്ഛേദനയേറ്റപ്പോൾ അവൻ പതിമൂന്ന് വയസ്സായിരുന്നു. അബ്രഹാമും അവന്റെ മകനായ യിശ്മായേലും ഒരേ ദിവസത്തിൽ പരിച്ഛേദന ഏറ്റു. വീട്ടിൽ ജനിച്ച ദാസന്മാരും അന്യരോട് അവൻ വിലക്കുവാങ്ങിയവരുമായി അവന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർ എല്ലാവരും അവനോടുകൂടെ പരിച്ഛേദന ഏറ്റു.”

(ഉൽപത്തി 17:24-27)

ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ഇസ്‌ഹാഖ് ജനിച്ചു എട്ട് ദിവസം പ്രായമായപ്പോൾ ഇസ്‌ഹാഖും പരിച്ഛേദനയേറ്റു.

“ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് കൽപിച്ചിരുന്നതുപോലെ അവൻ

തന്റെ മകനായ ഇസ്ഹാഖിന് എട്ടാം ദിവസം പരിച്ഛേദനം കഴിച്ചു. തന്റെ മകനായ ഇസ്ഹാഖ് ജനിച്ചപ്പോൾ അബ്രഹാമിന് 100 വയസ്സായിരുന്നു.

(ഉൽപത്തി 21:4,5)

പ്രമാണം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ, കരാർ സജ്ജമാക്കിയപ്പോൾ (അതായത് ബലിയും പരിച്ഛേദനവും ചെയ്തപ്പോൾ) അബ്രഹാമിന് 99 വയസ്സായിരുന്നു. ഇസ്‌മാഇലിന് 13 വയസ്സും. ഒരു വർഷത്തിന് ശേഷമാണ് ഇസ്‌ഹാഖ് ജനിച്ചത്. അബ്രഹാമിന് അന്ന് 100 വയസ്സാണ് പ്രായം.

മുഹമ്മദ് നബി (സ)യും എല്ലാ മുസ്‌ലിംകളും അടക്കം ഇസ്‌മാഇലിന്റെ പിൻഗാമികളെല്ലാം വളരെ വിശ്വസ്തതയോടെ ഈ പ്രമാണം (പരിച്ഛേദനം) നിർവഹിച്ചുവരുന്നു. ദിനേന ചുരുങ്ങിയത് അഞ്ച് പ്രാവശ്യമെങ്കിലും മുസ്‌ലിംകൾ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ മുഹമ്മദ് നബിയെപ്പറ്റിയെന്ന പോലെ അബ്രഹാമിന്റെ പേരിലും സ്തുതി കീർത്തനങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുവരുന്നു.

ന.മു. ഇസ്‌ഹാഖിനെയാണ് ബലിക്ക് നിയോഗിച്ചതെന്ന് ഉൽപത്തി: 22:2ൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ?

മു. അതെനിക്കറിയാം. പക്ഷെ, അവിടെയുള്ള വൈരുദ്ധ്യം നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. “തന്റെ ഏക മകൻ ഇസ്‌ഹാഖ്” എന്നാണവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്, പറയേണ്ടിയിരുന്നത് “തന്റെ ഏക മകൻ ഇസ്‌മാഇൽ” എന്നായിരുന്നു. കാരണം, അന്ന് ഇസ്‌മാഇലിന് പതിമൂന്ന് വയസ്സായിരുന്നു. ഇസ്‌ഹാഖ് ആകട്ടെ അന്ന് ജനിച്ചിട്ടുപോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇസ്‌ഹാഖ് ജനിച്ചപ്പോൾ അബ്രഹാമിന് രണ്ട് മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങേയറ്റത്തെ വർഗ്ഗീയത കാരണം ഉൽപത്തി 22-ാം അധ്യായത്തിൽ എല്ലായിടത്തും ‘ഇസ്‌മാഇൽ’ എന്ന പേര് ‘ഇസ്‌ഹാഖ്’ എന്നാക്കി മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, “ഏക മകൻ” എന്ന പദം പിൽക്കാലത്ത് നമുക്ക് സത്യം ഗ്രഹിക്കാൻ വേണ്ടി ദൈവം അവിടെ ബാക്കി നിർത്തുകയുണ്ടായി.

ഉൽപത്തി 22:17ൽ “ഞാൻ നിന്റെ വിത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കും” എന്ന പ്രസ്താവന മുമ്പ് ഉൽപത്തി 16:10ൽ ഇസ്‌മാഇലിനെ സംബന്ധിച്ച്

പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എങ്കിൽപ്പിന്നെ ഉൽപത്തി 22-ാം അധ്യായത്തിലെ പ്രസ്താവനകളൊന്നും ഇസ്‌മാഇലിന് യോജിക്കുമായിരുന്നില്ലേ?

“ഞാൻ അവനെ ഒരു വലിയ ജനതയാക്കും” എന്ന് ഇസ്‌മാഇലിനെ സംബന്ധിച്ച് ഉൽപത്തി 17:20ലും ഉൽപത്തി 21:18ലും രണ്ടിടത്ത് ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇസ്‌ഹാഖിനെ സംബന്ധിച്ചാകട്ടെ ഇത് തീരെ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ന.മു. യഹൂദന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇസ്‌മാഇലിനേക്കാൾ ഇസ്‌ഹാഖിനാണല്ലോ ഔന്നിത്യം കൽപിക്കുന്നത്?

മു. അവർ പറയുന്നത് അതാണ്. പക്ഷെ, ബൈബിൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അതല്ല.

“അവൻ (എല്യേസർ) നിന്റെ അവകാശി ആകയില്ല. നിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്നവൻ തന്നെ നിന്റെ അവകാശിയാകും” (ഉൽപത്തി 15:4)

അങ്ങനെ ഇസ്‌മാഇൽ അവകാശിയായി.

“യഹോവയുടെ ദൂതൻ പിന്നെയും അവളോട് (ഹാഗറോട്) ഞാൻ നിന്റെ സന്തതിയെ ഏറ്റവും വർദ്ധിപ്പിക്കും. അത് എണ്ണിക്കൂടാത്തവണ്ണം പെരുപ്പമുള്ളതായിരിക്കും” (ഉൽപത്തി 16:10)

‘യിശ്മായേലിനെ കുറിച്ചും ഞാൻ നിന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു അത്യന്തം സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവനാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കും. അവൻ പന്ത്രണ്ട് പ്രഭുക്കന്മാരെ ജനിപ്പിക്കും. ഞാൻ അവനെ വലിയൊരു ജാതിയാക്കും”. (ഉൽപത്തി 17:20)

“ദാസിയുടെ മകനെയും ഞാൻ ഒരു ജാതിയാക്കും; അവൻ നിന്റെ സന്തതിയല്ലോ എന്ന് അരുളി ചെയ്തു”.

(ഉൽപത്തി 21:13)

“നീ ചെന്ന് ബാലനെ താങ്ങി എഴുന്നേൽപ്പിക്കുക. ഞാൻ അവനെ ഒരു വലിയ ജാതിയാക്കും എന്ന് അരുളി ചെയ്തു” (ഉൽപത്തി 21:18)

“ഒരുത്തി ഇഷ്ടയായും മറ്റവൾ അനിഷ്ടയായും ഇങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് രണ്ട് ഭാര്യമാർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അവർ ഇരുവരും അവൻ പുത്രന്മാരെ പ്രസവിക്കുകയും ആദ്യജാതൻ അനിഷ്ടയുടെ മകൻ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവൻ തന്റെ സ്വന്തം പുത്രന്മാർക്ക് ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ അനിഷ്ടയുടെ മകനായ ആദ്യജാതന് പകരം ഇഷ്ടയുടെ മകന് ജ്യേഷ്ഠാവകാശം കൊടുത്തുകൂടാ. തനിക്കുള്ള സകലത്തിലും രണ്ട് പങ്ക് അനിഷ്ടയുടെ മകന് കൊടുത്ത് അവനെ ആദ്യജാതനെന്ന് സ്വീകരിക്കേണം. അവൻ അവന്റെ ബലത്തിന്റെ ആരംഭമല്ലോ. ജ്യേഷ്ഠാവകാശം അവനുള്ളതാകുന്നു”. (ആവർത്തന പുസ്തകം 21:15-17)

ഇസ്ഹാഖിന്റെയും ഇസ്ഹാഖിന്റെ പിൻഗാമികളുടെയും മേലുള്ള ദൈവാനുഗ്രഹത്തെ ഇസ്ലാം ഒരിക്കലും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ, ഇസ്‌മാഇലാണ് ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്ത പുത്രൻ. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നാണ് പിന്നീട് അന്ത്യപ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് (സ) ജന്മം കൊള്ളുന്നത്.

മു. പക്ഷെ, ക്രിസ്ത്യാനികളും യഹൂദന്മാരും ഇസ്‌മാഇലിനെ ഒരു വെപ്പാട്ടിയിലുള്ള പുത്രനായിട്ടാണ് കാണുന്നത്!

മു. അതാണ് അവരുടെ വാദം. പക്ഷെ, ബൈബിൾ അത് പറയുന്നില്ല.

“അബ്രാഹം കനാൻദേശത്ത് പാർത്ത് പത്ത് സംവൽസരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്രാഹിന്റെ ഭാര്യയായ സാറായി മിസ്രയീമ്യ ദാസിയായ ഹാഗാരിനെ തന്റെ ഭർത്താവായ അബ്രാഹിന് ഭാര്യയായി കൊടുത്തു”.

(ഉൽപത്തി 16:3)

വിവാഹം നിയമാനുസൃതമെങ്കിൽ അവരുടെ മക്കളെങ്ങനെ നിയമവിയേതമല്ലാതാകും? ഒരു പുരുഷനും അയാളുടെ പിതാവിന്റെ മകളും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തേക്കാൾ അഭികാമ്യമല്ലേ രണ്ട് വിദേശികൾ-ഒരു ഷാൽഡിയനും ഒരു ഇജിപ്ത്യനും- തമ്മിലുള്ള വിവാഹം? അബ്രാഹാം പറഞ്ഞത് പൊളിയാലും അല്ലെങ്കിലും അത് ഉൽപത്തി പുസ്തകത്തിലുണ്ട്.

“വാസ്തവത്തിൽ അവൾ എന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു; എന്റെ

അപ്പന്റെ മകൾ, എന്റെ അമ്മയുടെ മകളല്ലതാനും, അവൾ എനിക്ക് ഭാര്യയായി”

(ഉൽപത്തി 20:12)

ഇസ്‌മാഇലാൽ എന്ന പേർ അല്ലാഹുതന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തതാണ്.

ഉൽപത്തി (16:11) നോക്കൂ.

“നീ ഗർഭിണിയല്ലോ. നീ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. യഹോവ നീന്റെ സങ്കടം കേൾക്കുകൊണ്ട് അവന് യിശ്മയേൽ എന്ന് പേർ വിളിക്കണം”.

(ഉൽപത്തി 16:11)

ഇസ്‌മാഇലാൽ എന്നാൽ ‘ദൈവം കേൾക്കുന്നു’ എന്നാണർത്ഥം. പിന്നെ എവിടെയാണ് ബൈബിളിൽ അദ്ദേഹം വ്യഭീചാര പുത്രനായിരുന്നുവെന്ന് എഴുതപ്പെട്ടത്?

ന.മു. ബൈബിളിൽ എവിടെയും അങ്ങനെയില്ല.

മു. ഇസ്‌മാഇലാലും ഇസ്ഹാഖും ജനിക്കുന്നതിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ അബ്രാഹാമുമായി ദൈവം ഒരു കരാറുണ്ടാക്കിയിരുന്നു.

“അന്ന് യഹോവ അബ്രാഹിനോട് ഒരു നിയമം ചെയ്തു. നീന്റെ സന്തതിക്ക് ഞാൻ മിസ്രയീം നദി തുടങ്ങി ഫ്രാത്ത് നദിവരെയുള്ള ഈ ദേശത്തെ തന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു”. (ഉൽപത്തി 15:18)

നൈലിന്റെയും യൂഫ്രട്ടീസിന്റെയും ഇടയിലുള്ള വലിയ ഭൂപ്രദേശമായ അറേബ്യയിലല്ലേ പിന്നീട് ഇസ്‌മാഇലാൽ സന്തതികൾ താമസിച്ചുവന്നത്?

ന.മു. ഇസ്ഹാഖിനും പിൻഗാമികൾക്കും ഒരു വാഗ്ദത്തഭൂമി ഇല്ലെന്നാണോ താങ്കളുടെ വാദം?

മു. അല്ല, ഇസ്ഹാഖ് അനുഗൃഹീതനായിരുന്നില്ല എന്ന് നാം മുസ്‌ലിംകൾ ഒരിക്കലും പറയുകയില്ല.

“ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ സന്തികൾക്കും നീ പ്രവാസം ചെയ്യുന്ന ദേശമായ കനാൻ ദേശം ഒക്കെയും ശാശ്വതാവകാശമായി തരും. ഞാൻ അവർക്ക് ദൈവമായുമിരിക്കും”.

(ഉൽപത്തി 17:8)

ഇവിടെ താങ്കൾ ഒരു വ്യത്യാസം കാണുന്നില്ലേ? അബ്രഹാം അവിടെ ഒരു അപരിചിതനാണ്. കനാനിൽ അദ്ദേഹം വന്ന് പാർത്തതാണ്. പക്ഷെ, നൈലിന്റെയും യൂപ്രട്ടീസിന്റെയും ഇടയിലുള്ള പ്രദേശത്ത് അദ്ദേഹം അപരിചിതനല്ല. ഒരു ചാൽഡിയൻ ആയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു യഹൂദനാകുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു അറബി ആകാനാണ് സാധ്യത.

ന.മു. എന്നാൽ ഇസ്ഹാഖിന് വേണ്ടിയും കരാർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

“എന്റെ നിയമം ഞാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നതോ ഇനിയത്തെ ആണ് ഈ സമയത്ത് സാറാ നിനക്ക് പ്രസവിക്കാനുള്ള യിസ്ഹാഖിനോട് ആകുന്നു”. (ഉൽപത്തി 17:21)

മു. ഇത് ഇസ്‌മാഇലിനെ ഒഴിവാക്കുന്നുണ്ടോ? അല്ലാഹു ഇസ്‌മാഇലുമായി യാതൊരു കരാറുമുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് ബൈബിളിൽ എവിടെയെങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

ന.മു. ഇല്ല. എവിടെയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

“യിരമ്യാവിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ”

“സമാധാനം പ്രവചിക്കുന്ന പ്രവാചകനോ അവന്റെ വചനം നിവൃത്തിയാകുമ്പോൾ, അവൻ സത്യമായിട്ട് യഹോവ അയച്ച പ്രവാചകൻ എന്ന് തെളിയും എന്ന് യിരമ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു”. (യിരമ്യാവ് 28:9)

‘ഇസ്‌ലാം’ എന്ന പദംതന്നെ സമാധാനത്തെയും ശാന്തിയേയും കുറിക്കുന്നു. സൂഷ്‌ടിയും സ്രഷ്‌ടാവു തമ്മിലുള്ള സമാധാനം, യിരമ്യാവിന്റെ ഈ പ്രവചനം യേശുവിന് യോജിക്കില്ല. കാരണം, താൻ സമാധാനത്തിനുവന്നതല്ലെന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“ഭൂമിയിൽ സമാധാനം നൽകുവാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന്

തോന്നുന്നുവോ? അല്ലെല്ല, ഛിദ്രം വരുത്തുവാൻ അത്ര എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ഇനിമേൽ ഒരുവീട്ടിൽ ഇരുവരോട് മുവരും മുവരോട് ഇരുവരും ഇങ്ങനെ അഞ്ചുപേർ തമ്മിൽ ഛിദ്രിച്ചിരിക്കും. അപ്പൻ മകനോടും മകൻ അപ്പനോടും, അമ്മ മകളോടും മകൾ അമ്മയോടും അമ്മാവിയമ്മ മരുമകളോടും മരുമകൾ അമ്മാവിയമ്മയോടും ഛിദ്രിച്ചിരിക്കും’

(ലൂക്കോസ് 12:51-53)

ഇതേപ്രകാരം (മത്തായി 10:34-36)ലും കാണാവുന്നതാണ്.

“ഷിലോ വരുന്നതുവരെ”

യാക്കൂബ് തന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പ് മക്കളെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവർക്ക് നൽകിയ സന്ദേശമായിരുന്നു ഇത്.

“അനന്തരം യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രന്മാരെ വിളിച്ച് അവരോട് പറഞ്ഞത്; കുടിവരുവിൻ, ഭാവി കാലത്ത്, നിങ്ങൾക്ക് സംഭവിക്കാനുള്ളത് ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും”

(ഉൽപത്തി 49:1)

“ഷിലോ വരുവോളം ചെങ്കോൽ യഹൂദയിൽനിന്നും രാജദണ്ഡ് അവന്റെ കാലുകളുടെ ഇടയിൽനിന്നും നീങ്ങിപ്പോകില്ല. ജാതികളുടെ അനുസരണം അവനോട് ആകും”.

(ഉൽപത്തി 49:10)

ഷിലോഹ് എന്ന പേരിൽ ഒരു നഗരമുണ്ട്. പക്ഷെ, വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം സമാധാനം, ശാന്തി, വിശ്രമം, അഥവാ ‘ഇസ്‌ലാം’ എന്നാണ്. ഇവിടെ ഒരിക്കലും അതൊരു നഗരത്തിന്റെ പേരല്ല. അതൊരു വ്യക്തിയുടെ പേരാണെങ്കിൽ ഷാലൂഹ (ഇലോഹിം) അഥവാ ‘ദൈവദൂതൻ’ എന്നത് ലോപിച്ചതാകാം.

അതിനാൽ ഇസ്‌ഹാഖ് സന്തതികളിലൂടെയുള്ള ഇസ്രാഇലി പ്രവാചകത്വം, ഷിലോവിന്റെ ആഗമനത്തോടെ അവസാനിക്കും. ഖുർആൻ രണ്ടാം അദ്ധ്യായം 133-ാം വചനവുമായി ഇതൊന്ന് താരതമ്യപ്പെടുത്തുക:

“അതല്ല, യഅ്ഖൂബിന് മരണം ആസന്നമായ അവസരത്തിൽ നിങ്ങൾ

സന്നിഹിതരായിരുന്നുവോ? തന്റെ മക്കളോട് എനിക്ക് ശേഷം നിങ്ങൾ ആരെ ആരാധിക്കും, എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഏകനായ, താങ്കളുടെ പിതാക്കളായ ഇബ്രാഹിമിന്റെയും, ഇസ്മായീലിന്റെയും, ഇസ്മായീലിന്റെയും ആരാധനയായ അല്ലാഹുവിനെ, ഏക ഇലാഹിനെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കും. ഞങ്ങൾ അവൻ കീഴൊതുങ്ങിയവരും (മുസ്‌ലിംകൾ) ആയിരിക്കും”.

(ഖുർആൻ 2:133)

പ്രവാചകത്വം മറ്റൊരു സമൂഹത്തിലേക്ക് മാറിപ്പോകുമെന്ന മുന്നറിയിപ്പ് യിരെമ്യാവിലുണ്ട്.

“ഈ വ്യവസ്ഥ എന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് മാറിപ്പോകുന്നുവെങ്കിൽ; യിസ്രായേൽ സന്തതിയും സദാകാലം എന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ജാതിയാകാത്തവണ്ണം മുടിഞ്ഞുപോകും എന്ന് യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്” (യിരെമ്യാവു 31:36)

“അതുകൊണ്ട് ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്ന് എടുത്ത് അതിന്റെ ഫലം കൊടുക്കുന്ന ജാതിക്ക് കൊടുക്കും എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു” (മത്തായി 21:43)

“ബക്കി തന്നെ മക്കി”

അബ്രാഹാമും മകൻ ഇസ്മായീലുംകൂടി നിർമ്മിച്ച പരിശുദ്ധ കഅബാലയം മക്കയിലാണുള്ളത്. മക്ക എന്ന പേർ ഖുർആനിൽ ഒരിടത്ത് (48:24) വന്നിട്ടുണ്ട്. മക്കയുടെ മറ്റൊരു പേരാണ് ‘ബക്കി’. സമൂഹം ഉപയോഗിച്ച ഒരു ഭാഷാ മാറ്റമാണിത്. ഇതും ഖുർആനിൽ ഒരിടത്ത് (3:96) വന്നിട്ടുണ്ട്.

“നിശ്ചയം; ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പ്രഥമ ഭവനമത്രെ ബക്കയിലുള്ളത്. അനുഗൃഹീതവും ലോകർക്ക് മാർഗദർശകവുമാണത്” (ഖുർആൻ 3:96)

വളരെ അത്ഭുതകരമെന്ന് പറയട്ടെ ദാവൂദ് നബിയുടെ സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും ‘ബക്കി’ എന്ന പദം വന്നിട്ടുണ്ട്.

‘ബക്കി താഴ്വരയിൽക്കൂടി കടക്കുമ്പോൾ അവർ അതിനെ ജലാശയമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അവിടത്തെ മഴകൊണ്ട് ജലാശയങ്ങൾ നിറയുന്നു’

(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ: 84:6)

ഇവിടെ പറയപ്പെട്ട ഈ കിണർ ‘സംസം’ ആകുന്നു. കഅബയോടടുത്തായി അത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

“ദൈവ മാഹാത്മ്യത്തിന്റെ ഭവനം”

യെശ്യാവ് 60-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ചില വചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

1. “എഴുന്നേറ്റ് പ്രകാശിക്ക; നിന്റെ പ്രകാശം വന്നിരിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ തേജസ്സും നിന്റെമേൽ ഉദിച്ചിരിക്കുന്നു” (യെശ്യാവ് 60:1)

“അല്ലയോ മുടിപ്പുതച്ചവനേ, എഴുന്നേൽക്കുക, മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക, നീ നിന്റെ നാഥനെ പ്രകീർത്തിക്കുക”. (ഖുർആൻ 74: 1-3)

2. “അന്ധകാരം ഭൂമിയേയും കുരിരുട്ട് ജാതികളേയും മുടുന്നു. നിന്റെ മേലൊ യഹോവ ഉദിക്കും. അവന്റെ തേജസ്സും നിന്റെമേൽ പ്രത്യക്ഷമാകും”. (യെശ്യാവ 60:2)

മുഹമ്മദ് (സ) വന്ന ഘട്ടത്തിലും അന്ധകാരം മുടിയിരുന്നു; അബ്രാഹാമും ഇതര പ്രവാചകന്മാരും യേശുവുമെല്ലാം പഠിപ്പിച്ച ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വത്തെപ്പറ്റി ലോകം മറന്ന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

3. ‘ജാതികൾ നിന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്കും രാജാക്കന്മാർ നിന്റെ ഉദയ ശോഭയിലേക്കും വരും”. (യെശ്യാവ് 60:3)

4. “നീ തല പൊക്കി ചുറ്റും നോക്കുക. അവർ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുകൂടി നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു” (യെശ്യാവ് 60:4)

23 കൊല്ലത്തിനിടക്ക് മുഹമ്മദ് നബി അറേബ്യയെ ഒരേ പാശത്തിൽ ഏകോപിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

5. “സമുദ്രത്തിന്റെ ധനം നിന്റെ അടുക്കൽ ചേരും; ജാതികളുടെ

സമ്പത്ത് നിന്റെ അടുക്കൽ വരും”.

(യെശയ്യാവ് 60:5)

ഒരു നൂറ്റാണ്ട് തികയുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ഇസ്‌ലാം അറേബ്യയിൽനിന്നും നാനാ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി.

6. “ഒട്ടകങ്ങളുടെ കൂട്ടവും മിദ്യാനിലെയും ഏഫയിലേയും ചിറ്റൊട്ടകങ്ങളും നിന്നെ മുട്ടും; ശേബയിൽനിന്ന് അവരൊക്കെയും വരും. പൊന്നും കത്തൂരുകവും അവർ കൊണ്ടു വന്നു യഹോവയുടെ സ്തുതിയെ ഘോഷിക്കും”.

(യെശയ്യാവ് 60:6)

7. “കേദാരിലെ ആടുകൾ ഒക്കെയും നിന്റെ അടുക്കൽ ഒന്നിച്ചുകൂടും; നെബായോത്തിലെ മുട്ടാടുകൾ നിനക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യും; അവ പ്രസാദമുള്ള യാഗമായി എന്റെ പീഡത്തിനുമേൽ വരും. അങ്ങനെ ഞാൻ എന്റെ മഹത്വമുള്ള ആലയത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും”.

(യെശയ്യാവ് 60:7)

കേദാരിലെ ഗോത്രങ്ങൾ എന്നത് അറബി ഗോത്രങ്ങളാണ്; ഭിന്നിച്ചിരുന്ന അവർ ഏകീകരിക്കപ്പെട്ടു. “മഹത്വത്തിന്റെ ഭവനം” എന്നത് മക്കയിലെ ദൈവ ഭവനമാകുന്നു. അതല്ലാതെ ക്രിസ്ത്യൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ‘ക്രിസ്ത്യൻ ചർച്ച’ല്ല. കേദാരിലെ ഗ്രാമങ്ങൾ (ചുരുങ്ങിയത് ഇന്നത്തെ സഹുദി അറേബ്യ) മാത്രമാണ് ചർച്ചിന്റെ സ്വാധീനത്തിന് വിധേയമാവാത്ത ഏക പ്രദേശം.

‘ജാതികളുടെ സമ്പത്തിനെയും യാത്രാ സംഘത്തിൽ അവരുടെ രാജാക്കന്മാരെയും നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന് നിന്റെ വാതിലുകൾ രാവു പകലും അടക്കപ്പെടാതെ എല്ലായിപ്പോഴും തുറന്നിരിക്കും”.

(യെശയ്യാവ് 60:11)

1400 കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മുഹമ്മന് നബി മുഖേന ബിംബങ്ങളിൽനിന്ന് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷം, കഅബക്ക് ചുറ്റുമുള്ള പള്ളി രാപ്പകൽ ദേദമന്യേ സദാ തുറന്നിടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭരണാധികാരികളും ഭരണീയരും ഒരുപോലെ തീർത്ഥാടനത്തിന് വേണ്ടി

സദാ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണവിടെ.

“കഴുതകളുടെ രഥവും ഒട്ടകങ്ങളുടെ രഥവും”

രണ്ട് യാത്രക്കാരെക്കുറിച്ചുള്ള യെശയ്യാവിന്റെ ദർശനം നോക്കുക:

“ഈരണ്ടീരണ്ടായി വരുന്ന കുതിരപ്പടയേയും കഴുതപ്പടയേയും ഒട്ടകപ്പടയേയും കാണുമ്പോൾ അവൻ ബഹുശ്രദ്ധയോടെ ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ”.

(യെശയ്യാവ് 21:7)

ആരാണ് ഈ കഴുതപ്പുറത്ത് യാത്ര ചെയ്ത ആൾ? അത് യേശുവായിരുന്നുവെന്ന് സൺഡേ സ്കൂളിലെ ഓരോ കുട്ടികൾക്കും അറിയാം.

“യേശു ഒരു ചെറിയ കഴുതയെ കണ്ടിട്ട് അതിന്മേൽ കയറി.....’ ഇതാ നിന്റെ രാജാവ് കഴുതക്കൂട്ടിപ്പുറത്ത് കയറിവരുന്നു” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെത്തന്നെ”. (യോഹന്നാൻ 12:14)

എന്നാൽ, ആരാണ് പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ഒട്ടക രഥക്കാരൻ? ബൈബിൾ വായനക്കാർ പ്രബലനായ ഈ പ്രവാചകനെ അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതെ, മുഹമ്മദ് നബി(സ) ആണത്. മുഹമ്മന് നബിക്ക് ഈ ബൈബിൾ പ്രവചനം ബാധകമല്ലെങ്കിൽപ്പിന്നെ ആ പ്രവചനം ഇതുവരെ സത്യമായി പുലർന്നിട്ടില്ല എന്ന് വരും. അതിനാൽ യെശയ്യാവ് (21:13)ൽ ‘‘The burdan up on Arabia’’ എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ‘ഇസ്‌ലാം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള മുസ്‌ലിംകളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്’.

“തേമാ ദേശവാസികളേ, നിങ്ങൾ ദാഹിച്ചിരിക്കുന്നവന് വെള്ളംകൊണ്ട് ചെല്ലുവിൻ; ഓടിപ്പോകുന്നവരെ അപ്പുവുമായി ചെന്ന് എതിരേൽപ്പിൻ”.

(യെശയ്യാവ് 21:14)

തേമാ എന്നത് മുഹമ്മന് നബിയും അനുയായികളും പാലായനം ചെയ്ത മദീനയായിരിക്കാം. ഓടിവന്ന എല്ലാ ഓരോരുത്തരെയും നാട്ടുകാർ സഹോദരന്മാരാക്കി അവർക്ക് ഭക്ഷണവും താമസ സൗകര്യവും നൽകുകയുണ്ടായി.

“അവർ വാളിനെ ഒഴിഞ്ഞ് ഓടിപ്പോന്നവരാകുന്നു. ഉറുരിയ വാളിനേയും കുലച്ച വില്ലിനേയും യുദ്ധത്തിന്റെ കൊടുമയേയും ഒഴിഞ്ഞുമാറ്റുന്നവർ തന്നെ”.

(യെശയ്യാവ് 21:15)

മുഹമ്മദ് നബിയും അനുയായികളും ശത്രുക്കളാൽ മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയും മക്കയിൽനിന്ന് മദീനയിലേക്ക് ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ നിർബന്ധിതരാവുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണിത്.

“കർത്താവ് ഇപ്രകാരം എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തു” കൂലിക്കാരന്റെ ആണ്ടുപോലെയുള്ള ഒരു ആണ്ടിനകം കേദാരിന്റെ മഹത്വം ഒക്കെയും ക്ഷയിച്ചുപോകും”

(യെശയ്യാവ് 21:16)

ഹിജ്റ രണ്ടാംവർഷത്തിൽത്തന്നെ അവിശ്വാസികൾ ബദർ യുദ്ധത്തിൽ തോൽപിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

“കേദായുരിൽ വീരന്മാരായ വില്ലാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശേഷിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമായിരിക്കും. യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയല്ലോ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്”

(യെശയ്യാവ് 21:17)

ഇസ്‌മാഇലിന്റെ ദിതീയ പുത്രനാണ് കേദാർ (ഉൽപത്തി 25:13 നോക്കുക.) അദ്ദേഹമാണ് മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പിതാമഹൻ. തുടക്കത്തിൽ കേദാറിന്റെ മക്കൾ മുഹമ്മദ് നബിയേയും അനുയായികളെയും എതിരിട്ടു; ഉപദ്രവിച്ചു; പക്ഷെ, അവരിൽ മഹാഭൂരിപക്ഷം ഇസ്‌ലാം മതം വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ, എതിരാളികളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞുവന്നു.

‘അറബി’ എന്നതിന്റെ പര്യായപദമായിട്ടാണ് ചില ബൈബിൾ വചനങ്ങളിൽ ‘കേദാർ’ കാണപ്പെടുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് യെഹെസ്കേൽ (27:21) കാണുക.

“അറബികളും കേദാർ പ്രഭുക്കന്മാരൊക്കെയും നിനക്കധീനരായ വ്യാപാരികൾ ആയിരുന്നു”

(യെഹെസ്കേൽ 27:21)

“മോശെയെപ്പോലുള്ള പ്രവാചകൻ”

“നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്ക് അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിന്മേൽ ആക്കും. ഞാൻ അവനോട് കൽപ്പിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ അവരോട് പറയും”.

(ആവർത്തന പുസ്തകം 18:18)

1. ഇസ്രായേൽ സന്തതികളുടെ (ഇസ്‌ഹാഖിന്റെ പരമ്പരയിലൂടെയുള്ള അബ്രഹാം സന്തതികൾ) സഹോദരന്മാർ എന്നാൽ ഇസ്‌മാഇലികൾ (ഇസ്‌മാഇലിലൂടെയുള്ള അബ്രഹാം സന്തതികൾ) ആണ്. യേശു ഇവിടെ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഇസ്രായേലിയാകുന്നു. യേശുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ ‘നിങ്ങളിൽനിന്ന് എന്നായിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്.

2) മുഹമ്മദ് നബി മോശെയെപ്പോലെയല്ലേ? ഇത് അംഗീകരിക്കാനാവുന്നില്ലെങ്കിൽ, ബൈബിളിലെ ഈ പ്രവചനം ഇതുവരെയും പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെന്ന് വരുന്നു. (പേജ് 88ലെ പട്ടികയിൽനിന്ന് ഇക്കാര്യം വളരെ വ്യക്തമാണ്). മോശെക്കുശേഷം വരാനുള്ള, വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രവാചകൻ ആരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനുതകുന്ന, മൂന്ന് പ്രവാചകന്മാരുടെ ഒരു താരതമ്യ പഠനമാണിത്.

3) “എന്റെ വാക്കുകൾ അവന്റെ വായിൽക്കൂടി”- മുഹമ്മദിന്റെ സ്വന്തമായ യാതൊരു പദവും ചേർക്കപ്പെടാതെ, സ്വന്തം ചിന്ത കൂടിക്കലരാതെ, ജിബ്രിൽ മുഖേന അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ മാത്രമാണിത്. എല്ലാ ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾക്കും ബാധകമാണിത്. പക്ഷെ, ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ച് പറഞ്ഞത് മോശയുടേതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെത് “എഴുതപ്പെട്ട ക്ഷണങ്ങളായിരുന്നു” എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത് കൊണ്ടായിരിക്കാം.

“അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോട് ഞാൻ ചോദിക്കും”.

(ആവർത്തന പുസ്തകം 18:19)

താരതമ്യം എന്തിനെപ്പറ്റി?	മോശ	മുഹമ്മദ്	യേശു
ജനനം	സാധാരണ	സാധാരണ	അസാധാരണ
കുടുംബജീവിതം	ഭാര്യയും മക്കളും	ഭാര്യയും മക്കളും	അപ്രത്യക്ഷമാണ്
മരണം	സാധാരണ	സാധാരണ	മരണമില്ല
ജോലി	പ്രവാചകനും, ഭരണാധികാരിയും	പ്രവാചകനും ഭരണാധികാരിയും	അപ്രത്യക്ഷമാണ്
നിർബന്ധിതനായി സ്ഥലംവിടൻ	മദ്രാസിലേക്കുപോയി	മദ്രാസിലേക്ക്	അപ്രത്യക്ഷമാണ്
ശത്രുക്കളെ നേരിടാൻ	പിന്നാലെ ശത്രുക്കൾ ശക്തിയായി കൂടുന്നു	ശത്രുക്കൾ കൂടുന്നു യുദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു	അപ്രത്യക്ഷമാണ്
ശത്രുക്കളുമായി നേരിട്ട-തിന്റെ അനന്തര പഥം?	ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ വിജയം	ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ വിജയം	അപ്രത്യക്ഷമാണ്
ദൈവ സന്ദേശം എഴുതി സൂക്ഷിക്കൽ	ജീവിതകാലത്ത് തന്നെ പൂർത്തിയാക്കി (തൊറാത്ത്)	ജീവിതകാലത്തുതന്നെ പൂർത്തിയാക്കി (ഖുർആൻ)	അപ്രത്യക്ഷമാണ്
അധ്യാപനത്തിന്റെ രൂപം	ആത്മീയവും നിയമപരവും	ആത്മീയവും നിയമപരവും	അപ്രത്യക്ഷമാണ്
സ്വന്തം ജനത നേതൃത്വം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?	ആദ്യം തള്ളി; പിന്നെ സ്വീകരിച്ചു	ആദ്യം തള്ളി; പിന്നെ സ്വീകരിച്ചു	അപ്രത്യക്ഷമാണ്

(“അൽ ഇത്തിഹാദ്” ജനുവരി- മാർച്ച്-1992 പേജ് 41)

“അദ്ദേഹത്തെ ശ്രവിക്കാത്തവർ”, അല്ലെങ്കിൽ ‘അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും’ എന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ പ്രസ്താവനയും ഖുർആൻ (3:19) പ്രസ്താവനയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കുക.

“യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ സ്വീകാര്യമായ മതം ഇസ്‌ലാം മാത്രമാകുന്നു”
(ഖുർആൻ. 3:19)

“ആരെങ്കിലും ഇസ്‌ലാം അല്ലാത്ത വല്ലതിനെയും മതമായി തേടുന്നപക്ഷം അത് അവനിൽനിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. അവൻ പരലോകത്തിൽ നഷ്ടക്കാരിൽപ്പെടവനുമായിരിക്കും”
(ഖുർആൻ. 3:85)

“എന്റെ ദാസൻ, ദൂതൻ, യെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ”

മുഹമ്മദ് നബിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ സാക്ഷാൽകൃതമായൊരു പ്രവചനം യെശുവാവ് (42) ൽ കാണാം.

- 1 “ഇതാ ഞാൻ താങ്ങുന്ന എന്റെ ദാസൻ; എന്റെ ഉള്ളം പ്രസാദിക്കുന്ന എന്റെ വൃതൻ; ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ അവന്റെമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ ജാതികളോട് ന്യായം പ്രസ്താവിക്കും”.
(യെശുവാവ് 42:1)

19-ാം വാക്യത്തിൽ 'എന്റെ ദൂതൻ' എന്ന് വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം ദാസന്മാരും ദൂതന്മാരും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷെ, മുഹമ്മദ് നബിയെപ്പോലെ "അബ്ദുഹു വ റസൂലഹുൽ മുസ്തഫാ" എന്ന് മറ്റൊരു പ്രവാചകനെപ്പറ്റിയും പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 'അവന്റെ ദാസനും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദൂതനും' എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം.

“ഒരു പങ്കുകാരനുമില്ലാത്ത അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമെ ആരാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും മുഹമ്മദ് (സ) അവന്റെ ദാസനും തിരുദൂതനുമെന്നും ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു” എന്നാണ് ഒരാൾ മുസ്ലിമാകുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന വാചകം. ഇതേ വാചകം മുസ്ലിം പള്ളികളിലെ മിനാരങ്ങളിൽനിന്ന് എല്ലാ ദിവസവും അഞ്ചുനേരം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരത്തിന് മുമ്പ് അഞ്ചുനേരവും വീണ്ടും വിളിച്ച് പറയപ്പെടുന്നു. നിർബന്ധ നമസ്കാരത്തിൽ പ്രതിദിനം ചുരുങ്ങിയത് 9 പ്രാവശ്യമെങ്കിലും എല്ലാ മുസ്ലിമും ഇത് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. നിർബന്ധമല്ലാത്ത ഇതര നമസ്കാര വേളകളിലും ഈ സത്യപ്രസ്താവന ഓരോ മുസ്ലിമും ആവർത്തിക്കുന്നു. മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ഏറ്റവും സർവ്വസാധാരണമായ പേര് 'റസൂലുള്ളാ' എന്നാണ്- 'അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ' എന്നാണതിനർത്ഥം.

2. “അവൻ നിലവിളിക്കുകയില്ല; ഒച്ചയുണ്ടാക്കുകയില്ല; തെരുവീഥിയിൽ തന്റെ ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കുകയുമില്ല”.
(യേശുവാ 42:2)

ഇത് മുഹമ്മദ് നബിയുടെ മാനുതയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

3. “..... അവൻ സത്യത്തോടെ ന്യായം പ്രസ്താവിക്കും”
(യേശുവാ 42:3)

4. “ഭൂമിയിൽ ന്യായം സ്ഥാപിക്കുവാനെ അവൻ തളരുകയില്ല. അയ്യെപ്പെടുകയുമില്ല. അവന്റെ ഉപദേശത്തിനായി ദ്വീപുകൾ കാത്തിരിക്കുന്നു”.
(യേശ 42:4)

യേശു തന്റെ ശത്രുക്കളെ പരാജയപ്പെടുത്തിയില്ല. ഇസ്രായേലികൾ അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം നിരാശനാവുകയുണ്ടായി.

എന്നിരിക്കെ ഇത് യേശുവുമായി എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെടും?

5. “യഹോവയായ ഞാൻ നിന്നെ നീതിയോടെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്റെ കൈപിടിച്ചു ഞാൻ നിന്നെ കാക്കും. നിന്നെ ജനത്തിന്റെ നിയമവും ജാതികളുടെ പ്രകാശവും ആക്കും”
(യേശ 42:6-7)

ഇത് കാണിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം മറ്റൊരു പ്രവാചൻ വരികയില്ലെന്നാണ്. വളരെയേറെ ജനവിഭാഗങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനിടയിൽ ഇസ്ലാമിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകപ്പെട്ടു.

6. “കുരുട്ടുകണ്ണുകളെ തുറപ്പാനും ബന്ധന്മാരെ കുണ്ടറിയിൽനിന്നും അന്ധകാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും വിടുവിക്കാനും യഹോവയായ ഞാൻ നിന്നെ നീതിയോടെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു”
(യേശ 42:7)

“അന്ധകാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർ” എന്നത് അവിശ്വാസികളെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. “കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്ന് വിടുവിപ്പാൻ” എന്നതുകൊണ്ട് അടിമത്ത വിമോചനമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

7. “ഞാൻ യഹോവ അതുതന്നെ എന്റെ നാമം; ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം മറ്റൊരുത്തനും എന്റെ സ്തുതി വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും വിട്ടുകൊടുക്കയില്ല.
(യേശ 42:8)

മുഹമ്മദ് നബിക്ക് ഇതര പ്രവാചകന്മാരേക്കാൾ ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. അദ്ദേഹം പ്രവാചകന്മാരുടെ മുദ്രയാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപനങ്ങൾ യാതൊരു മാറ്റവുമില്ലാതെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതവും യഹൂദമതവും പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായവയാണ്.

8. ‘യഹോവക്ക് ഒരു പുതിയ പാട്ടും, ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തുനിന്ന് അവന് സ്തുതിയും പാടുവിൻ’.
(യേശ 42:10)

“ഒരു പുതിയ പാട്ട്” എന്നത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അറാമിക് ഹിബ്രു ഭാഷകളിലല്ലാതെ- ഇതുവരെ ദൈവ സന്ദേശങ്ങൾ വന്നിട്ടില്ലാത്ത പുതിയൊരു ഭാഷ- അറബിയാണ്. ഭൂമിയുടെ നാനാ ഭാഗത്തുമുള്ള പള്ളി മിനാരങ്ങളിൽനിന്നും ദിനേനെ അഞ്ചുനേരം അല്ലാഹുവിന്റെയും നബിതിരുമേനിയുടെയും നാമങ്ങൾ ഉദ്ഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു.

- 9. “മരുഭൂമിയും അതിലെ പട്ടണങ്ങളും കേദാർ പാർക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളും ശബ്ദം ഉയർത്തട്ടെ, ശൈല നിവാസികൾ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കുകയും മലമുകളിൽനിന്ന് ആർക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ”.
(യേശ 42:12)

മക്കയുടെ അടുത്തുള്ള അറഹാത്ത് മലമുകളിൽനിന്ന് തീർത്ഥയാത്രക്കാർ ഇപ്രകാരം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു- “അല്ലാഹുവേ, ഞാനിതാവന്നിരിക്കുന്നു, നിന്നെ സേവിക്കുവാൻ ഞാനിതാവന്നിരിക്കുന്നു. നിനക്ക് യാതൊരു പങ്കുകാരുമില്ല. ഞാനിതാവന്നിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും നിനക്കുമാത്രമാണ് സ്തുതി, അനുഗ്രഹങ്ങളും സർവ്വാധികാരങ്ങളും നിനക്കുമാത്രം. നിനക്ക് യാതൊരു പങ്കുകാരുമില്ല”.

യേശുവാവ് 42-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രവചനങ്ങൾ ഒരു ഇസ്രാഇലിലി പ്രവാചകനും യോജിക്കുകയില്ല. കാരണം, കേദാർ ഇസ്‌മാഇലിന്റെ ദിതീയ പുത്രനാകുന്നു, ഇസ്രായീലിനല്ല.

- 10. “അവർ യഹോവക്ക് മഹത്വം കൊടുത്തു അവന്റെ സ്തുതിയെ ദീപുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കട്ടെ”.
(യേശ 42:12)

ഇസ്‌ലാം പ്രചരിച്ചു. വളരെ അകന്ന ഇന്തോനേഷ്യവരെയുള്ള സർവ്വദീപുകളിലും അത് വ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി.

- 11. തന്റെ ശത്രുക്കളെ അവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തും.
(യേശ 42:13)

വളരെ കുറച്ചുകാലംകൊണ്ട് ഒരു ദൈവ സാമ്രാജ്യം ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ മുഹമ്മദ് നബിക്ക് കഴിഞ്ഞു. യേശുവാവ് 42-ാം അദ്ധ്യായംവളരെ കൃത്യമായി യോജിക്കുന്നത് മുഹമ്മദ് നബിയുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണ്.

“എന്റെ കർത്താവ് എന്ന് ദാവീദ് രാജാവ് വിളിച്ചു”

“യഹോവ എന്റെ കർത്താവിനോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്; ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠമാക്കുവോളം നീ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക” (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 110:1)

ഇവിടെ രണ്ട് യജമാനന്മാരുണ്ട്, ഒന്നാമത്തേത് യഹോവയായിരിക്കട്ടെ, എന്നാൽ രണ്ടാമത്തേത് അവനായിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, ദാവീദിന് ഏകദൈവത്തെ മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ യഹോവ “എന്റെ യജമാനനോട്” പറഞ്ഞു എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. ദാവൂദ് “എന്റെ യജമാനൻ” എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന ആൾ ആരാണു്? അത് യേശുവാണെന്നായിരിക്കും ചർച്ച പറയുക. പക്ഷെ, യേശു അത് സമ്മതിക്കുന്നില്ല. മത്തായി (22:45), മാർക്കോസ് (12:37), ലൂക്കോസ് (20:44) എന്നിവയിൽ ‘താൻ ദാവീദിന്റെ മകനായിരിക്കെ ദാവീദ് “തന്റെ യജമാനൻ എന്ന് എന്നെ വിളിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് യേശു ചോദിക്കുന്നുണ്ട്.

“എന്നാൽ അവൻ അവരോട്; ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്ന് പറയുന്നത് എങ്ങനെ? “കർത്താവ് എന്റെ കർത്താവിനോട്; ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദ പീഠമാക്കുവോളം എന്റെ വലത്ത് ഭാഗത്തിരിക്ക എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു” എന്ന് സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിൽ ദാവീദ് തന്നെ പറയുന്നുവല്ലോ. ദാവീദ് അവനെ കർത്താവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. പിന്നെ അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നത് എങ്ങനെ എന്ന് ചോദിച്ചു”.

(ലൂക്കോസ് 20:42-44)

യേശു ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകിയിട്ടുണ്ടാവും. പക്ഷെ, നാല് സുവിശേഷങ്ങളിലും അത് കാണുന്നില്ല.

എന്നാൽ, “ഈ ദൈവിക വാഗ്ദത്തം ഇസ്‌മാഇലിന്റെ സന്തതികളിലാണ്; ഇസ്‌ഹാഖിന്റെ സന്തതികളിലല്ല” എന്ന് ബർണബാസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ദാവീദ് ‘എന്റെ യജമാനൻ’ എന്നുപറഞ്ഞത് മുഹമ്മദ് നബിയെപ്പറ്റിയാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെയാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടത്. മുഹമ്മദ് നബി

(സ)യേക്കാൾ ഒരു പ്രവാചകനും ലക്ഷ്യപൂർത്തി നേടിയിട്ടില്ല. അഖില പ്രവാചകരുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഒന്നായി മുഹമ്മദ് നബിയുടെ 23 കൊല്ലക്കാലത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനഫലങ്ങൾ ഇന്നും മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിൽക്കുന്നു.

“നീ ആ പ്രവാചകനോ?”

യഹൂദന്മാർ പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും താൻ ആരെന്നന്വേഷിക്കാൻ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കലേക്കയച്ചു.

“അവൻ മറുക്കാതെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു; ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല, എന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞു. പിന്നെ എന്ത്? നീ ഏലിയാവോ എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചതിന് അല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. നീ ആ ആവാചകനോ എന്നതിന്, അല്ല എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു” (യോഹന്നാൻ 1:20,21)

“നീ ആ പ്രവാചകനോ?” എന്നതാണ് ഏറ്റവും പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. അതിന് ‘അല്ല’ എന്നാണുത്തരം. പിന്നെ ആരാണ് ‘ആ പ്രവാചകൻ?’. യേശുവിനും യോഹന്നാനും ശേഷമുള്ള ആ പ്രവാചകൻ പിന്നെ ആരാണ്? ആവർത്തന പുസ്തകം (18:18) പറഞ്ഞ “മോശെയെപ്പോലെത്ത ആ പ്രവാചകൻ” മുഹമ്മദ് നബിയല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?

‘അഗ്നിയീലും പരിശുദ്ധാത്മാവിലും സ്നാനം ചെയ്തത്’

“ഞാൻ മാനസാന്തരത്തിനായി നിങ്ങളെ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏൽപ്പിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനോ എന്നെക്കാൾ ബലവാൻ ആകുന്നു; അവന്റെ ചെരിപ്പു ചുമപ്പാൻ ഞാൻ മതിയായവനല്ല. അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും തീയിലും സ്നാനം ഏൽപ്പിക്കും”.

(മത്തായി 3:11)

“എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ” എന്ന യോഹന്നാൻ പ്രവാചകന്റെ ഈ വചനംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മടങ്ങിപ്പോയി പിന്നാലെ വരുന്ന ആളായി യേശുവിനെ സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. യേശുവും അദ്ദേഹവും ഒരേകാലത്ത് ജീവിച്ചവരാണ്. അപ്പോൾ ഇവിടെ ശക്തനായ മറ്റൊരു പ്രവാചകനെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്; യേശുവിനെല്ലും, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം വരുന്ന ഒരാളെയാണ്. അത് മുഹമ്മദ് നബിയല്ലാതെ

മറ്റാരാണ്? യോഹന്നാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മുഹമ്മദ് നബിയെയാണ്

“സ്വർഗ രാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ”

യേശു പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു:-

“സ്ത്രീകളിൽനിന്ന് ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെക്കാൾ വലിയവൻ ആരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ അവനിലും വലിയവൻ എന്ന് ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോട് പറയുന്നു”

(മത്തായി 11:11)

ഒരിക്കലും യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ആദം, നോഹ, അബ്രഹാം, മോശ, ദാവീദ് തുടങ്ങിയ അനേകം പ്രവാചരേക്കാൾ വലിയവനല്ലല്ലോ. എത്ര അവിശ്വാസികളെ യോഹന്നാൻ പരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്? അദ്ദേഹത്തിന് എത്ര അനുയായികളുണ്ട്? പക്ഷെ, അതൊന്നുമല്ല ഇവിടത്തെ മൗലിക ബിന്ദു. യോഹന്നാനെക്കാൾ വലിയവനായ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും ഇളയവൻ ആരാണ് എന്നതാണ് പ്രശ്നം? അത് യേശുവല്ല, കാരണം, യേശു അങ്ങനെ വാദിച്ചിട്ടില്ല. അവകാശം ഉന്നയിച്ചിട്ടുമില്ല. ആരാണ് പിന്നെ ഏറ്റവും ഇളയവൻ? എല്ലാ പ്രവാചകരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും ഇളയവൻ മുഹമ്മദ് നബിയാകുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് ഏറ്റവും ചെറിയത്.

“സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാൻമാർ”

യേശുവിന്റെ ഗിരി പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ട്.

“സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ” അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും”.

(മത്തായി 5:9)

ഇസ്ലാം എന്നാൽ സമാധാനം എന്നാണർത്ഥം. സ്രഷ്ടാവിന്റെയും സൃഷ്ടിയുടെയും ഇടയിൽ സമാധാനം, തന്റെ ദൗത്യം സമാധാനം ഉണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന് യേശു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം സമാധാനത്തിനല്ല വന്നത്.

“ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം വരുത്തുവാൻ വന്നു എന്ന്

നിരുപിക്കരുത്. സമാധാനം അല്ല. വാൾ അത്രേ വരുത്തുവാൻ ഞാൻ വന്നത്. മനുഷ്യനെ തന്റെ അപ്പനോടും മകളെ അമ്മയോടും മരുമകളെ അമ്മാവിയമ്മയോടും ഭേദിപ്പിപ്പാനത്രേ ഞാൻ വന്നത്. മനുഷ്യന്റെ വീട്ടുകാർതന്നെ അവന്റെ ശത്രുക്കൾ ആകും'

(മത്തായി 10:34-36)

ഇനി ലൂക്കോസ് (12:49-53)കൂടി നോക്കുക.

“കാര്യസ്ഥൻ”

“എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോട് ചോദിക്കും; അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനെ നൽകും. അവൻ എന്നും നിങ്ങളുടെകൂടെ നിൽക്കും”

(യോഹന്നാൻ 14:16)

ഇവിടെ കാര്യസ്ഥൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിക്ക് അറാമിക് ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട പദമെന്നായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. “കാര്യസ്ഥൻ” എന്നതിനുപകരം മറ്റ് ബൈബിളുകൾ ഉപയോഗിച്ചത്; ‘സാന്ത്വനക്കാരൻ’, ‘സഹായി’ എന്നൊക്കെയാണ്. ഗ്രീക്ക് ബൈബിളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടതാകട്ടെ, ‘പാരാക്ലിറ്റ്’ എന്നാണ്. അതിന് പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ‘പരിശുദ്ധാത്മാവ്’, ‘വചനം’, ‘ഒരാൾ..... അങ്ങനെ പലതും.

യേശു ‘അഹ്മദ്’ എന്ന് പറഞ്ഞുവെന്ന് ഖുർആൻ (61:6) വളരെ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

“മർയമിന്റെ മകൻ യേശു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) “ഇസാഹൂൽ സന്തതികളെ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാകുന്നു. എനിക്ക് മുമ്പുള്ള തുറന്നതിലെ കാര്യങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നത്. എനിക്ക് ശേഷം ‘അഹ്മദ്’ എന്ന പേരിൽ ഒരു ദൂതൻ വരുമെന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും”. (ഖുർആൻ 61:6)

‘അഹ്മദ്’ എന്നത് മുഹമ്മദ് നബിയുടെ മറ്റൊരു പേരാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ഏറ്റവുമധികം സ്തുതിക്കുന്നവൻ എന്നാണ് അതിനർത്ഥം.

‘സാന്ത്വനക്കാരൻ’ എന്നതിന് എന്ത് വിശദീകരണം

നൽകിയാലും, തന്നെക്കൊണ്ട് പൂർത്തിയാവാത്ത ഒരു ജോലി തനിക്ക് ശേഷം വരുന്ന ഒരാൾ പൂർത്തിയാക്കാൻ വിട്ടുകൊണ്ടാണ് യേശു സ്ഥലം വിട്ടത് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ബൈബിളിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ ‘സാന്ത്വനക്കാരൻ’ സ്വഭാവങ്ങൾ മുഹമ്മദ് നബിക്ക് യോജിക്കുമോ എന്ന് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

1. “മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥൻ”. അനേകം കാര്യസ്ഥന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും മറ്റൊരാളാണ് വരേണ്ടത്.
2. “അവൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ എന്നും നിൽക്കും”. അഥവാ അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം മറ്റൊരാൾ വരേണ്ടതില്ല. അവൻ പ്രവാചകന്മാരുടെ അന്തിമ മുദ്രയായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപനം യാതൊരു കലർപ്പും ചേരാതെ എന്നും നിലനിൽക്കും എന്നർത്ഥം. 1400 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പുള്ള അതേ രീതിയിൽ ഇന്നും യാതൊരു മാറ്റവുമില്ലാതെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നിലവിലുണ്ട്.
3. “അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായ വിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിന് ബോധ്യം വരുത്തും” (യോഹന്നാൻ 16:8)

മറ്റ് പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെ അബ്രഹാമും, മോശയും, ദാവീദും അവരുടെ ജനങ്ങളെയും അടുത്തുള്ളവരെ പാപവിമോചനത്തിന് സഹായിച്ചു. മുഹമ്മദ് നബി ചെയ്തതുപോലെ ലോകത്തിന് മുഴുവനായി അവൻ പ്രബോധനം നിർവഹിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ മുഹമ്മദ് നബി (സ) ആകട്ടെ 23 വർഷത്തിനിടക്ക് അറേബ്യയിൽനിന്ന് വിഗ്രഹാരാധന പഠിച്ചുനീക്കിയെന്ന് മാത്രമല്ല, വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രത്തലവന്മാർക്ക്, ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രബോധനം എത്തിക്കുക കൂടി ചെയ്തു. റോമാ-പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിമാർ, എത്യോപ്യൻ രാജാവായ നജ്ജാശി, ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരി മുഖാഖിസ് മുതലായവർ അവരിൽപ്പെടുന്നു.

യേശുവിനെ ദൈവപുത്ര പദവിയിലേക്കും, പിന്നീട് ദിവ്യത്വത്തിലേക്ക് തന്നെയും ഉയർത്തി ത്രിയേകത്വ സങ്കല്പം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ കളങ്കം ചാർത്തിയ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അദ്ദേഹം ആക്ഷേപിച്ചു. തങ്ങളുടെ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മായം ചേർത്തിയതിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹം

യഹൂദന്മാരെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും അപലപിച്ചു. വ്യഭിചാരം, ബലാൽസംഗം, രക്തബന്ധമുള്ളവരുമായി ലൈംഗിക ബന്ധം, ബിംബാരാധന തുടങ്ങിയ കുറ്റാരോപങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രവാചകന്മാരെ അദ്ദേഹം മുക്തമാക്കി.

- 4. “സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴി നടത്തും”
(യോഹന്നാൻ 16:13)

കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ മുഹമ്മദ് നബി സത്യവാൻ, വിശ്വസ്തൻ എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുള്ള ‘അൽ -അമീൻ’ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. “അവൻ നിങ്ങളെ സക സത്യത്തിലും വഴി നടത്തും” എന്ന് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

- 5. “അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കാതെ താൻ കേൾക്കുന്നത് സംസാരിക്കും”
(യോഹന്നാൻ 16:13)

ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. മുഹമ്മദ് നബിയുടെയോ അനുയായികളുടെയോ ആയ യാതൊന്നും തന്നെ അതിലില്ല. ജിബ്രീൽ എന്ന മലക്ക് വായിച്ചുകൊടുത്തപ്രകാരം അദ്ദേഹം അത് മനഃപാഠമാക്കി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകാർ അത് പകർത്തിവെച്ചു. അതാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ (മുഹമ്മദ് നബിയുടെ) സ്വന്തം വാക്യങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും വേറെയും എഴുതിവെച്ചു. അതാണ് ഹദീസ് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്.

ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ (18:18) പ്രസ്താവനയുമായി ഇതൊന്ന് താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുക.

“നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്ക് അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിന്മേൽ ആക്കും. ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ അവരോട് പറയും”.
(ആവർത്തന പുസ്തകം 18:18)

വിശുദ്ധ ഖുർആനു(53:2-4) മായി ഇത് വളരെ പൊരുത്തപ്പെടുന്നത്

കാണാം.

“നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതന് വഴി തെറ്റിയിട്ടില്ല; അദ്ദേഹം വ്യതിചലിച്ചിട്ടുമില്ല. സേച്ഛപ്രകാരം അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുകയുമില്ല. അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുന്നത് തനിക്ക് ലഭിച്ച ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല”
(ഖുർആൻ 53:2-4)

- 7. “—വരുവാനുള്ളത് നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ച് തരികയും ചെയ്യും”.
(യോഹന്നാൻ 16:13)

മുഹമ്മദ് നബിയുടെ എല്ലാ പ്രവചനങ്ങളും സത്യമായി പൂലർന്നിട്ടുണ്ട്.

- 8. “അവൻ..... എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും”.
(യോഹന്നാൻ 16:14)

ക്രിസ്ത്യാനികളും ബൈബിളും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനേക്കാളേറെ യേശുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നത് വിശുദ്ധ ഖുർആനും മുഹമ്മദ് നബിയുമാണ്.

- a] യേശു കുരിശിൽ മരിച്ചുവെന്ന ക്രൈസ്തവ സങ്കല്പം ആവർത്തന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ യേശുവിന് അപമാനമാണ് വരുത്തുന്നത്.

“ആ പ്രവാചകനോ സ്വപ്നക്കാരനോ മിസ്രയീം ദേശത്തുനിന്ന് നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നവനും അടിമ വീട്ടിൽനിന്ന് വീണ്ടെടുത്തവനുമായ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവക്ക് വിരോധമായി ദ്രോഹം സംസാരിച്ചു..... അവനെ കൊല്ലേണം” (ആവർത്തന പുസ്തകം: 13:6)

“തുങ്ങിമരിച്ചവർ ദൈവസന്നിധിയിൽ ശാപഗ്രസ്തനാകുന്നു”
(ആവർത്തന പുസ്തകം 21:22)

യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നാണ് ഖുർആൻ പറിപ്പിച്ചത്. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഈ അപമാനമില്ലെന്നും.

- b] “എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത്?”
(മത്തായി 27:46)

യേശുവിൽനിന്ന് ഇത്തരമൊരു വചനം വരുമോ? ഒരു

പ്രവാചകനെന്നല്ല, ധൈര്യശാലിയായ ഒരു സാധാരണക്കാരൻപോലും തന്റെ മരണം ഒരു രക്തസാക്ഷിയായി ഭവിക്കുമെന്ന് കണ്ടാൽ മരണത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പൂജിരിക്കുകയല്ലേ ഉള്ളൂ. യേശു കുരിശിൽകിടന്ന് വിലപിച്ചു എന്ന് പറയുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുതന്നെ അപമാനമല്ലേ? ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലായ്മയല്ലേ ഇത് കുറിക്കുന്നത്?

c] യേശു ഇതര ജാതിക്കാരെ നായകളായും പന്നികളായും മുദ്ര കുത്തുന്നതും, സ്വന്തം അമ്മയെ 'പെണ്ണ്' എന്ന് സംബോധന ചെയ്യുന്നതും മുസ്ലിംകളായ ഞങ്ങൾക്ക് സങ്കല്പിക്കാൻപോലും കഴിയുന്നില്ല. യേശു പറയുന്നതായി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണുക.

“എന്റെ മാതാവിനോട് ഞാൻ നമ്മ ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു. അവൻ (അല്ലാഹു) എന്നെ നിർഭാഗ്യവാനായ അതിക്രമകാരിയാക്കിയിട്ടില്ല”. (ഖുർആൻ. 19:32)

അതേസമയം ബൈബിൾ പറയുന്നതോ?

“യേശു അവളോട് (അമ്മയോട്); സ്ത്രീയേ എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്ത്?”

(യോഹ 2:4)

വിശുദ്ധമായത് നായ്ക്കൾക്ക് കൊടുക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ മുത്തുകളെ പന്നികൾക്ക് മുമ്പിൽ ഇടുകയുമരുത്”

(മത്തായി 7:6)

മുഹമ്മദ് നബി (സ)യുടെ ദിവ്യബോധനം

‘ഇഖ്റാഅ് (നീ വായിക്കുക), (ഖുർആൻ 96:1-5) ഇതായിരുന്നു മുഹമ്മദ് നബിക്ക് ആദ്യമായി അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ജീബ്രീൽ മുഖേന ലഭിച്ച ദിവ്യബോധനം. അദ്ദേഹം നിരക്ഷരനായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഉടനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. “എനിക്ക് വായിക്കാനറിഞ്ഞുകൂടാ”.

ഈ പ്രഥമ ദിവ്യബോധനം യേശുവിൽ കാണാം.

“ആ പുസ്തകം അക്ഷരവിദ്യയില്ലാത്തവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു; ഇതൊന്നു വായിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞാൻ അവൻ; എനിക്ക് അക്ഷരവിദ്യയില്ല എന്ന് പറയും”.

(യേശുവാ 29:12)

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ കാണപ്പെടുന്ന ക്രമത്തിലല്ല സൂക്തങ്ങളുടെ അവതരണം നടന്നത്. അതായത് ആദ്യം വന്നത് ഒന്നാമത്തെ പേജിലും അവസാനം വന്നത് അവസാനത്തെ പേജിലും എന്ന ക്രമത്തിലല്ലെന്നർത്ഥം. ഘട്ടംഘട്ടമായിട്ടാണ് ഈ ദിവ്യബോധനമുണ്ടായത്. അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരമാണ് അവ ഓരോ അദ്ധ്യായങ്ങളിലും ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇതും യേശുവിൽ കാണാം.

“ചട്ടത്തിന്മേൽ ചട്ടം, ചട്ടത്തിന്മേൽ ചട്ടം, സൂത്രത്തിന്മേൽ സൂത്രം, സൂത്രത്തിന്മേൽ സൂത്രം ഇവിടെ അൽപം, അവിടെ അൽപം” എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അതെ വിക്കി വിക്കി പറയുന്ന അധരങ്ങളാലും അന്യ ഭാഷയിലും അവൻ ഈ ജനത്തോട് സംസാരിക്കും” (യേശുവാ 28:10,11)

അന്യഭാഷയിൽ എന്നത് കൊണ്ടുദ്ദേശം ഹിബ്രുവോ അറാമിക്കോ അല്ലാത്ത “അറബി”യാണെന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.

ലോകമൊന്നടങ്കമുള്ള മുസ്ലിംകൾക്ക് ദൈവത്തെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാനും തീർത്ഥാടനത്തിനും പരസ്പരം ആശംസകൾ കൈമാറാനുമെല്ലാം ഒരേയൊരു ഭാഷ (അറബി)യാണുപയോഗിക്കുന്നത്. ഭാഷാപരമായ ഈ ഏകത്വം സെഫനയാവിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

“അപ്പോൾ സകല ജാതികളും യഹോവയുടെ നാമത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചു ഏകമനസ്സോടെ അവനെ സേവിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ അവർക്ക് നിർമ്മലമായുള്ള അധരങ്ങളെ വരുത്തും” (സെഫനയാ 3:9)

അതെ- അറബി ഭാഷയിൽ സത്യം വന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ചിലർ ഏക ഭാഷയിൽ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻ മനുഷ്യരാശിയെ പഠിപ്പിക്കുവാനായി യേശുവിന്റെ രണ്ടാം വരവും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ, മുസ്ലിംകളോട് ചേർന്ന്, ഏതൊരു മുസ്ലിമിനേയും പോലെ മുസ്ലിം പള്ളികളിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു, പരിചേർച്ചയും നിർവഹിച്ചു, പന്നിമാംസം വെടിഞ്ഞ്, വുസു എടുത്തു, നിർത്തവും കുനിയലും, സാഷ്ടാംഗവും ചെയ്തുകൊണ്ട് നമസ്കരിക്കുന്ന ഒരു സാധാരണ മുസ്ലിമായിരിക്കും യേശു തന്റെ രണ്ടാംവരവിൽ എന്നാണ് മുസ്ലിംകളായ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

REFERENCE

1. Explanatory English Translation of Holy Qur'an, by Dr. Muhammed Taqui-Din Al-Hilali and Dr. Muhammed Mushsin Khan.
2. The Holy Bible, King James Version, Authorized 1611.
3. The Holy Bible, Revised Standard Version.
4. New World Translation of the Holy Scriptures: Jehovah's Witness Church.
5. New American Standard Church.
6. The Myth of the Cross, by A.D. Ajijola.
7. The Cross and the Crescent, by Maulana Muhammed Imran.
8. Davis Dictionary of the Bible, 1980.
9. The International Standard Bible Encyclopedia.
10. Smith's Bible Dictionary, 1980.
11. Encyclopaedia Britannica, 1980
12. Muhammed in the Bible, by Prof. Abdu `L-Ahad Dawud.
13. Muhammed in the Bible, by Ahmed Deedat.
14. Jesus, A Prophet of Islam, by Sulaiman Shahid Mufassir.
15. Biblical Studies from Muslim Perspectives, by S. Mufassi.
16. Muhammed in the Bible, by Jamal Badawi: Al-Ittibad, January- March 1982.